ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 32ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ο ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΤΑΣΚΟΠΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΜΕΛΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ

Σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἀνακάλυψιν κομμουνιστικοῦ δικτύου κατασκοπίας ἐν Ἑλλάδι τὴν σύλληψιν ὅλων τῶν μελῶν καὶ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ κατάσχεσιν τῶν τυπογραφείων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν τεχνικῶν μέσων τούτου, παραθέτομεν τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχου Ἀλεξάνδρου Παπάγου καὶ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν (Δημοσίας Ἀσφαλείας) αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τὴν 4ην καὶ 5ην Σεπτεμβρίου 1954, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

Ι. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὸν Ἐλεύθερον Κόσμον τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὸν ἀγῶνα του ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ συμμοριακοῦ πολέμου μέχρι σήμερον.

Πρόκειται περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ παρανόμου Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ δικτύου κατασκοπίας καὶ πληροφοριῶν τοῦ διεθνοῦς καὶ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ τοῦ ὀργανωθέντος ἐν Ἑλλάδι εἰς βάρος αὐτῆς, τῶν Βαλκανικῶν συμμάχων της καὶ τῶν συμμαχικῶν Κρατῶν μελῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.

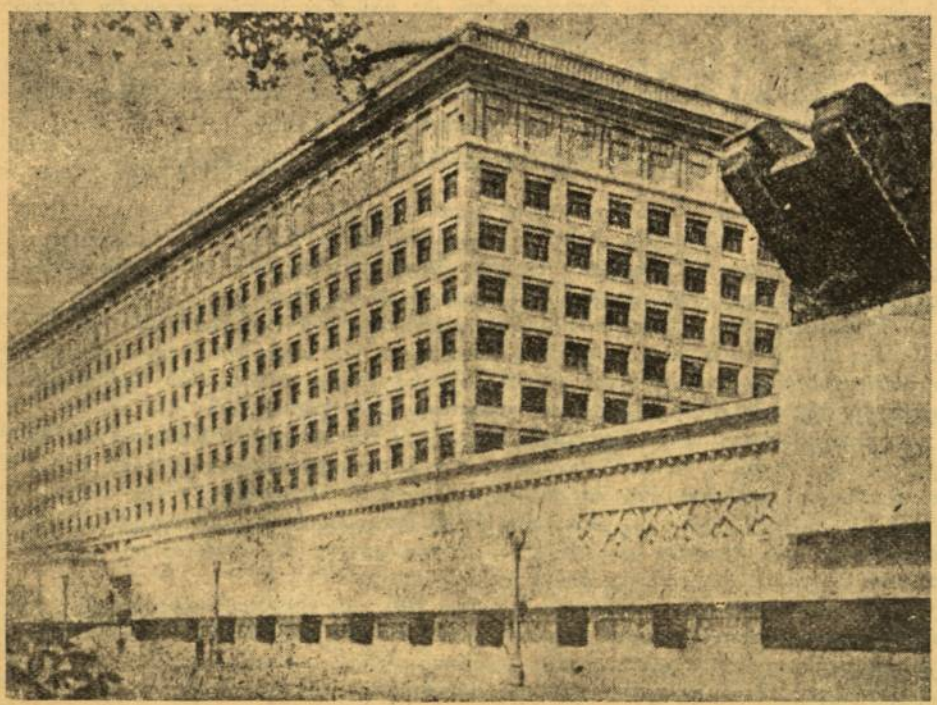
Οὕτω σύντονοι προσπάθειαι μιᾶς ὁλοκλήρου τετραετίας τοῦ διεθνοῦς καὶ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τὸ δίκτυον κατασκοπίας καὶ πληροφοριῶν των, προσπάθειαι τὰς ὁποίας ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1945 διακηρύσσει ὅτι κατέληξαν εἰς τὴν συγκρότησιν μιᾶς ἀτρώτου κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως, ἐξουδετερώθησαν πλήρως ὑπὸ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

Ἡ νίκη αὐτὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου εἶνε τοσοῦτον σημαντικωτέρα καθόσον ἡ ἡγεσία τοῦ διεθνοῦς καὶ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ εἶχεν ἐργασθῇ συνωμοτικώτατα, εἶχε διαθέσει μυθώδη χρηματικὰ μέσα καὶ εἶχε χρησιμοποιήσει δεδοκιμασμένα στελέχη τοῦ συμμοριτοπολέμου εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντα εἰς τὴν κατασκοπίαν καὶ τὸν συνωμοτισμὸν εἰς στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς σχολὰς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν δορυφόρων της. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός, ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν εἰσελθόντων ἐκ τοῦ σιδηροῦ παραπετά-

σματος νέων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρίσκετο ὁ συλληφθεὶς ὑπὸ ὀργάνων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν «ὑποστράτηγος» τῶν συμμοριτῶν Χαρίλαος Φλωράκης, ἢ «Καπετὰν Γιώτης», πρώην τηλεγραφητής, εἰδικὸς εἰς τὴν ὀργάνωσιν δικτύων κατασκοπίας, πληροφοριῶν καὶ δολιοφθορῶν, μετεκπαιδευθεὶς πρὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ζητήματα τῆς κατασκοπίας εἰς τὴν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Μόσχας.

Ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τῶν συλληφθέντων κομμουνιστικῶν στελεχῶν καὶ ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἀρχείων μελῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῶν καταλόγων τῶν οἰκονομικῶν ἐνισχυτῶν αὐτοῦ ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐχρησιμοποίησεν ἀμνηστευθέντας καταδίκους κομμουνιστάς ἀδειούχους ἐξορίστους κομμουνιστὰς καὶ δηλωσίας ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι ἀφεθέντες ἐλεύθεροι ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν εἰς ἐφαρμογὴν τῆς ἐξαγγελθείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικῆς τῆς λήθης, ἐστράφησαν ἐκ νέου ἐναντίον τοῦ Κράτους.

Ἡ Κυβέρνησις δηλώνει ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς καὶ νὰ πατάξῃ ἀμειλίκτως ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τυχόντες τῶν εὐεργετημάτων τῆς λήθης ἐπεδόθησαν ἐκ νέου εἰς ἀντεθνικὰς ἐνεργείας, ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρέχουν στέγην εἰς τοὺς ἀντεθνικῶς δρῶντας καὶ ὅλους ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἡ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν ἀσφαλείᾳ διαβιοῦσα ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀποστέλλει διὰ νὰ ἀνασυγκροτήσουν τὸν ἀποδιοργανωθέντα παράνομον μηχανισμὸν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐργασθοῦν κατασκοπευτικῶς εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, τῶν Βαλκανικῶν συμμάχων της καὶ τῶν συμμαχικῶν Κρατῶν μελῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.

Ἡ στρατιωτικοπολιτικὴ Ἀκαδημία «Φροῦντσε» τῆς Μόσχας, ὅπου φοιτοῦν τὰ στελέχη τῶν διαφόρων κομμουνιστικῶν κομμάτων.

Ἐν τούτοις, ἡ Κυβέρνησις δράττεται τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ τονίσῃ διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, ὅτι εἶναι ἀποφασισμένη νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς τῆς λήθης δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ λησμονήσουν τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ἐργασθοῦν δημιουργικῶς ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν πλαισίων.

Ἡ Κυβέρνησις, βάσει τῆς κτηθείσης πολυετοῦς καὶ αἱματηρᾶς πείρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα του ἐναντίον τῆς ἀντεθνικῆς ὑπονομευτικῆς καὶ κατασκοπευτικῆς δράσεως τοῦ διεθνοῦς καὶ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ, δὲν πρόκειται νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὰ ἀπατηλά, εἰρηνιστικὰ συνθήματα τῶν κρατῶν τοῦ Παραπετάσματος, οὔτε νὰ ἐπαναπαυθῇ ἐπὶ τῆς μεγάλης τελευταίας ἐπιτυχίας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἀντιθέτως θὰ ἐντείνῃ τὴν ἐπαγρύπνησίν της καὶ θὰ λάβῃ

Δ. ΜΥΡΙΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Κ. ΦΙΛΗΣ

Χ. ΦΛΩΡΑΚΗΣ

ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης τοῦ τόπου καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, διότι τοῦτο ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Εἰς λεπτομερεῖς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνακοινώσεις θὰ προβοῦν αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας».

II. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Κ. ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

«Ὅτε, πρὸ 5 μηνῶν περίπου, ἀνέλαβον ὡς Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐδήλωσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Στρατάρχου Παπάγου θὰ διευκολύνῃ τοὺς παραστρατήσαντας ἐθνικῶς Ἕλληνας νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκογένειαν, ἐκ παραλλήλου ὅμως θὰ πατάξῃ ἀμειλίκτως τοὺς ἀμετανοήτους ὑπονομευτὰς τῆς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας τῆς Πατρίδος μας.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐδόθησαν αἱ κατάλληλοι ἐντολαὶ καὶ κατευθύνσεις εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας.

Συνεπῆ πρὸς τὰς ἐντολὰς ταύτας τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐξετέλεσαν πιστῶς τὸ καθῆκον των πρὸς τὴν Πατρίδα, σήμερον δὲ εὑρισκόμεθα πρὸς ἀποτελεσμάτων λίαν δυσαρέστων διὰ τὴν ξενόδουλον ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ὁ διεθνὴς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς κομμουνισμὸς ὑπέστη, ὡς γνωστόν, συγχρόνως μὲ τὴν στρατιωτικήν των ἥτταν ἐν Ἑλλάδι, τὸν Αὔγουστον τοῦ 1949 καὶ βαρύτατον ὀργανωτικὸν πλῆγμα, διότι αἱ παράνομοι ὀργανώσεις των εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας εἶχον ἀποδιοργανωθῇ καὶ τὰ δίκτυά των κατασκοπίας καὶ πληροφοριῶν ἐν Ἑλλάδι εἶχον ἐξαρθρωθῇ ὑπὸ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ ἐντολὴν καὶ μὲ τὴν ὁλόπλευρον ἐνίσχυσιν τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ ἀντιμετώπισε τὸ ὀξύτατον τοῦτο πρόβλημα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν παρανόμων ὀργανώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν κομμουνιστικῶν δικτύων κατασκοπίας καὶ πληροφοριῶν ἐν Ἑλλάδι εἰς τὴν 6ην Ὁλομέλειαν τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., τὴν συνελθοῦσαν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1949 καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν 7ην τοιαύτην, τὴν συνελθοῦσαν τὸν Μάϊον τοῦ 1950.

Εἰς τὴν Ὁλομέλειαν ταύτην ἀπεφάσισεν, ὡς γνωστόν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ταχύτερον τὰ ἀπαραίτητα στελέχη διὰ τὸν παράνομον κατασκοπευτικὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλεν, ὡς γνωστόν, κατόπιν αὐστηροτάτης ἐπιλογῆς, ἵνα φοιτήσουν εἰς τὴν στρατιωτικοπολιτικὴν ἀκαδημίαν τῆς Μόσχας καὶ εἰς ἄλλας στρατιωτικοπολιτικὰς καὶ κατασκοπευτικὰς σχολὰς τῆς Ρωσίας καὶ τῶν δορυφόρων της, τὰ πλέον ἀφωσιωμένα εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ κομμονιστοσυμμοριακὰ στελέχη.

Ἡ ἐκπαίδευσις τούτων ἀπέβλεπε καὶ ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ τὰ καταρτίσῃ «ὁλόπλευρα», ὡς ἐτόνισεν ὁ Ζαχαριάδης εἰς τὴν 7ην Ὁλομέλειαν τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., δηλαδὴ πολιτικῶς, ὀργανωτικῶς, στρατιωτικῶς, κατασκοπευτικῶς, συνωμοτικῶς καὶ τεχνικῶς διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ φέρουν εἰς πέρας μὲ ἐπιτυχίαν τὸ κατασκοπευτικὸν καὶ συνωμοτικὸν ἔργον τῆς νέας ἐπιβουλῆς τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ ἐναντίον τῆς χώρας. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα διδάσκονται ὑπὸ ξένων κομμουνιστῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω σχολάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἑξῆς: Ἡ τοποθέτησις καὶ λειτουργία ἀσυρμάτων, ἡ κρυπτογράφησις, αἱ μυστικαὶ γραφαί, ἡ φωτογράφησις, ἡ μεταμφίεσις, ἡ τυπογραφία, τὸ σαμποτὰζ κλπ., κλπ.

Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1950 ἐνεργεῖ συστηματικῶς διαφόρους ἀποστολὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν ὡς ἄνω εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντων στελε-

Γ. ΛΟΛΙΟΣ Δ. ΔΑΛΛΑΣ Λ. ΤΖΕΦΡΩΝΗΣ

χῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ πρώτη τούτων ὑπὸ τὸν Ν. Μπελογιάννην εἶχε τὸ γνωστὸν οἰκτρὸν τέλος. Ὁ Ζαχαριάδης θελήσας νὰ ἀποσείσῃ τὰς ἰδίας προσωπικὰς εὐθύνας διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ταύτης ἀποστολῆς, ὑπεστήριξεν, ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει, ὡς συνήθως πράττει, ὅτι αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν παρουσίαν ἐντὸς καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. τοῦ «χαφιὲ» Ν. Πλουμπίδη, τοῦ πρό τινος μόλις ἐκτελεσθέντος κατασκόπου τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ὁμάδος τοῦ Ν. Μπελογιάννη, ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε.

ἐπύκνωσε τὰς νέας ἀποστολὰς κατασκόπων εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν νὰ προβοῦν εἰς δημιουργίαν νέου παρανόμου κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐπὶ νέων ὅλως βάσεων, μακρὰν πάσης ἐπαφῆς μετὰ τοῦ ἀπομονωθέντος μέν, ἀλλὰ ἀσυλλήπτου ὡς τότε Ν. Πλουμπίδη καὶ τῶν παλαιῶν συνεργατῶν του.

Τὰ νέα ταῦτα κατασκοπευτικὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ ὁποῖα εἰσῆλθον μέσῳ Βουλγαρίας καὶ συνωδεύθησαν μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς μεθορίου ὑπὸ Βουλγάρων ἀξιωματικῶν, ἐπέτυχον νὰ στελεχώσουν τὸ ἐν Ἑλλάδι Κλιμάκιον τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., τὴν Κ.Ο. Ἀθηνῶν, τὴν Κ.Ο. Πειραιῶς, τὴν Κ.Ο. Πατρῶν καὶ τὴν Κ.Ο. περιοχῆς Θεσσαλίας κλπ.

Εἰς τὸ ἔργον των τοῦτο ἐχρησιμοποίησαν ὡς ἀνώτερα, μεσαῖα καὶ κατώτερα

Β. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΠΑΠΑΠΑΝΟΥ Κ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ

καθοδηγητικὰ στελέχη ἀποφυλακισθέντας καὶ ἀπολυθέντας ὁριστικῶς ἢ ἐπ' ἀδείᾳ ἐκτοπισμένους κομμουνιστάς.

Οὕτως, ἡ ἡγεσία τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ ἐνόμισεν ὅτι ἐπέτυχε πράγματι τὴν πρώτην φάσιν ἀναδιοργανώσεως τοῦ παρανόμου κατασκοπευτικοῦ κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, τὸν ὁποῖον ἐθεώρησαν «ἄτρωτον».

Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἐνήμερα τῶν σκοπῶν, τῶν ἐπιδιώξεων καὶ ὅλων τῶν ἀνθελληνικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, κατέστρωσαν πλῆρες σχέδιον ἐξουδετερώσεως τούτων, τὸ ὁποῖον ἔθεσαν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν, ἐνῷ παραλλήλως ἐδημιούργησαν τεχνιέντως εἰς τὸν Ζαχαριάδην τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι τελείως ἀνίδεα τῶν ὅσων οὗτος τεκταίνεται καὶ πάλιν ἐναντίον τῆς χώρας καὶ τῶν Συμμάχων της διὰ ἀποστολῶν πρακτόρων καὶ κατασκόπων του ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους κοινῇ καὶ στενῇ συνεργασίᾳ, ἐπέτυχον μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἀποδιοργάνωσιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι Κλιμακίου τοῦ Π. Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., τῆς Κ.Ο. Ἀθηνῶν, τῆς Κ.Ο. Πειραιῶς, τῆς Κ.Ο. Πατρῶν, τῆς Κ.Ο. περιοχῆς Θεσσαλίας καὶ λοιπῶν ὀργανώσεων.

Συγκεκριμένως τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐκτὸς τῶν ἄλλων συνέλαβον ἓξ (6) σημαντικώτατα κομμουνιστοσυμμοριτικὰ στελέχη τὰ ὁποῖα, εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντα εἰς τὸ Σιδηροῦν Παραπέτασμα, εἰσῆλθον εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀνέλαβον ὑπευθύνους θέσεις εἰς τὸν ἀνασυγκροτούμενον κατασκοπευτικὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Αὐτὰ εἶναι :

1) Ο ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΦΛΩΡΑΚΗΣ ἢ καπετὰν ΓΙΩΤΗΣ, «ὑποστράτηγος»

τοῦ συμμοριτισμοῦ καὶ γενικὸς ὑπεύθυνος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π. Γ. τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὴν κατασκοπίαν εἰς τὴν στρατιωτικοπολιτικὴν ἀκαδημίαν τῆς Μόσχας.

2) Ὁ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ, ταξίαρχος τοῦ συμμοριτισμοῦ καὶ μέλος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π. Γ. τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

3) Ὁ ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΕΦΡΩΝΗΣ ἢ καπετὰν ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ, μέλος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π. Γ. τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

4) Ὁ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΙΟΛΙΟΣ ἢ καπετὰν ΓΟΛΗΣ ἢ καπετὰν ΜΑΥΡΟΣ, Διοικητὴς συγκροτήματος Βερμίου, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς εἰς ἀνωτάτην κατασκοπευτικὴν σχολὴν ἐν Ρουμανίᾳ, ὑπεύθυνος δὲ τῆς κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθηνῶν.

5) Ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΡΑΣ, παλαιὸν στέλεχος τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πειραιῶς καὶ τοῦ συμμοριτισμοῦ, εἰσελθὼν μετὰ τοῦ Εὐθυμίου Μπράτσου, μέλους τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τούτου παρέμεινεν ἐν Ἑλλάδι, ὅπου εἰργάσθη διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε., μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συλλήψεώς του.

6) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΛΛΑΣ, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., Πολιτικὸς Ἐπίτροπος συμμοριακῆς ταξιαρχίας, διευθυντὴς κατασκοπευτικῆς σχολῆς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μακρῆς» μέλος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π. Γ. τῆς Κ.Κ.Ε. καὶ ὑπεύθυνος τοῦ παρανόμου ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Δικαίως ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχης Παπάγος ἐχαρακτήρισε τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ὡς τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὸν ἀγῶνα του ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ συμμοριτισμοῦ μέχρι σήμερον, διὰ τὴν ὁποίαν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας εἶναι ἄξια τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1954 διατυμπανίζει, ὅτι συνεπλήρωσε τὴν πρώτην φάσιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν παρανόμων ὀργανώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τοῦτο προέβη διὰ δύο βασικοὺς καὶ σοβαρωτάτους δι' αὐτὴν λόγους.

1) Διότι θέλει νὰ ἀναπτερώσῃ τὸ καταπεσὸν ἀνεπανορθώτως ἠθικὸν τῶν στελεχῶν, μελῶν καὶ ὀπαδῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην των.

2) Διότι εἶναι ὑποχρεωμένη ἔναντι τῆς ἡγεσίας τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ἡ ὁποία διαθέτει τεράστια χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἄλλα μέσα διὰ τὴν προσπάθειαν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐν Ἑλλάδι διὰ κατασκοπευτικὴν δρᾶσιν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Συμμάχων της καὶ εἰς ὄφελος τῶν χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος καὶ διὰ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ Στρατοῦ, νὰ παρουσιάσῃ θετικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὴν δαπανηροτάτης ὅσον καὶ ἀνθελληνικωτάτης ἀποστολῆς.

Τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπιτευχθέντα καὶ ἀνακοινούμενα σήμερον ἀποτελέσματα ἀποδιοργανώσεως τοῦ παρανόμου κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπὸ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἀποτελοῦν ἔργῳ τὴν καλυτέραν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ἑξῆς :

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἐνήμερος τῆς παρανόμου κινήσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πρωτευούσης ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν σχέδιον ἐξουδετερώσεως ταύτης.

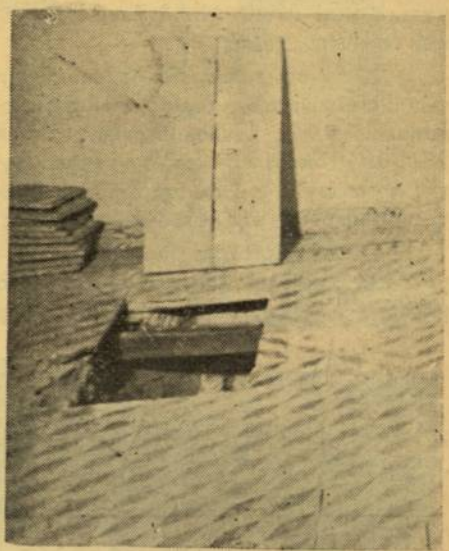
Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τούτου συμπράξει τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν Θεσσαλονίκης, συνέλαβε τὸ ἀνώτατον στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε., ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡ-

ΓΙΟΝ, ὑπεύθυνον στέλεχος τοῦ παρανόμου ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

Μετ' αὐτοῦ συνέλαβε καὶ ὀκτὼ (8) ἄλλους συνεργάτας του. Ἐπίσης ἀνεκάλυψε καὶ κατέσχεν ὁλοκλήρους τὰς τυπογραφικὰς ἐκδοτικὰς ἐγκαταστάσεις του. Ἀνεκάλυψε καὶ κατέσχεν δεύτερον τυπογραφικὸν συγκρότημα.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1953 συνέλαβε τὸν ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΔΑΛΛΑΝ, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. διατελέσαντα πολιτικὸν ἐπίτροπον ταξιαρχίας κομμουνιστοσυμμοριτῶν καὶ διευθυντὴν κατασκοπευτικῆς σχολῆς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «ΜΑΚΡΗΣ».

Οὗτος ἦτο μέλος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π. Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ εἰδικωτέραν ὑπευθυνότητα ἐπὶ τοῦ παρανόμου ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. Οὗτος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, μετέβη εἰς Πάτρας ἵνα αὐτοπροσώπως καθοδηγήσῃ τὸν συλληφθέντα ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν ΒΡΑΧΝΙΑΡΗΝ διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς ἐκεῖ παρανόμου κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως.

Ἡ κρύπτη ἑνὸς ἐκ τῶν ἀνακαλυφθέντων τυπογραφείων τοῦ παρανόμου κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ.

Ταυτοχρόνως συνελήφθη ὁ ἐν παρανομίᾳ τελῶν ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ δέκα πέντε (15) ἄλλα στελέχη τῆς παρανόμου κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Ἀθηνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ Γ., ΣΑΚΕΛΙΩΝ Γ. καὶ ΚΥΡΙΑΚΟΥ Γ. ἀνώτερα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε.

Εὐθὺς ἀμέσως συνέλαβεν ἐνταῦθα τὸν ἄρτι ἐκ τοῦ Παραπετάσματος εἰσελθόντα κομμουνιστὴν ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν συνεχίζουσα τὴν μεθοδικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ἀποδιοργανώσεως τοῦ ἀνασυγκροτουμένου Κ.Κ.Ε. συνέλαβε κατ' Ἀπρίλιον 1954 τὸν κομμουνιστοσυμμορίτην ΛΙΟΛΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ, διοικητὴν τοῦ συγκροτήματος Βερμίου, ἐκπαιδευθέντα εἰς εἰδικὴν κατασκοπευτικὴν σχολὴν ἐν Ρουμανίᾳ καὶ μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

Οὗτος ἀνέλαβε τὴν ὑπευθυνότητα τῆς Κ.Ο.Α., ὧν συγχρόνως καὶ μέλος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π. Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ὀλίγον βραδύτερον ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν κατέφερε συντριπτικὸν πλῆγμα κατὰ τῶν ὑπὸ ἀνασυγκρότησιν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων διὰ τῆς συλλήψεως τῶν ὑπευθύνων μελῶν τοῦ ἐν Ἑλλάδι Π. Γ. τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Οὕτω συνέλαβε τούς :

1) ΦΛΩΡΑΚΗΝ ἢ καπετὰν «ΓΙΩΤΗΝ», «ὑποστράτηγον» τοῦ συμμοριτισμοῦ, διοικητὴν κατ' ἀρχὰς τῶν συμμοριακῶν συγκροτημάτων Νοτίου Στερεᾶς καὶ βραδύτερον τῆς 1ης Συμμοριακῆς Μεραρχίας. Οὗτος ἔτυχε τῆς ἐξαιρετικῆς εὐνοίας, λόγῳ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἀνετίθετο νὰ συγκαταλεγῇ

μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν καὶ ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὴν στρατιωτικοπολιτικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Μόσχας. Οὗτος ἦτο ὁ γενικὸς ὑπεύθυνος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὁ Φλωράκης εἶναι κομμουνιστὴς μὲ πλουσίαν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν.

Κατὰ τὴν Κατοχὴν ἐπεδείξατο ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα ὡς ὀργανωτικὸς γραμματεὺς τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Φωκίδος. Βραδύτερον ἐτοποθετήθη ὡς γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Διαφωτίσεως Ἀγῶνος τῆς Ϋ Ταξιαρχίας τοῦ ΕΛΑΣ. Εἶτα ἀνέλαβε τὰ αὐτὰ καθήκοντα παρὰ τῇ ΙΙ Μεραρχίᾳ τοῦ ΕΛΑΣ.

Θεωρεῖται καὶ εἶναι ὁ κυρίως ὑπεύθυνος τῆς ἐξοντώσεως τοῦ συνταγματάρχου Ψαρροῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐθνικῶν δυνάμεων.

Τέλη τοῦ 1946 ἐνετάχθη εἰς τοὺς συμμορίτας ἀναπτύξας ἐξαιρετικῶς ἐγκληματικὴν καὶ ἀντεθνικὴν δρᾶσιν ἐναντίον τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, ἀστικῶν κέντρων καὶ ὑπαίθρου χώρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς δράσεως ταύτης διὰ διατάγματος τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν κομμουνιστῶν, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 28-12-47 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς ψευδοκυβερνήσεως, ὠνομάσθη ἀντισυνταγματάρχης πεζικοῦ. Τὴν 28-4-1948 προήχθη εἰς συνταγματάρχην καὶ τέλος προήχθη εἰς ὑποστράτηγον, τῆς προαγωγῆς του ταύτης δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 24 φύλλον τῆς 28-10-48 τῆς ἐφημερίδος τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν συμμοριτῶν.

Οὗτος διετέλεσε διοικητὴς τοῦ συμμοριακοῦ συγκροτήματος Νοτίου Στερεᾶς καὶ βραδύτερον διετέλεσε στρατηγὸς τῆς 1ης Μεραρχίας τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν. Ὡς διοικητὴς τῆς 1ης κομμουνιστοσυμμοριακῆς Μεραρχίας ὑπῆρξεν

Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κρύπτης ἑνὸς ἐκ τῶν ἀνακαλυφθέντων παρανόμων τυπογραφείων, μὲ ἀνηρτημένας εἰκόνας τοῦ Στάλιν, τοῦ Μαλένκωφ καὶ τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν ἡγετῶν.

ὀργανωτὴς καὶ ἐκτελεστὴς τῶν φονικῶν προσβολῶν ἐναντίον τοῦ Καρπενησίου, Καρδίτσης, Σοφάδων καὶ Φαρκαδόνος κλπ.

Κατὰ τὴν σύλληψίν του ἔφερε πλαστὴν ταυτότητα ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Παπαδημητρίου Γρηγόριος τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Στυλιανῆς γεννηθεὶς τὸ 1912 εἰς Λάρισαν καθηγητὴς μαθηματικῶν. Ἐναντίον του ἐκκρεμοῦν δέκα ἓξ (16) καταδικτικὰ ἔγγραφα ἐπὶ φόνοις, ἁρπαγαῖς κλπ.

2) ΤΖΕΦΡΩΝΗΝ ἢ καπετὰν ΠΕΛΟΠΙΔΑΝ Λεωνίδαν τοῦ Ἠλία ἐτῶν 34 ἐκ Κομηλιὸ Λευκάδος φοιτητὴν Πολυτεχνείου πολιτικὸν ἐπίτροπον τῆς 105

Σ. ΑΡΩΝΗ Β. ΑΡΩΝΗ Ι. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

κομμουνιστοσυμμοριακῆς ταξιαρχίας ἐκπαιδευθέντα εἰς εἰδικὰς κατασκοπευτικὰς σχολὰς μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ μέλος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

Οὗτος ἐκτὸς τῶν ἄλλων καθηκόντων εἶχε καὶ τὴν εὐθύνην τῆς καθοδηγήσεως τοῦ ὑπευθύνου τῆς Κ.Ο.Α. Λιόλιου Γρηγορίου. Κατὰ προκύψαντα σαφῆ στοιχεῖα οὗτος ἀπέστειλεν ἐντεῦθεν εἰς ἐπαρχιακὰς πόλεις στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. πρὸς ἀνασυγκρότησιν παρανόμων κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων.

Κατὰ τὴν Κατοχὴν ἐσημείωσε λίαν ἀξιόλογον δρᾶσιν μεταξὺ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν συνέχισε τὴν δρᾶσιν του, τὸν δὲ Ὀκτώβριον τοῦ 1947 ἐντολῇ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐνετάχθη εἰς τὰς τάξεις τῶν κομμουνιστοσυμμορίτῶν ἀναλαβὼν καθήκοντα πολιτικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ τάγματος τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας.

Βραδύτερον ἀνέλαβε πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς 105ης ταξιαρχίας ἀναπτύξας ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ μεγάλην ἐγκληματικὴν καὶ ἀντεθνικὴν δρᾶσιν.

Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ κατέφυγεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος ἐξεπαιδεύθη εἰς διαφόρους εἰδικὰς κατασκοπευτικὰς σχολάς, μεθ' ὃ ἀπεστάλη ἐνταῦθα ὡς ἀνώτατον στέλεχος διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τοῦ Ν. Μπελογιάννη. Ἡ σύζυγος του καὶ τὸ τέκνον του εὑρίσκονται εἰς χώρας τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος.

Ἐν συνεχείᾳ συνελήφθησαν τὰ κάτωθι στελέχη τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

1) ΦΙΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ τοῦ Σπυρίδωνος καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἐκ Ξηρονομῆς Θηβῶν ἐτῶν 32 καθηγητὴς φυσικῶν ἔχων εἰδικὴν κατάρτισιν εἰς τὴν ραδιοτεχνίαν.

2) ΠΡΑΠΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ τοῦ Κων)τίνου καὶ τῆς Καλομοίρας ἐτῶν 35 ἐκ Κρεσταίνων Ὀλυμπίας μοδίστα κάτοικος πολυκατοικίας Δουργουτίου.

3) ΜΠΑΡΜΠΕΡΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ τοῦ Σπυρίδωνος καὶ τῆς Ἑλένης τελειόφοιτος ἰατρικῆς ἐτῶν 26 ἐκ Πλατάνου Φαρρῶν (Πατρῶν) κάτοικος Ἀθηνῶν Ἀταλάντης ἀριθ. 4.

4) ΜΠΑΡΜΠΕΡΗ ΗΡΩ τοῦ Σπυρίδωνος καὶ τῆς Ἑλένης ἐτῶν 24, ἰδιωτικὴ ὑπάλληλος, ἐκ Φαρρῶν, κάτοικος Ἀθηνῶν, Ἀταλάντης ἀριθ. 4.

5) ΗΛΙΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ τοῦ Ἀριστείδου καὶ τῆς Σοφίας, ἐτῶν 32, ἐκ Καλονύχτι Ρεθύμνου, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Οἰκονόμου ἐξ Οἰκονόμων, ἀριθ. 9, Ν. Σμύρνη, ἐργάτης ἐλαστικοῦ.

6) ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Παναγιώτας, ἐτῶν 28, ἐκ Νισίτσης Ἄρτης, ἰδιωτ. ὑπάλληλος, κάτοικος Ἀθηνῶν, Τομπάζη ἀριθ. 11.

7) ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Φωτεινῆς, ἐτῶν 30, ἐκ Ζακύνθου, μηχανικὸς αὐτοκινήτων, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Ἀνακρέοντος ἀριθ. 88.

8) ΓΕΩΡΓΟΥΛΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Εὐανθίας, ἐτῶν 35, ἐκ Μύνθου Ὀλυμπίας, δικηγόρος καὶ ἔμπορος ὑποκαμίσων, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Νικηφόρου Οὐρανοῦ ἀριθ. 3.

Ἡ κατὰ τὴν Κατοχὴν δρᾶσις του δὲν εἶνε γνωστή. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας ἤρχισε νὰ γίνεται ἀντιληπτὴ ἡ δρᾶσις του διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Τὸ ἔτος 1947 ἐκινήθη ζωηρότατα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν συμμοριτῶν τῆς Πελοποννήσου. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1947 εὑρισκόμενος ἐν Πύργῳ Ἠλείας συνε-

Μ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Α. ΒΕΛΗΣ

ΕΙΡ. ΖΑΓΚΑ

λήφθη καὶ ἐξετοπίσθη ἀπολυθεὶς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1952. Ἐνταῦθα εὑρισκόμενος συνεδέθη μὲ τὸ κλιμάκιον τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐνταχθεὶς εἰς τὸν παράνομον μηχανισμὸν τούτου.

Ἀκολούθως συνελήφθησαν οἱ :

1) ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΡΔΗΣ τοῦ Βαρδῆ καὶ τῆς Ἑλένης, ἐτῶν 33, ἐκ Παλαιοχώρας Χανίων, φοιτητὴς ἰατρικῆς, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Καλτεζῶν.

Οὗτος ἀνέπτυξε κατὰ τὴν Κατοχὴν πλουσίαν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν ἐν Κρήτῃ καὶ βραδύτερον ἐνταῦθα. Κατεδικάσθη τὸ 1948 διὰ παράνομον δρᾶσιν εἰς τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν. Ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἐμετριάσθη ἡ ποινή

του εἰς κάθειρξιν πέντε (5) ἐτῶν, τὸν Αὔγουστον δὲ τοῦ 1952 ἀπεφυλακίσθη, ἀνασταλέντος τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς του διὰ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν. Μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του ἐπανεσυνεδέθη μὲ τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοποθετηθεὶς κατ' ἀρχὰς ὡς πρῶτος γραμματεὺς τῆς 8ης ἀχτίδος τῆς ΚΟΑ καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ γραφείου τῆς Ε. Πόλης τῆς ΚΟΑ.

Κατὰ τὴν σύλληψίν του ἔφερε πλαστὸν δελτίον ταυτότητος ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ψάλτης Νικόλαος τοῦ Γεωργίου. Τὸ δωμάτιον εἰς ὃ διέμενε τὸ εἶχε μεσθώσει ὑπὸ

Μ. ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ Ε. ΗΛΙΑΚΗΣ Γ. ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ

τὸ ψευδώνυμον Δημόπουλος Κων)νος. Ἕτερον δὲ δωμάτιον εἰς ὃ διέμενεν ὁ εἰρημένος ἐμίσθωσεν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δεσύλλας Νικόλαος. Ὑπῆρξε στενὸς συνεργάτης τοῦ Λιόλιου καὶ τοῦ Τζεφρώνη, ἐτέλει δὲ ἀπὸ μακροῦ ἐν παρανομίᾳ κρυπτόμενος.

2) ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Παναγιώτας, ἐκ Φαναϊτίκων Ἠλείας, ἐτῶν 28, πλανόδιος ὑφασματοπώλης, κάτοικος Ἀθηνῶν. Κατὰ τὴν Κατοχὴν ἐσημείωσε κομμουνιστικὴν δρᾶσιν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα. Τὸ 1948 ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐξηκολούθησε τὴν παράνομον δρᾶσιν του, συλληφθεὶς καὶ ἐκτοπισθεὶς τὸν Μάϊον τοῦ 1948.

Τὸν Σεπτέμβριον 1949 διεκόπη ἡ ἐκτόπισίς του ὅτε ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα καὶ ἐπανήρχισε τὴν παράνομον δρᾶσιν του ἐνταχθεὶς εἰς τὸν παράνομον μηχανισμόν. Ἀπὸ ἔτους ἦτο ὁ ὑπεύθυνος τοῦ τεχνικοῦ μηχανισμοῦ τῆς 4ης ἀχτίδος καὶ βραδύτερον τῆς Κ.Ο.Α. Οὗτος διετήρει μυστικὸν διαμέρισμα εἰς ὃ γενομένης ἐρεύνης ἀνευρέθησαν δύο πολύγραφοι, μεθ' ἁπάντων τῶν ἐξαρτημάτων τούτων, πλῆθος κομμουνιστικῶν ἐντύπων ἐπίσης δὲ καὶ εἰδικὰ στοιχεῖα παρ' αὐτοῦ κατασκευασθέντα δι' ἠλεκτροκολλήσεως διατρήτου γραφῆς. Ὑπ' αὐτοῦ εἶχεν ἀναρτηθῆ τὴν 21ην Νοεμβρίου 1953 πανὼ εἰς τὴν ταράτσαν τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σαπφοῦς ἀριθ. 1 πολυκατοικίας μὲ τὴν ἐπιγραφήν : «Ζήτω τὰ 35 χρόνια τοῦ Κ.Κ.Ε.—Κ.Ο.Α».

3) ΡΑΜΜΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ τοῦ Κων)νου καὶ τῆς Μαρίας ἐτῶν 25, ἐξ Ἀθηνῶν, κάτοικος Νέων Σφαγείων, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος.

Οὗτος ὑπηρετῶν ὡς στρατιώτης εἰς τὴν Μακρόνησον εἶχεν ἐνταχθῆ εἰς τὸν παράνομον μηχανισμὸν μὲ καθοδηγητήν του τὸν ἐπίσης συλληφθέντα ΣΟΛΩΜΟΝ ἢ ΡΟΥΣΣΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῆς Χαριθέας, ἐτῶν 53, ἐκ Λεμησοῦ Κύπρου, μὲ πλουσίαν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν.

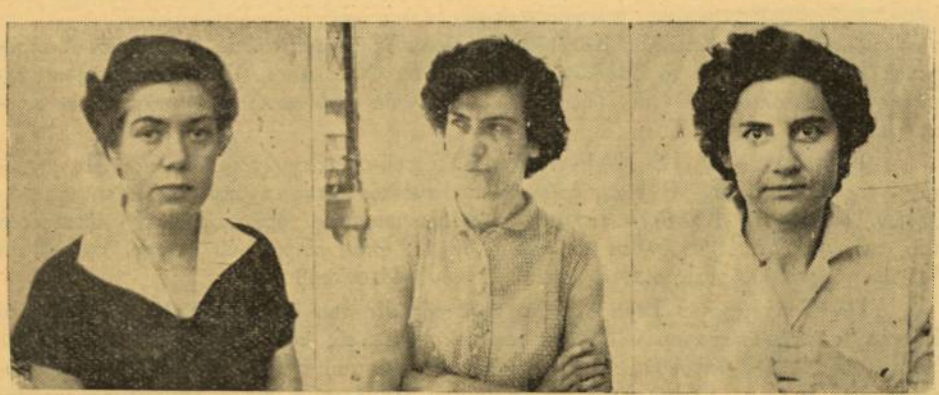
4) ΑΡΩΝΗ ΣΟΦΙΑ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Πηνελόπης , ἐτῶν 31, ἐκ Κορώνης Μεσσηνίας, μοδίστα, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Διστόμου ἀριθ. 29.

Εἶχε σημειώσει κομμουνιστικὴν δρᾶσιν ἐν Ἀθήναις. Κατὰ τὴν Κατοχὴν ἀνέπτυξεν ἔντονον κομμουνιστικὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν της πατρίδα. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα καὶ ἀνέλαβε δρᾶσιν εἰς τὸν παράνομον μηχανισμὸν τῆς αὐτοαμύνης χρησιμοποιηθεῖσα διὰ τὴν ἀπόκρυψιν ὅπλων καὶ ὡς σύνδεσμος τῶν στελεχῶν ταύτης. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1948 συνελήφθη καὶ παραπεμφθεῖσα εἰς τὸ Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν κατεδικάσθη εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν. Κατ' ἀναθεώρησιν ἐμετριάσθη ἡ ποινή της εἰς 12ετῆ κάθειρξιν, τὸν Ἀπρίλιον δὲ τοῦ 1952 ἀπεφυλακίσθη δυνάμει τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2058. Ἀποφυλακισθεῖσα συνέχισε τὴν δρᾶσιν της εἰς τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς πόλης τῆς Κ.Ο.Α. Ἔχει ἀδελφόν, ὀνόματι Παναγιώτην, καταδικασθέντα εἰς θάνατον διὰ κομμουνιστικὴν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν.

5) ΑΡΩΝΗ ΒΑΡΒΑΡΑ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Πηνελόπης, ἐτῶν 23, ἐκ Κορώνης Μεσσηνίας, κάτοικος Διστόμου ἀριθ. 29, ἐργάτρια κλωστουργείου. Τὸ πρῶτον τὸ 1954 ἀποκαλύπτεται κομμουνιστικὴ δρᾶσις ταύτης εἰς τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς πόλης τῆς Κ.Ο.Α. Εἶναι ἀδελφὴ τῆς ἀνωτέρω Ἀρώνη Σοφίας.

Ἐπίσης συνελήφθησαν οἱ κάτωθι ἐντεταγμένοι εἰς τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ κόμματος ὡς πρῶτοι γραμματεῖς ἀχτίδων τῆς Κ.Ο.Α., καθοτηδηγηταὶ Κ.Ο.Βῶν καὶ γραμματεῖς Κ.Ο.Βῶν.

1) ΚΡΑΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Εὐαγγελίας, ἐτῶν 30, ἐξ Ἀγυιᾶς Θεσσαλίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, Κόνωνος 113, λογιστής.

Π. ΤΣΙΤΗΛΟΥ Δ. ΠΡΑΠΠΑ Μ. ΜΠΙΚΙΑ

Ἐξετοπίσθη τὸ 1947 καὶ ἀφεθεὶς ἐλεύθερος τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1951 συνεδέθη βραδύτερον μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ, ἐξελιχθεὶς εἰς ἀνώτερον στέλεχος τῆς Κ.Ο.Α.

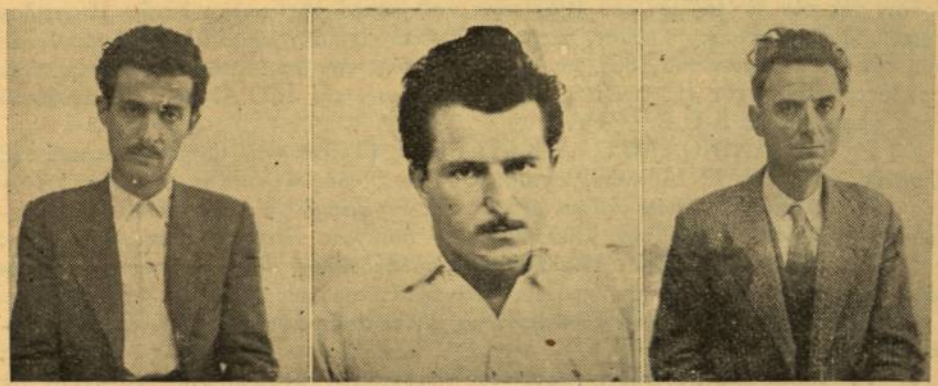
2) ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Βικτωρίας, ἐτῶν 34, ἐκ Κεφαλληνίας, δικηγόρος, κάτοικος Μεθώνης ἀριθ. 28.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἐσημείωσεν πλουσίαν δρᾶσιν ἣν συνέχισε καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη τὸν Μάρτιον τοῦ 1947 ἀφεθεὶς ἐλεύθερος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἰδίου ἔτους. Συνέχισε τὴν δρᾶσιν του δι' ὃ καὶ συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη τὸν Ἰούλιον τοῦ 1948 ἀφεθεὶς ἐλεύθερος τὸν Αὔγουστον τοῦ 1952.

Ἔκτοτε συνεδέθη μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ, ἐξελιχθεὶς εἰς ἀνώτερον στέλεχος τῆς Κ.Ο.Α.

3) ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΙΩΑΝΝΑ σύζυγος τοῦ Κυριάκου, τὸ γένος Σωτηράκου, ἐτῶν 32, ἐκ Ράχες Γορτυνίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Γουέμστερ ἀριθ. 8.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἐσημείωσε πλουσίαν δρᾶσιν, ἣν συνέχισε καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Τὸ 1947, λόγῳ τῆς πλουσίας δράσεώς της ἐτοποθετήθη εἰς τὴν

Α. ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Χ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Δ. ΦΥΛΑΚΤΟΣ

κομματικὴν ἐπιτροπὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1948 συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη, ἀφεθεῖσα ἐλευθέρα τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1952.

Πρόκειται περὶ λίαν ἐπικινδύνου στελέχους τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς ὃ ἐσχάτως ἀνετέθη κατόπιν τῶν γενομένων συλλήψεων ἡ ὑπευθυνότης τῆς γραμματείας τῆς 4ης ἀχτίδος.

Ἔχει ἀδελφὸν ἐκπαιδευθέντα εἰς Μπούλκες, κατάδικον ἤδη εἰς φυλακάς, λόγῳ τῆς πλουσίας ἐγκληματικῆς του δράσεως.

4) ΦΥΛΑΚΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Πηνελόπης, ἐτῶν 47, ἐκ Βελβενδοῦς Κοζάνης, τέως δημοδιδάσκαλος, κάτοικος Σαφραμπόλεως, παλαιὸς κομμουνιστής.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἐπανήρχισε τὴν δρᾶσιν του, ἣν συνέχισε καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Λόγῳ τῆς δράσεώς του ἀπελύθη τῆς θέσεώς του. Τὸ 1948 ἐξετοπίσθη, ἐπανελθὼν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1952.

Τὸ 1953 ἐπανεσυνδέθη μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ ἀναλαβὼν τὴν ὑπευθυνότητα καθοδηγητοῦ κοβῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἀνέλαβε καθήκοντα πρώτου γραμματέως ἀχτίδος τῆς Κ.Ο.Α.

5) ΔΑΡΛΑΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Μαρίας, ἐξ Ἡραίου Ναυπλίας, ἐτῶν 41, ἀδιόριστος καθηγητὴς Μαθηματικῶν, κάτοικος Καλλιθέας ὁδὸς Μπιζανίου ἀρ. 13. Κατὰ τὴν κατοχὴν ἐσημείωσεν δρᾶσιν κομμουνιστικήν, ἣν συνέχισε καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Συλληφθεὶς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1947 ἐξετοπίσθη εἰς Ἅγιον Εὐστράτιον, ἀπολυθεὶς τὸν Νοέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους.

Κληθείσης τῆς κλάσεώς του παρουσιάσθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ ἀπεστάλη εἰς Μακρόνησον. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1948 ἐξέπεσεν τοῦ βαθμοῦ του ὡς ἀνθυπολοχαγὸς καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ στρατόπεδον ἐκτοπισμένων.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1952 ἀφέθη ἐλεύθερος.

Τὸ 1953, ἐνετάχθη εἰς τὸν παράνομον μηχανισμὸν μὲ ὑπευθυνότητα γραμματέως Κ.Ο.Βας.

6) ΣΟΦΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ σύζυγος τοῦ Σταύρου, τὸ γένος Παπάζογλου, ἐτῶν 34, ἐξ Ἀγκύρας, κάτοικος Ἀθηνῶν, Σαρρῆ 12, τελοῦσα ἐν διαστάσει μετὰ τοῦ συζύγου της.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἔδρασεν εἰς τὸν τομέα τῆς διαφωτίσεως. Κατὰ τὴν Δεκεμβριανὴν στάσιν ἐνετάχθη εἰς τὸν ΕΛΑΣ. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν συνέχισε τὴν δρᾶσιν της τὸν δὲ Ἰούλιον τοῦ 1947 συνελήφθη παρὰ τῆς χωροφυλακῆς Πυριτιδοποιείου διὰ παράνομον δρᾶσιν καταδικασθεῖσα εἰς 5ετῆ φυλάκισιν. Ἀπεφυλακίσθη τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1951 τυχοῦσα ἀναστολῆς τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς της. Βραδύτερον ἐνετάχθη εἰς τὴν παράνομον ὀργάνωσιν τῆς Κ.Ο.Α. μὲ τὴν ὑπευθυνότητα γραμματέως Κ.Ο.Β.

7) ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (Τιτίκα) τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Εἰρήνης, ἐτῶν 32, ἐξ Ἀθηνῶν, κάτοικος ὁμοίως, ὁδὸς Φιλοπάππου 30, πτυχιοῦχος τῆς Φιλολογίας. Κατὰ τὴν κατοχὴν ἀνεμίχθη ἐνεργῶς εἰς τὴν ΕΠΟΝ σπουδαζούσης νεολαίας. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν συνέχισε τὴν δρᾶσιν της.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1945 συνελήφθη εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Πανεπιστημίου διανέμουσα κομμουνιστικὰς προκηρύξεις ἐπαναστατικοῦ περιεχομένου.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1948 συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη ἀφεθεῖσα ἐλευθέρα τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1952.

Τὸ 1953 ἐπανασυνεδέθη μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τῆς ΚΟΑ μὲ ὑπευθυνότητα γραμματέως Κόβας.

8) ΤΣΑΚΙΡΙΔΟΥ ΑΝΑ·Ι·Σ τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Δώρας, ἐτῶν 29, ἐξ Ἀθηνῶν, κάτοικος Μεσολογγίου 24 (Βύρων), ἰδιωτ. ὑπάλληλος.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν εἰς τὸν τομέα τῆς ΕΠΟΝ.

ΑΙΚ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Δ. ΔΑΡΛΑΣΗΣ

Εἰς τὴν οἰκίαν της εἶχε ἐγκατασταθῆ πολύγραφος ἐκδόσεως κομμουνιστικῶν ἐντύπων. Συνέχισε τὴν δρᾶσιν της καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, δι' ὃ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1948 ἐξετοπίσθη, ἀφεθεῖσα ἐλευθέρα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1951.

Βραδύτερον ἐπανασυνεδέθη μὲ τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀναλαβοῦσα ὑπευθυνότητα γραμματέως Κόβας.

9) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Σεβαστῆς, ἐτῶν 39, οἰκοκυρά, ἐξ Ἰωαννίνων, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Κρυστάλλη 58 (Βύρων).

Μετὰ τὴν Βάρκιζαν συνεδέθη μὲ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ἐνετάχθη εἰς τὸν τομέα τοῦ Γυναικείου Τμήματος τῆς 1ης κομμουνιστικῆς ἐργατικῆς ἀχτίδος.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1949 συνελήφθη καταδικασθεῖσα εἰς 20ετῆ πρόσκαιρα δεσμά. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1952 διεκόπη ἡ φυλάκισίς της διὰ λόγους ὑγείας.

Ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἐμετριάσθη ἡ ποινή της εἰς 5ετῆ φυλάκισιν, ἀνασταλέντος ἅμα τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς της.

Παρὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐπιείκειαν ἐπανασυνεδέθη μὲ τὴν παράνομον κομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν, ἀναλαβοῦσα τὴν ὑπευθυνότητα γραμματέως τῆς ΚΟΒ.

10) ΤΣΙΚΙΔΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, χήρα τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Κ. Γιαννοπούλου, ἐτῶν 33, ἐκ Καλαμῶν, τελειόφοιτος Φιλολογίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Λύκωνος 9 (Γούβα).

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν εἰς τὸν τομέα τῆς ΕΠΟΝ Σπουδαστῶν. Τὸ 1945 ὑπανδρεύθη τὸν Τσιτῆλον Γεώργιον, μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ὑπεύθυνον τῆς Κ.Ο. περιοχῆς Πελοποννήσου.

Τὸ 1946 μετέβη μετὰ τοῦ συζύγου της εἰς Κρήτην διὰ τὴν καθοδήγησιν ὑπὸ τοῦ συζύγου της τῆς Κ.Ο. περιοχῆς Κρήτης εἰς τὴν ὀργάνωσιν συμμοριτισμοῦ ἐν αὐτῇ. Αὕτη ἐσημείωσε ἐν Κρήτῃ λίαν σημαντικὴν δρᾶσιν εἰς τὸν τομέα τῶν γυναικείων ὀργανώσεων.

Κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν, ἀφεθεῖσα ἐλευθέρα τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1953.

Ὁ σύζυγός της ἐξοντώθη ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Δυνάμεων ἐν Κρήτῃ.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσίν της ἐπανασυνεδέθη μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ ὡς γραμματεὺς Κόβας.

11) ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, τοῦ Θεοδώρου καὶ τῆς Οὐρανίας, ἐτῶν 41, ἐκ Χώρας Τριφυλίας κάτοικος Ἀθηνῶν Ἰωάννου Καρέα 36 ράπτης.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἀνέπτυξε δρᾶσιν κομμουνιστικὴν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἦλθεν ἐνταῦθα ἔνθα συνέχισε τὴν δρᾶσιν του δι' ὃ συνελήφθη τὸ 1947 καὶ ἐξετοπίσθη, ἐπανελθὼν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους. Συνέχισε μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του τὴν δρᾶσιν του, δι' ὃ ἐξετοπίσθη ἐκ νέου τὸν Μάρτιον τοῦ 1948, ἀφεθεὶς ἐλεύθερον τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1952.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐπανασυνεδέθη μετὰ τῆς παρανόμου ὀργανώσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀνέλαβε τὴν ὑπευθυνότητα γραμματέως Κόβας.

12) ΜΠΙΚΙΑ ΜΑΡΙΑ, τοῦ Ἀθανασίου καὶ τῆς Εὐθαλίας, ἐτῶν 32, τέως ὑπάλληλος Δημαρχίας Λαρίσης, ἐξ Ἐλασσόνος, κάτοικος Ἀθηνῶν, Φιλελλήνων 1.

Κατὰ τὴν κατοχήν, εὑρισκομένη εἰς Ἐλασσόνα, ἀνέπτυξεν ἔντονον κομμουνιστικὴν δραστηριότητα εἰς τὸν τομέα τῆς ΕΠΟΝ. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βαρκίζης συνέχισε τὴν δρᾶσιν της, δι' ὃ τὸν Μάρτιον τοῦ 1946 ἀπελύθη τῆς θέσεώς της. Ἀκολούθως ἐγκατεστάθη οἰκογενειακῶς ἐνταῦθα, ἔνθα συνέχισε τὴν δρᾶσιν της εἰς τὸν παράνομον τεχνικὸν μηχανισμὸν τῆς 3ης ἀχτίδος τῆς ΚΟΑ. Συλληφθεῖσα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1948 παρεπέμφθη εἰς τὸ Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον, καταδικασθεῖσα εἰς κάθειρξιν 18 ἐτῶν. Κατ' ἀναθεώρησιν ἡ ποινή της ἐμετριάσθη εἰς κάθειρξιν 7 ἐτῶν, διὰ Βασιλικῆς δὲ Χάριτος εἰς κάθειρξιν πέντε καὶ ἥμισυ ἐτῶν, ἀποφυλακισθεῖσα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1953.

Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν της ἐπανασυνεδέθη μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀναλαβοῦσα καθήκοντα γραμματέως Κόβας τῆς Κ.Ο.Α.

Ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Νέας Ἰωνίας συνελήφθησαν οἱ:

1) ΜΑΛΛΙΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ, τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Σταυριανῆς, ἐτῶν 34, ἐκ Μ. Ἀσίας, κάτοικος Ν. Ἰωνίας, Ἀγνώστων Ἡρώων 76 οἰκοκυρά.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἔδρασεν εἰς τὸν τομέα τῆς γυναικείας ὀργανώσεως τῆς

8ης 'Αχτίδος τῆς Κ.Ο.Α. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βαρκίζης συνέχισε τὴν δρᾶσιν της, δι' ὃ συλληφθεῖσα τὸν 'Απρίλιον τοῦ 1948 παρεπέμφθη εἰς τὸ "Εκτακτον Στρατοδικεῖον 'Αθηνῶν, ὑφ' οὗ κατεδικάσθη εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου. 'Η ποινή της διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐμετριάσθη εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν, κατ' ἀναθεώρησιν δὲ εἰς 5ετῆ φυλάκισιν.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1952 ἀπεφυλακίσθη ὡς ἐκτίσασα τὰ 2)3 τῆς ποινῆς της. Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν της ἐνετάχθη εἰς τὴν παράνομον ὀργάνωσιν τῆς Κ.Ο.Α. ὡς γραμματεὺς Κόβας.

2) ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΣ ΗΡΑΚΛΗΣ, τοῦ Γερασίμου καὶ τῆς 'Αγγελικῆς, ἐκ Καρδακάτων Κεφαλληνίας, ὀδοντοτεχνίτης, κάτοικος Ν. Φιλαδελφείας, ὁδὸς 'Εφέσου 16. Κατὰ τὴν κατοχὴν ἔδρασεν ἀντεθνικῶς ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΑΜ καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ ΑΚΕ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς 'Αττικῆς. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βαρκίζης συνέχισε τὴν δρᾶσιν του εἰς τὴν 9ην ἀχτίδα τῆς ΚΟΑ, ἀχτίδα προαστείων καὶ βραδύτερον εἰς τὴν 3ην ἀχτίδα τῆς ΚΟΑ.

Συνελήφθη τὸν 'Ιούλιον τοῦ 1947, ἐξετοπίσθη ἀπολυθεὶς τὸν Νοέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους.

Τὸ 1953 ἐπανασυνεδέθη μετὰ τῆς παρανόμου ὀργανώσεως τῆς ΚΟΑ, ἀναλαβὼν ὑπευθυνότητα Κόβας.

3) ΚΑΜΜΕΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (Κατίνα), σύζυγος τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 58, ἐκ Μ. 'Ασίας, κάτοικος Φιλαδελφείας, ὁδὸς 'Επταλόφου 30, τέως δημοδιδασκάλισσα. "Εχει παλαιὰν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, χρονολογουμένην ἀπὸ 20ετίας.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ἐσημείωσε πλουσιωτάτην κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, συλληφθεῖσα διὰ τοῦτο ἐπανειλημμένως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως ἐπεδείξατο ἀντεθνικὴν δραστηριότητα. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βαρκίζης ἐπέτυχε τὸν ἐπαναδιορισμόν της εἰς Ν. Φιλαδέλφειαν καὶ Χολαργόν.

Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1946 συνελήφθη ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐξετοπίσθη ἀπολυθεῖσα τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1947. Τὸν 'Απρίλιον τοῦ 1947 ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας της.

Τὸν 'Ιούνιον τοῦ 1947 συλληφθεῖσα ἐπανεξετοπίσθη ἐπανελθοῦσα ἐκ τοῦ ἐκτοπισμοῦ της τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους. Συνέχισε τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, δι' ὃ καὶ συλληφθεῖσα ἐκ νέου τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1948 ἐξετοπίσθη ἐπανελθοῦσα ἐκ τῆς ἐκτοπίσεως τὸν 'Ιανουάριον τοῦ 1952 ἐπ' ἀδείᾳ.

Τελοῦσα ἐπ' ἀδείᾳ ἐξ ἐκτοπίσεως, ἐπαναδιωρίσθη ὡς δημοδιδασκάλισσα καὶ μάλιστα εἰς Σχολεῖον τῆς Ν. 'Ιωνίας, ἀπολυθεῖσα τῆς θέσεώς της τὸν 'Ιανουάριον τοῦ 1954

'Ενετάχθη αὕτη εἰς τὸν παράνομον μηχανισμὸν τῆς ΚΟΑ. ὡς γραμματεὺς Κόβας.

4) ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Αἰκατερίνης ἐτῶν 35 ἐξ 'Ικονίου Μ. 'Ασίας, ὑδραυλικὸς κάτοικος 'Ελευθερουπόλεως (Ν. 'Ιωνίας) ὁδὸς Νισύρου 55.

Κατὰ τὴν κατοχὴν εἶχεν ὀργανωθῆ εἰς τὴν ΕΠΟΝ. Μετὰ τὴν Βάρκιζαν συνέχισε τὴν δρᾶσιν του, παραπεμφθεὶς εἰς δίκην τὸ 1946 κατεδικάσθη ἐρήμην εἰς 6ετῆ κάθειρξιν ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ.

'Η ποινὴ αὕτη ἐμετριάσθη εἰς φυλάκισιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος, ἔτους ἣν ἐξέτισεν εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς Μακρονήσου, ἔνθα ἐν συνεχείᾳ παρέμεινε πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων. 'Επεδείξατο χειρίστην διαγωγήν, δι' ὃ μετὰ τὴν ἀποστράτευσίν του ἐκ τοῦ στρατοπέδου, ἐξετοπίσθη ἀφεθεὶς ἐλεύθερος τὸν 'Οκτώβριον τοῦ 1952, τυχὼν ἀδείας.

Βραδύτερον ἐπανεσυνεδέθη μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ ΚΚΕ ἀναλαβὼν καθήκοντα γραμματέως Κόβας εἰς Κ.Ο.Α.

Ταυτοχρόνως ἡ Γενικὴ 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν της

ἐπέτυχε τὴν ἀνακάλυψιν καὶ κατάσχεσιν εἰς κρύπτας πολυτίμου καὶ λίαν ἀποκαλυπτικοῦ ἀρχείου τοῦ ΚΚΕ.

Ἐκ τῆς καταλλήλου ἀξιοποιήσεως τούτου καὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν συλλαμβανομένων ἐπετεύχθησαν τὰ ὡς ἄνω ἀποτελέσματα, συνεχίζεται δὲ ἡ περαιτέρω ἀξιοποίησις τούτων.

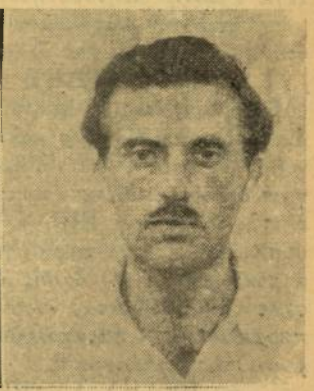
Ἐπίσης κατεσχέθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων πολυγράφων τοῦ ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Κ.Ο.Α., ραδιόφωνα τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὴν

Α. ΜΠΕΡΕΔΗΜΑΣ

Κ. ΤΣΑΚΙΡΗΣ

Π. ΡΟΔΑΚΗΣ

παρακολούθησιν τῶν ραδιοπομπῶν τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

Τέλος ἀνευρέθη καὶ κατεσχέθη πλήρης κρυπτογραφικὸς κῶδιξ μετὰ κλειδός, δι' οὗ ἐπεκεινώνουν οἱ ἐνταῦθα κομμουνιστοσυμμορῖται κατάσκοποι μετὰ τῆς ἐντὸς τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος ἡγεσίας των.

Εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἐκ τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος εἰσελθόντων κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν λίραι καὶ δολλάρια.

Ἡ Ὑποδιεύθυνσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, ἐν γνώσει τῶν συνεχιζομένων ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ διεθνοῦς καὶ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ ἀνθελληνικῶν κατσκοπευτικῶν ἐνεργειῶν της ἐν Ἑλλάδι καὶ δὴ εἰς τὴν περιοχὴν Πειραιῶς, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν προέβη βάσει σχεδίου εἰς ὡρισμένας ἐνεργείας αἵτινες ὡδήγησαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν κάτωθι στελεχῶν τοῦ παρανόμου καὶ κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ΚΚΕ καὶ δὴ μελῶν τοῦ κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ ἐν Ἑλλάδι, μελῶν τοῦ γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλεως τῆς Κ.Ο.Α. καὶ τῆς Κ.Ο.Π.

1) ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Δήμητρας, ἐκ Παναγιᾶς Γορτυνίας, ἐτῶν 27, ἄνεργος παραγγελιοδόχος, κάτοικος εἰς διαφόρους διευθύνσεις Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν. Συνελήφθη τὴν 26-7-54. Φέρει τὸ ψευδώνυμον «Δημητράκης». Εἰδικευμένος εἰς τὸν μηχανισμὸν τοῦ ΚΚΕ ἀπέκρυπτε καὶ ἐβοήθει διὰ συνδέσεων τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ παρανόμου «Ριζοσπάστου» καὶ τὴν ὀργάνωσιν κομμουνιστικῶν ἀχτίδων καὶ ὁμάδων—ὁμίλων Πατριωτικοῦ Μετώπου Πάλης, τὸν κομμουνιστοσυμμορίτην Γιάννην—Μῆτσον ἢ Τζεφρώνην Λεωνίδαν. Εἰς τὴν οἰκίαν του εὑρέθησαν καὶ κυτία τυπογραφικῶν στοιχείων, εὐκόλως μετακινούμενα ἀπό τόπου εἰς τόπον. Ἐμυήθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ ΚΚΕ ἀπὸ τὸ ἔτος 1950.

2) ΜΠΕΡΕΔΗΜΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ τοῦ Ἀνδρέα καὶ τῆς Ἀγλαΐας, ἐκ Ζευγολατίου Μεσσηνίας, ἐτῶν 55, πλανόδιος μικροπωλητὴς ἀρωμάτων καὶ ψιλικῶν, κά-

τοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Καισαριανῆς. Συνελήφθη τὴν 30-7-54. Φέρει τὸ ψευδώνυμον «Κοτσάφτης.» Εἶναι κομμουνιστὴς ἀπὸ τὸ 1931, μὲ πολλὰς καταδίκας ἐκτοτε. Ὑπῆρξε Ἀκροναυπλιώτης δραπετεύσας ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Ἰταλῶν ἐπὶ Κατοχῆς, ὅτε κατέφυγεν εἰς Στερεὰν Ἑλλάδα πλησίον τοῦ ἀρχηγείου τοῦ Ἄρη Βελουχιώτη καὶ μετ' αὐτοῦ κατόπιν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἔνθα ἔδρασεν ὡς ἡγετικὸν στέλεχος κατὰ τὰς σφαγὰς τῶν ἐθνικοφρόνων εἰς Μιλεγαλᾶ Μεσσηνίας. Ἐβοήθει δίδων ὁδηγίας, τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ Πανουσοπούλου καὶ τοῦ ἀνωτέρω Κ)Σ Γιάννη—Μήτσου ἤτοι Λεωνίδα Τζεφρώνη.

Διὰ τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦτον κρατοῦνται πολλὰ πρόσωπα καὶ ἀναζητοῦνται Κ)Σ καὶ ἄλλοι ἐπικίνδυνοι κομμουνισταί. Ἡ ὑπόθεσις ἐξετάζεται.

3) ΒΕΡΝΑΡΔΗΣ ΓΚΑΣΤΩΝ τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Ἰωάννας, ἐτῶν 32, ἐξ Ἀθηνῶν, πλανόδιος μικροπωλητὴς φαρμάκων, ἄλλοτε φοιτητὴς ἰατρικῆς, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Μυκάλης 36. Συνελήφθη τὴν 1-8-54. Φέρει τὸ ψευδώνυμον Γκαστών, καὶ εἰδικεύεται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν, τὴν διαφώτισιν καὶ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐπίβλεψιν κομμουνιστικῶν ἀχτίδων. Στέλεχος κομμουνιστικὸν προελθὸν ἐκ τῆς ἀντεθνικῆς ΕΠΟΝ. Ἐπραγματοποίει ἐπαφὰς συνδέσεις καὶ κομμουνιστικὰς συσκέψεις εἰς τὴν περιοχὴν Μοσχάτου, Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη, εἰς περιβόλια καὶ ἀγροκτήματα, εἰς δάσος Χολαργοῦ καὶ Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ εἰς διάφορα νοσηλευτικὰ ἱδρύματα, νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας. Διὰ νὰ παραπλανᾶ τὴν παρακολούθησιν ἔφερε διόπτρας λευκάς. Εἶνε λίαν ἐπικίνδυνος κομμουνιστὴς κατάσκοπος.

4) ΒΕΛΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Εἰρήνης, ἐτῶν 37, ἐκ Πύργου Τήνου, ἄνεργος, ἄλλοτε σπουδαστὴς Πολυτεχνείου, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Στεφάνου Κυπαρίσσου 5. Συνελήφθη τὴν 1-8-54 καὶ ἔφερε τὸ ψευδώνυμον «Δρακούλης». Ἐβοήθει διὰ συνδέσεις, ἐπαφὰς διὰ μεταφορὰν ἐντύπου παρανόμου κομμουνιστικοῦ ὑλικοῦ καὶ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν οἰκιῶν διὰ συσκέψεις καὶ ἀποκρύψεις κομμουνιστικῶν στελεχῶν τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ἀνωτέρω Γκαστών. Εἶνε στέλεχος τῆς παρανόμου ΕΠΟΝ, ἔδρασεν ὡς ἔνοπλος ἐλασίτης καὶ εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος κομμουνιστὴς ὕποπτος κατασκοπίας. Συνελήφθησαν καὶ ἀναζητοῦνται καὶ ἄλλα πρόσωπα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἀνακοινοῦνται, διότι ἡ ὑπόθεσις ἐξετάζεται καὶ ἐρευνᾶται.

5) ΤΣΑΚΙΡΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Εὐαγγελίας, ἐτῶν 45, ἐκ Μάκρης Μ.Ἀσίας, ἄνεργος, ἄλλοτε φοιτητὴς Νομικῆς, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Μπόταση 80. Συνελήφθη τὴν 4-8-54. Φέρει τὸ ψευδώνυμον καπετὰν «Θεσσαλός». Εἶχε πλαστὴν ταυτότητα, χρονολογίας 16-7-1947 ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ἀτματζίδης Ἀνέστης, τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Καλλιόπης, γεννηθεὶς τὸ 1915 ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, ἔμπορος, Μαυρομιχάλη 41, δημότης Θεσσαλονίκης. Εἶναι κομμουνιστὴς ἀπὸ 20ετίας. Προπολεμικὸς δραπέτης τῆς Ἀκροναυπλίας καὶ ἄλλων τόπων ἐκτοπίσεως του. Πολιτικὸς ὑπεύθυνος εἰς Πειραιᾶ κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κομμουνιστικὸν κίνημα τοῦ 1944. Κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον πολιτικὸς ἐπίτροπος εἰς τὸ ΓΚΑΝΕ τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ τῶν Κ)Σ, τὸ διοικούμενον τότε ὑπὸ τοῦ Κ)Σ ἀντιστρατήγου Καραγεώργη καὶ πολιτικὸς ὑπεύθυνος διὰ τὴν Νότιον Ἑλλάδα. Τὴν 28-12-47 εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως «τῆς Δημοκρατικῆς Ἑλλάδας» διὰ διατάγματος ὠνομάσθη ἀντισυνταγματάρχης πολιτικὸς ἐπίτροπος, φέρει δὲ σήμερον τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου Κ)Σ, ἔχων δὲ βαθμὸν ταξιάρχου Κ)Σ κατὰ τὰ ἔτη 1948 ἕως 1949 ἦτο διοικητὴς τῆς ταξιαρχίας τοῦ ἱππικοῦ τῶν Κ)Σ εἰς τὴν Θεσσαλίαν, διηύθυνε τὰς μάχας κατὰ τῆς Καρδίτσης, φέρει τραύματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν διαμπερὲς ἐξ ὅλμου κάτωθι τῆς ὠμοπλάτης. Ἔλαβε μέρος ὡς Κ)Σ δικαστὴς εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐκκαθαρίσεως τοῦ Καραγεώργη, ὁ δὲ Ζαχαριάδης εἰς τελικὸν λόγον του δημοσιευθέντα εἰς τὸν «Νέον Κό-

σμον» ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα «Ἐπιθεώρηση γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ διεθνῆ προβλήματα», χρονιὰ Β', Νοέμβριος—Δεκέμβρης 1950 ἀριθ. 11—21, σελ. 825, στήλ. Β', κρίνων διὰ τὸν Τσακίρην, παρόντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ἐπιλέγει ὅτι «ὁ ἄνθρωπος καλὸς εἶναι. Γι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία γιατὶ εἶναι δοκιμασμένος» καὶ ἄλλα, περαίνων ὅτι «γιατὶ ὁ Καραγιώργης ἐπέμενε νὰ βάλῃ τὸ σύντροφο Τσακίρη διοικητή, εἶναι ζήτημα ποὺ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ μὲ ὅλη τὴν ὑπόθεση Καραγιώργη».

Ταῦτα εἶπεν ὁ Ζαχαριάδης ὅταν ἐπεζήτει τὰς εὐθύνας διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ταξιαρχίας τοῦ ἱππικοῦ, ὅταν ὑπὸ τὸν Τσακίρην ὡδηγήθη εἰς περιοχήν, διὰ νὰ πάρῃ ἄλογα κλπ., ἔνθα κατὰ τὰ ξημερώματα ὁ «ἐχθρός», δηλαδὴ ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς μὲ τὰ τάνκς καὶ τὰ ΛΟΚ τὴν συνέτριψεν. Ἀφορμὴ ὁ Καραγιώργης διότι «μέσα στὴν ταξιαρχία ὑπῆρχε ἄσχημη κατάστασι, πολὺ ἀνταρτίστικο πνεῦμα καὶ κατσαπλιαδισμός». Ὁ Κ)Σ Τσακίρης Κυριάκος ἔχει ἐκπαιδευθῆ εἰς διαφόρους Σχολὰς κατασκοπίας καὶ πληροφοριῶν εἰς τὸ παραπέτασμα, τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Πολωνίαν καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς μέλος τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ., διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασυγκρότησιν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ καὶ σταθεροποίησιν τοῦ Πανδημοκρατικοῦ Μετώπου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ ἡ ἱδρυτικὴ ἀπόφασις τῆς 23-1-53 τοῦ ΚΚΕ, διὰ νὰ ὀργανώσῃ τὴν περιοχὴν τῆς Νοτίου Ἑλλάδος καὶ νὰ συστηματοποιήσῃ τὴν κομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν πρὸς κατασκόπευσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ΝΑΤΟ εἰς Ἑλλάδα καὶ ἰδίᾳ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου εἶχε δράσει κατὰ τὸ ἀπώτερον παρελθὸν καὶ εἶναι γνώστης πραγμάτων καὶ τοπικῶν συνθηκῶν. Μετέφερε μηχανήματα, πομποὺς ἀσυρμάτου, 500 ἕως 600 χρυσᾶς λίρας Ἀγγλίας καὶ μεγάλην ποσότητα δολλαρίων εἰς χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων ἕκαστον ἐντὸς ξυλίνου κιβωτίου ἐκ κόντρα πλακέ, περιεχομένου καὶ προσηρμοσμένου σταθερῶς ἐντὸς βαλίτσης, τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ διοχέτευσιν τοῦ ἀνωτέρω ὑλικοῦ εἰς πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης του, κατέστρεψε καὶ κατέκαυσε ἐντὸς τοῦ περιβόλου μιᾶς αὐλῆς ἐνταῦθα.

Ἐξ αὐτῶν ἐπετύχομεν ἀνεύρεσιν ὑπολειμμάτων καὶ κατάσχεσιν 1800 δολλαρίων, ἤτοι 18 χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων ἕκαστον καὶ 2.500.000 Ἑλληνικῶν παλαιῶν δραχμῶν εἰς χαρτονομίσματα τῶν 50.000 παλ. δραχμῶν, ἀνεύρομεν ἄθικτον τὴν καινουργῆ τσάνταν του καὶ ἄλλα ἀντικείμενα. Ἐξετάζεται ἡ ὑπόθεσις.

Ἰσχυρίζεται ὅτι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

6) ΖΑΓΚΑ ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἀγλαΐας, ἐτῶν 35 ἐξ Ἄρτης, ἄνεργος, ἄλλοτε καθηγήτρια φιλολογίας, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 65. Συνελήφθη τὴν 6-8-54. Φέρει τὸ ψευδώνυμον «Σόνια», εἶναι λίαν ἐπικίνδυνον κομμουνιστικὸν στέλεχος, εἰδικευμένη εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ καθοδήγησιν κομμουνιστικῶν ἀχτίδων καὶ ὁμάδων—ὁμίλων Πατριωτικοῦ Μετώπου. Κατάδικος εἰς θάνατον ἐξελθοῦσα τῶν φυλακῶν πρὸ ἔτους βάσει τῶν κυβερνητικῶν μέτρων ἐπιεικείας.

Ἐβοήθει εἰς τὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ)Σ Τσακίρη διὰ συνδέσεις καὶ ἐπαφάς. Διέδιδε ὅτι ὁ Κ)Σ οὗτος ἐφονεύθη εἰς τὸν συμμοριτοπόλεμον κατὰ τὰς μάχας τῆς Καρδίτσης καὶ τοῦ Γράμμου. Μετέβαινεν εἰς τὰς φυλακὰς εἰς τὴν ἐπικίνδυνον κομμουνίστριαν Σάσαν ἢ Μαρίαν ἢ Σούλιαν ἢ Ἄνναν ἢ Σόνιαν Νικητοπούλου, ἤτοι τὴν Ἀναστασίαν σύζυγον Κυριάκου Τσακίρη, ἄνεργον ἄλλοτε καθηγήτριαν Γαλλικῶν κατάδικον εἰς θάνατον, ἀμετανόητον κομμουνίστριαν. Εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος ἐξ ἐπαγγέλματος κομμουνίστρια ὕποπτος κατασκοπίας. Κρατοῦνται καὶ ἀναζητοῦνται διάφορα πρόσωπα διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία ἐρευνᾶται καὶ ἐξετάζεται μὴ περαιωθεῖσα.

7) ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ ἢ ΓΕΡΑΚΑΡΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Καλλιόπης, ἐτῶν 38, ἐκ Λάγιας Λακωνίας, ἄνεργος, ἄλλοτε φοιτητὴς νομι-

κῆς, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Ρεδαιστοῦ ἀριθ. 59. Συνελήφθη τὴν 7-8-54 καὶ ἔχει τὸ ψευδώνυμον «Γερακάρης», εἶναι κομμουνιστικὸν στέλεχος εἰδικευμένον εἰς τὴν διαφώτισιν, τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν κομμουνιστικῶν ἀχτίδων καὶ ὁμάδων-ὁμίλων Πατριωτικοῦ Μετώπου. Ἐβοήθει εἰς τὸν παράνομον κομμουνιστικὸν μηχανισμὸν Κ)Σ ἀφιχθέντων πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐκ τοῦ παραπετάσματος. Ἔχει πλουσίαν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν καὶ εἶναι ἀδειοῦχος ἐκτοπισμένος.

8) ΚΑΡΡΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ τοῦ Χαρίτωνος καὶ τῆς Ἑλένης, ἐτῶν 30, γεννηθεὶς εἰς Κίναν, δημότης Πόρου, ἄνεργος ἄλλοτε σπουδαστὴς Πολυτεχνείου, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Ζαννῆ 7 ἢ Λεωφόρος 17. Συνελήφθη τὴν 7-8-54 φέρει καὶ τὸ ψευδονοματεπώνυμον Παππᾶς Νικόλαος Εὐαγγελὴ εἶναι Κ)Σ ἐπικηρυχθεὶς εἰς λῃστὴν ἀντὶ χρηματικῆς ἀμοιβῆς 30.000.000 παλαιῶν δραχμῶν διὰ τὸν φόνον ἢ σύλληψίν του καὶ 20.000.000 παλαιῶν δραχμῶν διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν εἰς τὰς ἁρμοδίας Ἀρχὰς κατάδειξίν του δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 34)2306)99 ἐγκ. 127 ἀπὸ 23-9-53 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυν. Ἀρχὰς τοῦ Κράτους. Κατεῖχε πλαστὴν ταυτότητα ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Διαμαντίδης Γεώργιος τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἑλένης, γεννηθεὶς τὸ 1926 εἰς Ἀρμαβίρ, κάτοικος Κατερίνης, Βουλγαροκτόνου 30, μαθητής, Δημότης Κατερίνης, μὲ χρονολογίαν ἐκδόσεως 6-7-1945 τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Πιερίας. Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κατερίνης μὲ αὔξ. ἀριθ. 13)14383. Οὗτος εἶναι στέλεχος τοῦ ΚΚΕ ἐργασθεὶς εἰς τὴν ἀντεθνικὴν ΕΠΟΝ εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας, μὲ πλουσίαν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν, ἐνταχθεὶς εἰς τοὺς Κ)Σ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον, εἰδικευθεὶς εἰς τὸν τομέα τῶν πολιτικῶν ἐπιτρόπων πόλεων. Ἠκολούθησε τὰ ὑπολείμματα τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ εἰς τὸ Παραπέτασμα ἔνθα ἐπιλεγεὶς ὑπὸ τοῦ Ζαχαριάδη εἰσήχθη καὶ ἐξεπαιδεύθη εἰς διαφόρους σχολὰς τοῦ Παραπετάσματος εἰς Τσεχοσλοβακίαν καὶ Πολωνίαν διὰ ζητήματα κατασκοπίας, πληροφοριῶν καὶ πολιτικῆς καθοδηγήσεως. Ἀπεστάλη εἰς τὴν

Ι. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

Γ. ΒΕΡΝΑΡΔΗΣ

Σ. ΚΑΡΡΑΣ

Ἑλλάδα ἐκ τοῦ Παραπετάσματος ὡς μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ καὶ ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ ἐν Ἑλλάδι Κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ ΚΚΕ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον. Ἐπεσημάνθη ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ἀπὸ τὸ 1952 ἡ εἴσοδός του εἰς Ἑλλάδα, ὅτε μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἐπικίνδυνος Κ)Σ ἡγέτης Μπράτσος ἢ Γαρίπης Εὐθύμιος τοῦ Ἀθανασίου, ὅστις ἐπίσης

ἔχει ἐπικηρυχθῆ εἰς λῃστὴν ἀντὶ τοῦ ἰδίου ποσοῦ καὶ δυνάμει τῆς ἰδίας ἀνωτέρω διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἀποστολὴ τοῦ Μπράτσου ἦτο ἡ ἀνάπτυξις τοῦ κομμουνιστικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γενόμενος ὅμως οὗτος ἀντιληπτὸς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, κατέφυγεν ἐκ νέου εἰς παραπέτασμα, κατὰ τὰ ὅσα ὁ Ραδιοσταθμὸς τῶν Κ)Σ ἔχει ἀπὸ πολλοῦ ἀνακοινώσει. Εἰδικώτερον κατηγορήθη διὰ δειλίαν καὶ λιποταξίαν. Ἐπ' αὐτοῦ ὁμιλοῦν τὰ πρακτικὰ ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς Κ.Ε. Ἐλέγχου τοῦ ΚΚΕ τῆς 30-12-53 ὡς ἑξῆς: «Ἡ ὁλομέλεια ὕστερα ἀπὸ ἀνακοίνωση τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ ποὺ ἔκανε ὁ σύντροφος Λευτέρης Σταθᾶς, γιὰ τὴν ὑπόθεσιν Θύμιου Μπράτσου καὶ ἀφοῦ ἄκουσε καὶ τὸν ἴδιο, καθήρεσε ἀπὸ ἀναπληρωματικὸ μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ τὸν Θ. Μπράτσον γιὰ δειλία καὶ λιποταξία στὴν πραγματοποίηση τῆς κομματικῆς ἀποστολῆς του. Ὅλες οἱ ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας πάρθηκαν ὁμόφωνα».

Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ Κ)Σ Μπράτσου δὲν ἀποκλείουμε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὁ Ζαχαριάδης τὸ τέχνασμα του περὶ Πλουμπίδη, διὰ τὸν ὁποῖον ὅταν ἀνεζητεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὡς ὑπεύθυνος τοῦ μηχανισμοῦ ἀσυρμάτων τοῦ ΚΚΕ καὶ ἀπεκαλύφθη πρὸ καὶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ὁ Ρ)Σ τῶν Κ)Σ μετέδωσε ὅτι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εὑρίσκετο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δῆθεν νοσηλευόμενος εἰς κλινικήν.

Ὁ ἀναφερόμενος Κ)Σ Καρρᾶς εἶχε καὶ ἀποστολὴν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐπαγρύπνησιν εἰς τὰς κομματικὰς ὀργανώσεις τῶν πόλεων Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν. Ἐπ' αὐτοῦ κατεσχέθησαν 2 χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων ἕκαστον ἤτοι 200 δολλάρια. Λέγει καὶ οὗτος ὅτι ἡ σύλληψίς του ἀποτελεῖ σπουδαίαν ἐπιτυχίαν τῆς Παπαγικῆς Ἀστυνομίας.

Πρόκειται περὶ κομμουνιστοῦ ἡγέτου κατασκόπου λίαν ἐπικινδύνου.

9) ΡΟΔΑΚΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Χαριτίνης, ἐτῶν 32, ἐκ Λυκουρίας Καλαβρύτων, ἄνεργος, ἄλλοτε σπουδαστὴς καὶ μεταφραστὴς ἀγγλικῶν, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Ἀνθείων Τέρμα. Συνελήφθη τὴν 10-8-54, εἶχε δὲ διάφορα ψευδώνυμα. Κομμουνιστὴς εἰδικευμένος εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὴν διαφώτισιν. Ὀργανώνει κομμουνιστικὰς ἀχτίδας καὶ ὁμάδας — ὁμίλους Δημοκρατικοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου. Ἐβοήθει εἰς τὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ)Σ Καρρᾶ διὰ συνδέσεις, διὰ ἐπαφάς, διὰ τὴν ἀνεύρεσιν οἰκιῶν καὶ καταλλήλων σημείων πρὸς ἀπόκρυψιν παρανόμων κομμουνιστῶν καὶ διαφόρων ὑλικῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν παρανόμων κομμουνιστικῶν ἐντύπων καὶ βιβλίων κομμουνιστικοῦ περιεχομένου. Εἶναι ὁ μεταφραστὴς τοῦ βιβλίου τοῦ Ἠλία Ἐρεμπούργκ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΤΟ ΕΝΑΤΟ ΚΥΜΑ». Κατεῖχε πολλὰ ἀντίτυπα καὶ ἀντίτυπον τοῦ «Ριζοσπάστου» τῆς 1ης Ἰουνίου 1954, κρυμμένον ἐντὸς τῆς κάλτσας του.

Εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος κομμουνιστής, ἀμετανόητος, ὕποπτος διὰ κατασκοπίαν. Ἡ ὑπόθεσις ἐξετάζεται, ἔχουν συλληφθῆ, κρατοῦνται καὶ ἀναζητοῦνται πολλοί.

10) ΜΥΡΙΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Μελπομένης, ἐτῶν 43, ἐκ Κούβελα Μεσσηνίας, ἄνεργος, μικροπωλητὴς εἰς διαφόρους λαϊκὰς ἀγοράς, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Σύμης 1 Νικαίας. Συνελήφθη τὴν 10-8-54. Εἶχε διάφορα ψευδώνυμα. Κομμουνιστὴς λίαν ἐπικίνδυνος, ἀμετανόητος, μὲ πλουσίαν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, εἰδικευμένος εἰς τὴν ἀπόκρυψιν κομμουνιστικῶν ἐντύπων καὶ μηχανημάτων ἐκτυπώσεως ἐνσήμων, ὡς καὶ τὴν ἀπόκρυψιν ἀρχείων, κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων Πειραιῶς. Κατάδικος ἐπὶ κομμουνισμῷ καὶ ἐπὶ κατασκοπίᾳ ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν τὴν 21-11-51, βάσει τῶν κυβερνητικῶν μέτρων ἐπιεικείας καὶ ἐδήλωσεν διεύθυνσιν κατοικίας του τὴν Σύμης 1 καὶ Θερμοπυλῶν 68. Ἐκεῖθεν ἐξηφανίσθη κατόπιν ἐντολῆς τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ καὶ ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν, διαφώτισιν καὶ ἐπαγρύπνησιν κομμουνιστικῶν ἀχτίδων καὶ ὁμάδων—ὁμίλων Πατριωτικοῦ Μετώπου.

11) ΣΤΑΜΑΤΗ ΜΑΡΘΑ, τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐτῶν 33, ἐκ Παραβόλας Ἀγρινίου, ἄνεργος, ἄνευ ἐπαγγέλματος, κάτοικος διαφόρων διευθύνσεων καὶ Βάρνης 44. Συνελήφθη τὴν 10-8-54. Εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ ἀμετανόητος κομμουνίστρια. Κατάδικος ἐπὶ παραβάσει Γ' ψηφίσματος, ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν βάσει τῶν κυβερνητικῶν μέτρων ἐπιεικείας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐνταχθεῖσα εἰς τὸν παράνομον κομμουνιστικὸν μηχανισμόν, ἔνθα ἐβοήθει τὸν Μυριανθόπουλον διὰ τὰς συνδέσεις καὶ ἐπαφάς του, διὰ τὴν μεταφορὰν ἐντύπου παρανόμου κομμουνιστικοῦ ὑλικοῦ καὶ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν οἰκιῶν πρὸς ἀπόκρυψιν παρανόμων κομμουνιστῶν καὶ ἀντικειμένων τοῦ μηχανισμοῦ τούτου.

Τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας Λαρίσης, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Τμημάτων Ἀσφαλείας Βόλου καὶ Τρικκάλων, ἐπέτυχε τὴν ἀποδιοργάνωσιν τῆς ἀνασυγκροτηθείσης ἐκ τῶν ἄνω παρανόμου κατασκοπευτικῆς ὀργανώσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. περιοχῆς Θεσσαλίας.

Οὕτως ἐπετεύχθη ἡ ἀποδιοργάνωσις τῆς παρανόμου ὀργανώσεως πόλεως Λαρίσης, Βόλου καὶ Τρικκάλων καὶ ἡ ἐξάρθρωσις τοῦ παρανόμου ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως περιοχῆς Θεσσαλίας διὰ τῆς συλλήψεως τῶν κάτωθι κομμουνιστικῶν στελεχῶν :

1) ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ : Παλαιὸν στέλεχος τοῦ ΚΚΕ ἐκ Λαρίσης, ἀπολυθεὶς ἐκ τοῦ τόπου ἐξορίας του τὸ 1950. Ἐπανασυνδεθεὶς οὗτος μετὰ τῆς παρανόμου ὀργανώσεως τοῦ ΚΚΕ Θεσσαλίας ἀνέλαβε τὴν ὑπευθυνότητα Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ὧν συγχρόνως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κ. Ο. περιοχῆς Θεσσαλίας.

2) ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΣ : Παλαιὸν στέλεχος τοῦ ΚΚΕ μὲ σημαντικὴν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν κατοχήν. Ἀπολυθεὶς τῶν φυλακῶν τὸν Αὔγουστον 1952, ἐπανασυνεδέθη μετὰ τῆς παρανόμου ὀργανώσεως τοῦ ΚΚΕ, ἀναλαβὼν ὑπεύθυνον θέσιν εἰς τὸν παράνομον ἐκδοτικὸν μηχανισμὸν τῆς ἀνασυγκροτηθείσης παρανόμου κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Θεσσαλίας.

3) ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ ἢ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ : Παλαιὸν στέλεχος τοῦ ΚΚΕ μὲ σημαντικὴν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ μετὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου, διὰ τὴν ὁποίαν καταδικασθεὶς εἰς ἰσόβια δεσμά, ἀπεφυλακίσθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1951. Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του ἐπανασυνεδέθη μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ ΚΚΕ τῆς περιοχῆς Θεσσαλίας, ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς διατηρήσεως τοῦ παρανόμου ἐκδοτικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Κ. Ο. περιοχῆς Θεσσαλίας.

4) ΖΑΒΡΑΚΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ : Τὸ πρῶτον νῦν ἐμφανιζόμενος μὲ κομμουνιστικὴν παράνομον δρᾶσιν, ὧν ὑπεύθυνος διὰ τὴν συλλογὴν στρατιωτικῶν πληροφοριῶν, ἐντολῇ τῆς Κ. Ο. πόλεως Λαρίσης.

5) ΚΟΛΛΑΤΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ : Οὗτος παρουσίασε τελευταίως κομμουνιστικὴν δραστηριότητα καὶ ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς παρανόμου Ε.Δ.Ν.Ε. τῆς πόλεως Λαρίσης.

6) ΓΚΟΛΕΜΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ : Τελευταίως συνδεθεὶς μετὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ Κ. Ο. περιοχῆς Θεσσαλίας, ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ γραμματέως ταύτης ὡς σύνδεσμος τούτου μετὰ τοῦ ἱδρυθέντος Κλιμακίου τοῦ Π. Γ. τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ. Κ. Ε.

7) ΔΟΥΔΟΥΜΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ 8) ΔΟΥΔΟΥΜΗ ΑΣΠΑΣΙΑ : Σύνδεσμοι τοῦ ὑπευθύνου τῆς Κ.Ο. περιοχῆς Θεσσαλίας.

9) ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ : Παλαιὸν στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ πλουσιωτάτην δρᾶσιν, διὰ τὴν ὁποίαν συλληφθεὶς τὸ 1946 ἐξετοπίσθη. Ἐπανελθὼν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1954 ἐκ τοῦ τόπου ἐκτοπίσεώς του μὲ δίμηνον ἄδειαν ἐξηφανίσθη,

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Ὑπὸ κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ Ἀστυνόμου Β΄

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον καὶ τέλος)

Η΄.—Ἐγκληματολογικὰ ἐργαστήρια.
Θ΄.—Χημικὸν ἐργαστήριον.
Ι΄.—Βιολογικὸν ἐργαστήριον.
ΙΑ΄.—Γραφολογία.
ΙΒ΄.—Πυροβόλα ὅπλα.
ΙΓ΄.—Εἰδικὴ φωτογράφησις.
ΙΔ΄.—Ἡ στατιστικὴ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀστυνομίας.

Η΄. Ἐγκληματολογικὰ ἐργαστήρια

Εἰς τὰ ἐγκληματολογικὰ ἐργαστήρια τῆς ἀσφαλείας ἐξετάζονται ἀμέσως ὅλα τὰ ἀνευρισκόμενα εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἴχνη διὰ τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν μεθόδων τῆς χημείας, βιολογίας, φυσικῆς ὁπλοβλητικῆς γραφολογίας, ὀπτικῆς κλπ.

Εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἐργαστήρια ἐκπαιδεύονται ἐπίσης καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων τῆς διώξεως τοῦ ἐγκλήματος, τῆς διερευνήσεως τοῦ τόπου, τῆς περισυλλογῆς, συντηρήσεως καὶ συσκευασίας τῶν διαφόρων ἰχνῶν καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς ἀσφαλείας.

Ἑκάστου ἐργαστηρίου προΐσταται ἐπιστήμων μὲ τὴν ἀνάλογον εἰδικότητα. Ἐκτὸς τοῦ εἰδικοῦ πολιτικοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ εἰς ὅλα τὰ τμήματα ὑπηρετοῦσι καὶ ἐξειδικευμένοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὅλων τῶν βαθμῶν. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἔχουσι ἀποκτήσει τοιαύτην πεῖραν καὶ κατάρτισιν, ὥστε δύνανται, οὐ μόνον νὰ παρακολουθῶσι τ' ἀποτελέσματα ὅλων τῶν ἐφαρμοζομένων μεθόδων, ἀλλὰ καὶ νὰ βοηθῶσι τοὺς εἰδικούς, κατὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τῆς ἐξετάσεως τῶν διαφόρων ἰχνῶν, π.χ. κηλίδων αἵματος, σπέρματος, τριχῶν κλπ. καὶ νὰ χρησιμοποιῶσι ὅλα τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιστημονικὰ ὄργανα τῶν ἐργαστηρίων.

συνδεθεὶς μετὰ τῆς παρανόμου ὀργανώσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. περιοχῆς Θεσσαλίας, ἀναλαβὼν ἐκ μέρου τοῦ Γραφείου τῆς Κ. Ο. περιοχῆς Θεσσαλίας τὴν καθοδήγησιν τῆς Κ. Ο. περιφερείας Μαγνησίας καὶ τῆς Κ. Ο. πόλεως Βόλου.

10) ΒΑΪΤΣΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ : Παλαιὸν καὶ δεδοκιμασμένον στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε. μὲ πλουσίαν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν, γραμματεὺς τῆς Κ. Ο. πόλεως Βόλου, τελῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ Σωτηροπούλου.

11) ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ : Μέλος τοῦ Γραφείου τῆς Κ. Ο. πόλεως Βόλου καὶ γραμματεὺς τῆς ἀνατολικῆς ταύτης Ἀχτίδος.

12) ΣΚΛΑΒΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ : Μέλος τοῦ Γραφείου τῆς Κ. Ο. πόλεως Βόλου καὶ γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἀχτίδος ταύτης.

13) ΒΑΡΟΥΛΙΑΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ : Μέλος τοῦ Γραφείου τῆς Κ. Ο. πόλεως Βόλου καὶ γραμματεὺς τῆς Ἀχτίδος Νέας Ἰωνίας.

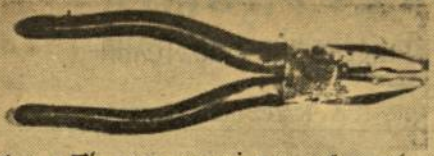
14) ΚΟΖΑΝΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ : Μέλος τοῦ Γραφείου Κ. Ο. Βόλου καὶ γραμματεὺς τῆς Ἐργατικῆς Ἀχτίδος.

15) ΑΛΑΜΑΝΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ : Παλαιὸν στέλεχος.

16) ΒΛΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ : Παλαιὸν στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε.

17) ΤΡΥΠΟΣΠΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ : Τελειόφοιτος Νομικῆς, ὑπεύθυνος τῆς Κ. Ο. πόλεως Τρικάλων.

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω στελεχῶν τῆς παρανόμου Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Θεσσαλίας, Λαρίσσης, Βόλου καὶ Τρικάλων συνελήφθησαν καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς ἄμεσοι συνεργάται καὶ τὰ κατώτερα στελέχη τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ των».

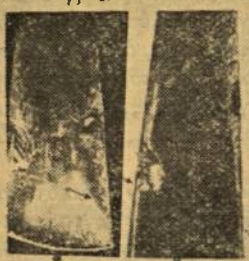
1. Πένσα χρησιμοποιηθείσα διά τήν κοπήν σύρματος.

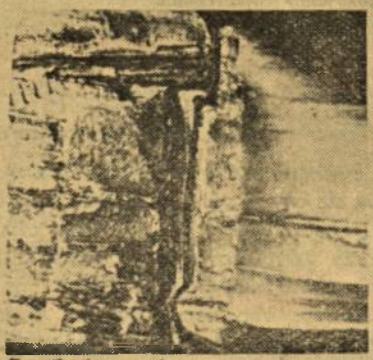
2. Τά δύο τεμάχια τοῦ τμηθέντος σύρματος.

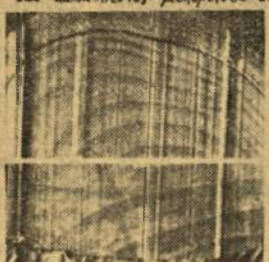
3. Ὄψις τῆς πέψεως ἐκ τοῦ τμηθέντος σύρματος.

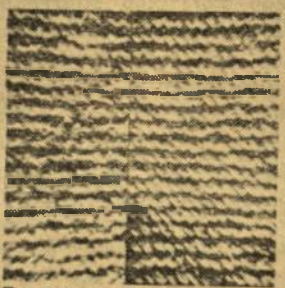
4. Βιδολόγος (α) καί ὄψις αὐτοῦ (β) ἐκ ἀνοικτοῦ μολυβδίνου σωλῆνος

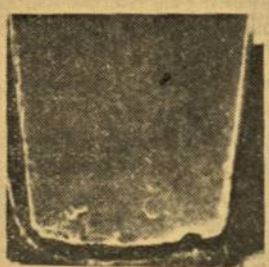
5. Τεμάχια σύρματος.

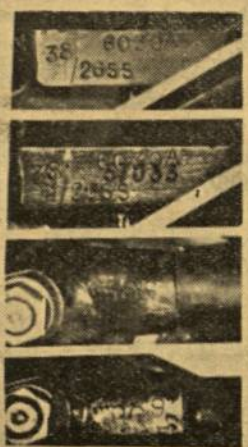
6. Ὄψις πελέκεως ἐκ ξύλου

7. Συγκρίσεις τεμαχίων τριβέματος

8. Ὁ χρησιμοποιηθείς διά τήν διάρρηξιν βιδολόγος

9. Ἐπανεμφάνισις ἀνθρῶν ἀναμφιβόλων ἐκ ῥινίσεως

10. Κινών κινητῆρας καί χρησιμοποιηθείς διά τήν ἀνοιξιν ἐργαλείων.

11. Ὄψις ἐκ κυτίου κατασκευῆς τοῦ χρησιμοποιηθέντος ἐργαλείου

Τὸ μέτρον τοῦτο ἔχει δώσει ἄριστα ἀποτελέσματα, διότι μεγάλος ἀριθμὸς ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῶν τεχνικῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας ἔχει ἀποκτήσει καὶ ἀρτίαν ἐμπειρικὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτησιν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀστυνομία λυσιτελέστερον ἀντιμετωπίζει τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας δυσεξιχνιάστους περιπτώσεις ἐγκλημάτων.

Θ'. Χημικὸν ἐργαστήριον

Τὸ χημικὸν ἐργαστήριον τῆς ἀσφαλείας ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐργασιῶν ἐνεργεῖ καὶ τοξικολογικὴν ἐξέτασιν σπλάχνων, πρὸς διαπίστωσιν τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου, δηλαδὴ ἐὰν ὁ θάνατος προῆλθεν ἐκ φυσιολογικῆς αἰτίας ἢ ὀφείλεται εἰς δηλητηριώδει τινὰ οὐσίαν, ἢ ἐξετάζει ἀνευρεθέντα χρώματα καὶ θραύσματα τζαμιῶν αὐτοκινήτων πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ προκαλέσαντος τὸ δυστύχημα ἀγνώστου αὐτοκινήτου ἢ διαφόρους ἐμπρηστικὰς οὐσίας ἢ ἐκρηκτικὰ μηχανήματα χρησιμοποιούμενα διὰ δολιοφθοράς, ἢ διάφορα ἔγγραφα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ποιότητος τοῦ χάρτου ἢ τῆς ποιότητος καὶ ἡλικίας τῆς μελάνης, ἢ λαμβάνει τὸ αἷμα ἢ τὴν ἐκπνοὴν ἀτόμων πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ ἐντεῦθεν τῇ ὑπαιτιότητι τίνος ἐγένετο, φερ' εἰπεῖν, τὸ αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα ἢ ἐξετάζει τοὺς ἀριθμοὺς διαφόρων μηχανῶν καὶ ὀργάνων, ὡς αὐτοκινήτων, μοτοσυκλεττῶν, ποδηλάτων, γραφομηχανῶν, μικροσκοπίων κλπ., πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς γνησιότητος ἢ παραποιήσεως αὐτῶν καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν διαπιστωθῇ παραποίησις ἐπανεμφανίζει τὸν πρωταρχικὸν ἀριθμόν. Ὑπάρχουσι διάφοροι τρόποι ἐπανεμφανίσεως ἀποσβεσθέντων ἢ ἀλλοιωθέντων ἀριθμῶν, ἐπὶ μετάλλων, μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα. Τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον ἐξετάζει ἐπίσης τὰ τυχὸν ἐγκαταλειφθέντα ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἀποτυπωμάτων διαφόρων ἐργαλείων χρησιμοποιηθέντων ὑπὸ κακοποιῶν διὰ παραβίασιν, κλείθρων, θυρῶν, χρηματοκιβωτίων, ἀντιπαραβάλλον ταῦτα μὲ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἀποτυπωμάτων ἐργαλείων κατασχεθέντων ἐπὶ ὑπόπτων προσώπων, ὡς τανάλιαι, τρυπάνια, κατσαβίδια, πριόνια κλπ.

Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ Ἀγγλικὴ Ἀστυνομία ἀνακαλύπτει μεγάλον ἀριθμὸν δραστῶν διαφόρων διαρρήξεων. Γενικώτερον δὲ ἐξετάζει πᾶν ἀντικείμενον, ὅπερ ἤθελε ἀνευρεθῇ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἢ ἐπὶ τοῦ ὡς δράστου φερομένου καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει πιθανότης ἡ ἀστυνομία νὰ ἀρυσθῇ στοιχεῖα ἱκανὰ πρὸς διαλεύκανσιν ὑποθέσεως ποὺ τὴν ἀπασχολεῖ.

Ὡς παράδειγμα ἀναφέρω τὸ ἑξῆς : Ἄγνωστος εἰς ἕνα πάρκον τοῦ Λονδίνου ἐφόνευσε διὰ στραγγαλισμοῦ μίαν γυναῖκα καὶ κατόπιν ἡσέλγησε ἐπ' αὐτῆς. Τὰ ἐγκαταλειφθέντα εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἴχνη ἦσαν τὸ ἀποτύπωμα τοῦ δεξιοῦ γόνατος τοῦ δράστου μὲ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν, μία μικρὰ τσάκισις τοῦ πανταλονίου, καὶ δύο τρίχες ἐκ μαλλίνης μπλούζης. Ἐλήφθη φωτογραφία καὶ ἐκμαγεῖον τοῦ ἀποτυπώματος, περισυνελλέγησαν οἱ δύο τρίχες καὶ ἐλήφθη χῶμα ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος.

Αἱ ὑπόνοιαι τῆς ἀστυνομίας ἐστράφησαν ἐναντίον ὡρισμένων κακοποιῶν. Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐρεύνης εἰς τὰ καταλύματά των ἀνευρέθη εἰς ἑνός, πανταλόνιον μὲ τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀποτυπώματος, τὴν τσάκισιν καὶ ἐπί τινος σακκακίου τρίχες μάλλινες μικροσκοπικῶς ὅμοιαι μὲ τὰς ἀνευρεθείσας εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

Τὰ ροῦχα κατεσχέθησαν καὶ δι' ἀπορροφητικοῦ μηχανήματος ἐλήφθησαν τὰ ἐπὶ τοῦ πανταλονίου ἴχνη τοῦ χώματος.

Ἅπαντα τὰ ἴχνη ἐστάλησαν εἰς τὸ χημικὸν ἐργαστήριον τῆς ἀσφαλείας πρὸς ἐξέτασιν. Τὸ ἐργαστήριον δι' ἐκθέσεώς του ἀπεφάνθη ὅτι αἱ ἀνευρεθεῖσαι εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος δύο τρίχες εἶναι ὅμοιαι μὲ τὰς ἀνευρεθείσας ἐπὶ τοῦ σακκακίου τοῦ ὑπόπτου, ὅτι τὸ δεῖγμα χώματος τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ

διὰ τοῦ ἀπορροφητικοῦ μηχανήματος ἐκ τοῦ πανταλονίου τοῦ ὑπόπτου ληφθὲν εἶναι τῆς αὐτῆς χημικῆς συστάσεως καὶ τέλος ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς φωτογραφίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκμαγείου παρατηρούμενον ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν (τσάκισις) παρατηρεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ πανταλονίου τοῦ ὑπόπτου.

Μὲ τὴν γνωμάτευσιν αὐτὴν τοῦ ἐργαστηρίου ἡ ἀστυνομία ἀπέστειλε τὸν ὕποπτον εἰς τὸ Δικαστήριον. Τὸ Δικαστήριον βάσει αὐτῶν καὶ μόνον τῶν στοιχείων (ὁ κατηγορούμενος ἠρνήθη τὴν ἐνοχήν του) τὸν κατεδίκασε εἰς θάνατον καὶ ἡ ἐκτέλεσίς του ἐγένετο μετὰ τὴν πάροδον τῆς νομίμου προθεσμίας.

Ι΄. Βιολογικὸν Ἐργαστήριον

Τὸ Βιολογικὸν ἐργαστήριον τῆς ἀσφαλείας ἐνεργεῖ διαφόρους ἐξετάσεις, ἰδίως δὲ κηλίδων σπέρματος ἀνευρεθεισῶν ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ὡς ὑφασμάτων, εἰς περιπτώσεις βιασμοῦ ἢ ἄλλων ἀσελγῶν πράξεων, κηλίδων αἵματος πρὸς προσδιορισμὸν τῆς προελεύσεως αὐτῶν, δηλαδὴ ἂν τὸ αἷμα τῆς κηλίδος ἀνήκει εἰς ἄτομον ἢ ζῷον, ἢ τὸν καθορισμὸν τῆς ὁμάδος τοῦ αἵματος τῆς κηλίδος ἢ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μέρους τῆς προελεύσεως τοῦ αἵματος ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἐπίσης διὰ τῶν ὁμάδων τοῦ αἵματος γίνεται καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς πατρότητος τῶν ἀμφισβητουμένων ἢ νόθων τέκνων.

Τὸ Βιολογικὸν ἐργαστήριον ἐξετάζει ἐπίσης τὰς τρίχας, πρὸς προσδιορισμὸν τῆς προελεύσεως αὐτῶν, δηλαδὴ ἂν αὗται ἀνήκουσι εἰς ἄτομον ἢ ζῷον, ἂν ἔχωσι βιαίως ἀποσπασθῇ, ἐκ ποίου μέρους τοῦ σώματος προέρχονται, ἂν ἔχωσι ὑποστῇ βαφὴν ἢ ἀσθένειάν τινα, ἢ ὀστᾶ τῶν ὁποίων διατηρεῖται ἡ ἐξωτερικὴ μορφὴ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς προελεύσεως αὐτῶν καὶ καθορισμὸν τοῦ φύλου καὶ τῆς ἡλικίας τοῦ ἀτόμου ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχονται, ἢ τεμάχια ὑφασμάτων, σπόρους διαφόρων φυτῶν, χῶμα, διάφορα σχοινία καὶ σπάγγους, τεμάχια διαφόρων ξύλων, ἰδίως παραβιασθέντων θυρῶν, παραθύρων, χρηματοκιβωτίων, περιττώματα, ἐμέσματα, τὸ περιεχόμενον ὀνύχων, οὔρων, σιέλου καὶ γενικῶς πᾶν ἀντικείμενον ποὺ χρήζει βιολογικῆς ἐξετάσεως.

ΙΑ΄. Γραφολογία

Τὴν γραφολογικὴν ἐξέτασιν τῶν χειρογράφων κειμένων καὶ τῶν διὰ γραφομηχανῶν γεγραμμένων, τὴν ἐνεργοῦσι ἐξειδικευμένοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι εἰς ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ σώματα τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἐπικρατεστέρα μέθοδος εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς εἶναι ἡ διὰ τῆς φωτογραφήσεως ἐν μεγεθύνσει κατὰ γράμμα, ἀντιπαραβολὴ τῶν κειμένων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐξετάσεως κειμένου γραφομηχανῆς, πρωταρχικὴ ἐργασία εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τύπου τῆς χρησιμοποιηθείσης γραφομηχανῆς. Τὸ Ἐργαστήριον τῆς Γλασκώβης διατηρεῖ ἰδιαίτερον ἀρχεῖον τῶν στοιχείων καὶ στιγμῶν, κατὰ γράμμα, εἰς φωτογραφίας ἐν μεγεθύνσει ὅλων τῶν τύπων τῶν γραφομηχανῶν. Τούτου ἕνεκεν ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ τύπου χρησιμοποιηθείσης γραφομηχανῆς εἶναι εὔκολος καὶ σχεδὸν ἄκοπος.

ΙΒ΄. Πυροβόλα ὅπλα

Ἡ ἐξέτασις τῶν πυροβόλων ὅπλων γίνεται ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐξετάσεως τῆς πυρίτιδος ἢ βυσμάτων, ὑπὸ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου. Τὰ βλήματα καὶ τοὺς κάλυκας τὰ ἐξετάζουσι ἀλλαχοῦ μὲν ἐξειδικευμένοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἀλλαχοῦ δὲ ἰδιῶται ἀνεγνωρισμένοι ὡς εἰδικοὶ ἐμπειρογνώμονες. Τὸ ἐργαστήριον τῆς Γλασκώβης διατηρεῖ ἰδιαίτερον ἀρχεῖον μὲ πάσης φύσεως πυροβόλα ὅπλα, πυρίτιδος καὶ βλημάτων. Τὰ ἐπὶ τῶν καλύκων καὶ βλημάτων ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῶν πυροβόλων ὅπλων ἔχουσι ἀποδεικτικὴν ἀξίαν ἴσην μὲ τὴν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, διὰ τὴν Ἀγγλικὴν Ἀστυνομίαν.

ΙΓ΄. Εἰδικὴ φωτογράφησις

Ἅπαντα τὰ ἀστυνομικὰ ἐργαστήρια εἰς τὴν Ἀγγλίαν διαθέτουσι καὶ εἰδικὰ ὄργανα καὶ μηχανήματα διὰ τὴν μελέτην καὶ λῆψιν εἰδικῶν φωτογραφιῶν μὲ ὑπεριώδες φῶς Inera-Red, ἀκτίνας Χ καὶ φασματογράφους.

Διὰ τῶν μέσων αὐτῶν οἱ Ἄγγλοι ἀστυνομικοὶ ἐλέγχουσι τὸ περιεχόμενον, φερ' εἰπεῖν ὑπόπτων ἐπιστολῶν καὶ ἀνακαλύπτωσι τυχὸν χρησιμοποίησιν συμπαθητικῆς μελάνης ἢ τὸ περιεχόμενον ἐσφραγισμένης καὶ μὴ παραβιασθείσης ἐπιστολῆς ἢ τὰ ἐντὸς αὐτῆς χαρτονομίσματα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἢ διαπιστώνουν ἀποξέσεις ἢ παραποιήσεις κειμένων ἢ ὑπογραφῶν ἢ ἀριθμῶν ἐπὶ συναλλαγματικῶν ἢ ἀπομιμήσεις ἔργων διασήμων ζωγράφων τὸ περιεχόμενον ἀποσκευῶν ἢ δεμάτων μετὰ τῶν ὁποίων ἀποστέλλονται ἢ μεταφέρονται νομίσματα, πυροβόλα ὅπλα ἢ ἐκρηκτικὰ μηχανήματα, ἐλέγχουσι τὴν γνησιότητα ἢ παραποίησιν χαρτονομισμάτων ἢ κερμάτων καὶ γενικῶς δύνανται νὰ ἐλέγξωσι ἀμέσως καὶ χωρὶς ὁ ἔλεγχος οὗτος νὰ δύναται νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐνδιαφερομένου πᾶν ἀντικείμενον διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχουσι ὑπόνοιαι περὶ τοῦ περιεχομένου του ἢ τῆς γνησιότητός του.

Διὰ τῶν ἀκτίνων X ἡ Scotland-Yard ἀνεκάλυψε ἐντὸς κύβου—ζάρι—καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς αὐτοῦ ὑδράργυρον. Ἡ ἰδία ὑπηρεσία διὰ τῶν ἰδίων ἀκτίνων ἀνεκάλυψε μικρότατον ἀλλὰ φοβερὸν ἐκρηκτικὸν μηχάνημα ἐντέχνως τοποθετημένον ἐντὸς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς χώρας τὸν Τσῶρτσιλ.

ΙΔ'. Ἡ στατιστικὴ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀστυνομίας

Ἓν ἐκ τῶν πολλῶν πραγμάτων ποὺ μοῦ προυκάλεσε ἀρίστην ἐντύπωσιν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψίν μου εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἀστυνομίαν εἶναι καὶ ἡ τήρησις τῆς ἀστυνομικῆς στατιστικῆς

Ἡ τήρησις ἀστυνομικῆς στατιστικῆς κατέστη ἀναγκαία, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀπὸ τὰς δημιουργηθείσας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τεραστίας μεγαλουπόλεις μὲ πέντε καὶ δέκα ἑκατομμύρια κατοίκους.

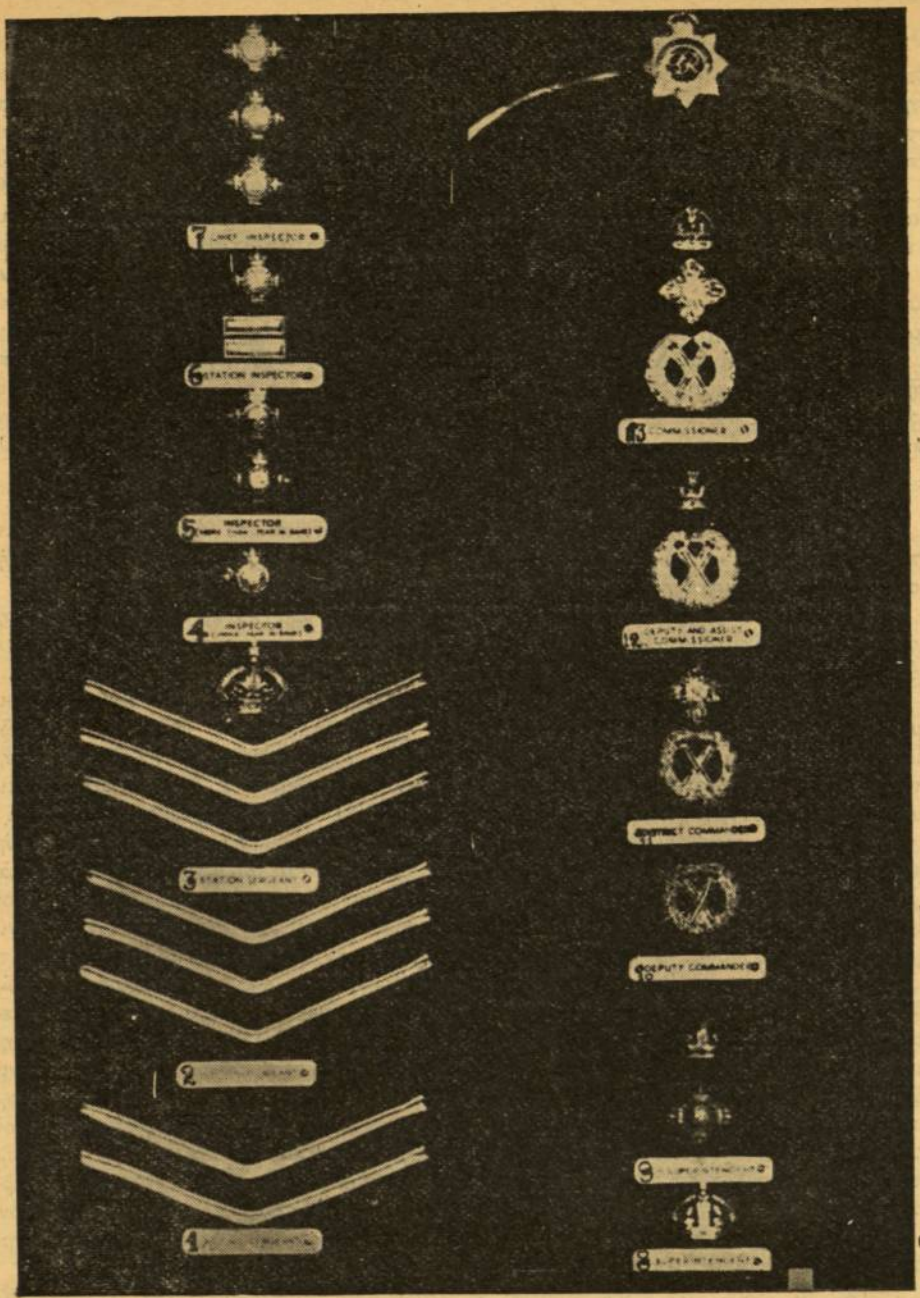
Ἐντεῦθεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τῆς ἀστυνομεύσεως εἰς τόσον μεγάλον ἀριθμὸν πολιτῶν κατέστη προβληματική. Πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν δυσχερειῶν αὐτῶν οἱ ἡγήτορες τῶν μεγάλων ἀστυνομικῶν σωμάτων χρησιμοποιοῦσι τὴν ἀστυνομικὴν στατιστικήν. Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν στατιστικὴν ἡ σύνθεσις ἡ δρᾶσις καὶ αἱ ἐπιτυχίαι τῆς ἀστυνομίας παρίστανται δι' ἀριθμῶν. Ἡ στατιστικὴ αὕτη διαιρεῖται :

1) Εἰς τὴν στατιστικὴν διαρθρώσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν. 2) Εἰς τὴν στατιστικὴν τῶν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν προληπτικῶν μέτρων τῆς ἀστυνομίας καὶ 3) Εἰς τὴν εἰδικὴν στατιστικὴν τῶν ὑπηρεσιῶν ἀσφαλείας. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ οἱ ἡγήτορες τῶν σημερινῶν πολυπλόκων καὶ πολυαρίθμων ἀστυνομικῶν ὀργανισμῶν παρακολουθοῦσι εὐχερέστερον τὴν λειτουργίαν τῶν σωμάτων αὐτῶν διότι ἡ στατιστικὴ τοὺς βοηθεῖ σπουδαίως εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν εἰς προσωπικὸν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς δράσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἑκάστης ὑπηρεσίας, εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἀποδόσεως τῶν εἰδικωτέρων ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ἐγκλημάτων διὰ διαφόρων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν μεθόδων, δακτυλοσκοπίας, ὀπτικῆς, βιολογίας, γραφολογίας, χημείας, ὁπλοβλητικῆς, παραχαράξεως καὶ κιβδηλείας κλπ., εἰς τὴν καλλιτέραν χρησιμοποίησιν τοῦ προσωπικοῦ ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀπαιτήσεων καὶ ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τέλος διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀποδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐφαρμοσθέντων ὡρισμένων μέτρων πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν ἐγκλημάτων.

Τὴν ὅλην ἐργασίαν τῆς τηρήσεως τῆς ἀστυνομικῆς στατιστικῆς τὴν ἐνεργοῦσι εἰδικευμένοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι ὑποβάλλουσι τὰς στατιστικάς των εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τηρήσεως στατιστικῆς τοῦ Ἀρχηγείου ἑκάστου ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐκδίδει τὴν γενικὴν στατιστικὴν τοῦ ἔτους ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν της.

Καίτοι τὸ κρίνω περιττὸν τὸ σημειώνω χάριν διευκρινίσεως ὅτι δηλαδὴ διὰ τῆς στατιστικῆς παρουσιάζεται ἡ πραγματικὴ κατάστασις καὶ ἀπόδοσις ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν εἴτε αὕτη εἶναι ὑπὲρ εἴτε κατά. Ἀντίθετος ἀντίληψις ἢ ἐνέργεια εἶναι παρὰ πάντων παντάπασι ἀπαράδεκτος.

1. Ὑπαρχιφύλαξ
2. Ἀρχιφύλαξ
3. Ἀρχιφύλαξ Τμήματος
4. Ὑπαστυνόμος Β΄
5. Ὑπαστυνόμος Α΄
6. Ἀστυνόμος Β΄
7. Ἀστυνόμος Α΄
8. Διευθυντὴς Β΄
9. Διευθυντὴς Α΄
10. Βοηθὸς Διοικητοῦ περιοχῆς
11. Διοικητὴς περιοχῆς
12. Ὑπαρχηγὸς
13. Ἀρχηγὸς

Διακριτικὰ βαθμοῦ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΑΙΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μεταφρ. ὑπὸ Σ.Α.Χ.—ΘΕΟΔΟΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΙΒ'. ΠΛΑΣΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΣΑΡΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ
— ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ —

«Αλλ' ὑπάρχει ἓν μέσον πολὺ ἁπλοῦν διὰ νὰ πεισθῶμεν. Ἐὰν αἱ ὑπόνοιαί » μου εἶναι βάσιμοι ὁ ἄνθρωπος αὐτός ὁ ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, θὰ ἐπανέλθῃ » ἀφεύκτως κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν. Ἕνεκα τοῦ χοροῦ τῆς Αὐλῆς αὐτὴν τὴν νύκτα » τὸ πρᾶγμα θὰ τῷ εἶναι πολὺ εὔκολον ἀφοῦ τὸ αὐτοκρατορικὸν διαμέρισμα θὰ εἶναι » κενόν. Σᾶς προτείνω νὰ κρυφθῶμεν ἀμφότεροι εἰς τὸ μικρὸν δωμάτιον τὸ προω- » ρισμένον διὰ τοὺς ἀκολούθους μόλις ἀντικαταστήσετε τὸν συνάδελφόν σας καὶ » ἐὰν τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ πρόσωπον ἐπανέλθῃ θὰ τὸ ἐκβιάσω νὰ δηλώσῃ τὴν » ταυτότητά του».

Ὁ Βόρις ἐδέχθη αὐτὴν τὴν πρότασιν. Ἠμπόρεσα νὰ ἴδω ὅτι ἐνδομύχως ἦτο ἐντροπιασμένος ἀπὸ τὸ γελοῖον ποὺ τῷ εἶχε προσαρμοσθῇ ἐξ αἰτίας τῆς φασματικῆς ὀπτασίας του καὶ ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ ἐπιβεβαιουμένους τοὺς λόγους του. Ἡ Πριγκήπισσα εὐηρεστήθη νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην της περὶ τοῦ θάρρους μου καὶ περὶ τῆς ἀφοσιώσεώς μου. Ἐν τέλει ἐμείναμεν σύμφωνοι καὶ μετέβημεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Διαρκοῦντος τοῦ χοροῦ—ὁπότε ἡ Μεγάλη Δούκισσα Ὄλγα εὐηρεστήθη νὰ χορεύσῃ ἓν βάλς μαζί μου—τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Βόριδος ἦτο τὸ θέμα ὅλων τῶν συνομιλιῶν. Τὰ πρόσωπα ποὺ εἶχαν τὴν μεγίστην ἐπιρροὴν ἐθεώρουν βεβαίως τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς ἁπλῆν αὐταπάτην τοῦ νέου. Ἀλλ' ἐν γένει ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς παρόντας συνεμερίζοντο τὴν γνώμην μου. Διεκινδύνευσα νὰ πλησιάσω τὸν Αὐλάρχην τὸν ἔμπιστον τοῦ Τσάρου κατὰ τὸ διάλειμμα δύο χορῶν διὰ νὰ τὸν βολιδοσκοπήσω ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἡ ἀπάντησίς του ἦτο ἡ χαρακτηριστικὴ τοῦ ἔθνους του καὶ τῆς κυβερνήσεώς του.

—«Φίλτατέ μου βαρῶνε εἶπε τραχέως δὲν ὑπάρχει τι τόσον ἀποτρόπαιον » ὅσον αἱ φλυαρίαι τῆς Αὐλῆς. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης εἶναι πολὺ στενοχωρημένος » διότι τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του ἀνεμίχθη εἰς τοὺς παρολογισμοὺς παραξένου » νέου. Ἀκούσατέ με μὴ δώσητε καμμίαν πίστιν εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορίαν».

Ἡ στάσις του μὲ κατέπεισεν ὅτι ἀπέδιδαν πολὺ περισσοτέραν σπουδαιότητα ἀπὸ ὅ,τι αὐτὸς ἤθελε νὰ παρουσιάσῃ. Ἐν τούτοις ἐδήλωσα τὴν ἱκανοποίησίν του καὶ ἐπέστρεψα παρὰ τῇ Μεγάλῃ Δουκίσσῃ, ἥτις ἐπεθύμει νὰ γνωρίζῃ ἐὰν τὸ φουστάνι της θὰ ἐθαυμάζετο εἰς τὸ Παρίσι. Ἀλλ' ἡ ὥρα τῆς συναντήσεως ἐπλησίαζε καὶ ἐδέησε νὰ ἐφεύρω λογικὰς δικαιολογίας διὰ νὰ ἐγκαταλείψω τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυρίαν.

Ὁ Βόρις μὲ συνήντησεν, ὅπως συνεφωνήθη, εἰς ἓν στενὸν πέρασμα, ποὺ ὡδήγει εἰς τὸν προθάλαμον, καὶ ἐφθάσαμεν, χωρὶς νὰ μᾶς παρατηρήσουν, εἰς τὸν

ἐξώστην τοῦ φαντάσματος. Ὁ ἀκόλουθος—φύλαξ πρὸ ὀλίγου εἶχε φύγει. Ἐγελοῦσεν, ὅταν ὁ Βόρις τῷ ἐπεξηγοῦσεν ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἴδω τὸ δωμάτιον τῶν ἀκολούθων. Εὐτυχῶς ἐπεθυμοῦσε νὰ χορεύσῃ καὶ μᾶς ἀφῆκε. Μόλις ἡ ὥρα ἐσήμανε μεσάνυκτα, ἀνεχώρησε καὶ ὁ Βόρις καὶ ἐγὼ εἶχαμεν τὸν ἐξώστην εἰς τὴν διάθεσί μας.

Ἤμην ὡπλισμένος μὲ τὸ περίστροφόν μου ποὺ εἶχα γεμίσει ὁ ἴδιος. Ἐπωφελήθην τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνεμέναμεν τὴν ἐμφάνισιν διὰ νὰ ἐπιδώσω εἰς τὸν Βόριν παρόμοιον ὅπλον. Διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ παρουσία μας ἐν τῷ ἐξώστῃ ἀπὸ τὸν μυστηριώδη ἐπισκέπτην ἐκρύφθημεν εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἦρχε σκότος βαθύ. Εἴχαμεν τὴν μορφὴν ἐστραμμένην πρὸς τὴν θύραν, ὥστε θὰ ἐβλέπαμεν πάντα, ποὺ θὰ ἐτόλμα νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν ἐξώστην.

Ἡμίσεια ὥρα παρῆλθε χωρὶς νὰ ἴδωμέν τι. Ἔγινα ἀνυπόμονος καὶ ἐνδομύχως κατηγοροῦσα τὸν Βόριν ὡς ἐφευρόντα τὸ παραμύθι. Ἀλλ' ὅταν τῷ ὡμίλησα, ἠγανάκτησε τόσον πολὺ ὁπού ἠναγκάσθην, παρὰ τὴν θέλησίν μου, νὰ πιστεύσω ὅτι ὑπῆρχε κάτι τὸ βάσιμον εἰς τὴν δήλωσίν του.

Ἐν τέλει, κουρασμένος, ἐσηκώθην καὶ μετέβην εἰς τὸν ἐξώστην. Παρετήρησα πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἀλλὰ δὲν εἶδα τίποτε, ποὺ νὰ προσομοιάζῃ πρὸς τὴν μορφὴν τῆς παρελθούσης νυκτός. Ἐν τούτοις αἴφνης, εἶδα κάτι ποὺ μὲ ἐξέπληξεν. Εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἐξώστου, ὅπου εὑρίσκοντο τὰ ἐγκαταλελειμμένα διαμερίσματα περὶ τῶν ὁποίων μὲ εἶχεν ὡμιλίσει ὁ Βόρις, διέκρινα καθαρῶς ἓν φῶς.

Ἀμέσως ἐπέστρεψα εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου εἶχα ἀφήσει τὸν νέον Πρίγκηπα καὶ τὸν προσεκάλεσα νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην. Παρετήρησεν ὅτι εἶχα κάμει μίαν σπουδαίαν ἀνακάλυψιν καὶ ὑπήκουσε τρέμων. Μόλις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ δωμάτιον καὶ παρετήρησε πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν, ἔρριξε κραυγὴν τρόμου.

—«Τὸ ἐγκαταλελειμμένον διαμέρισμα! ἀνέκραξε μὲ φωνὴν βραγχνήν. Ποτὲ » δὲν ὑπῆρχε φῶς ἐκεῖ ἀφότου γνωρίζω αὐτὴν τὴν πλευρὰν τῶν Ἀνακτόρων».

Ἐκίνησα τὴν κεφαλήν.

«Αὐτὸ ἤθελα ν' ἀκούσω νὰ δηλώσετε, ἀπήντησα. Ἀλλὰ μὴ γίνεσθε νευρι- » κός. Βλέπετε ὅτι αὐτὸ ἐπιβεβαιοῖ τὴν θεωρίαν, ποὺ ἐξετάζομεν τώρα. Ἓν φάν- » τασμα, παρ' ὅ,τι ὑποθέτετε, δὲν ἔχει ἀνάγκην φωτός. Εἶναι φανερὸν ὅτι εἴ- » μεθα εἰς τὰ ἴχνη μυστικοῦ πολὺ πραγματικωτέρου καὶ πλέον ἐπικινδύνου.

«Ἐκεῖ ὅπου τὰ πρόσωπα τὰ ἀναμεμιγμένα ἔγιναν κάτοχοι τῶν δωματίων » τούτων, ἀσχολοῦνται ἴσως τώρα νὰ ἐκθέτουν τὰ σχέδιά των».

Ὁ νέος Πρίγκηψ δὲν ἀμφέβαλλε πλέον περὶ τοῦ βασίμου τῶν πορισμάτων μου.

«Ἀλλὰ τὶ νὰ κάμωμεν; ἐψιθύρισε. Πρέπει νὰ καλέσω τοὺς φρουροὺς ἢ νὰ » εἰδοποιήσω τὸν Βέλοριτς, τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας;»

Ἐσκέφθην ὡρίμως πρὶν ἢ ἀπαντήσω. Μία ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις, ποὺ ἀπέκτησα ἀπὸ μακρὰν πεῖραν τῶν πολιτικῶν μυστικῶν, μὲ εἰδοποίησεν ὅτι εὑρισκόμην εἰς σημεῖον νὰ κάμω μίαν ἀνακάλυψιν ὄχι τυχαίαν, ἀνακάλυψιν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔπραττα ἴσως καλὰ νὰ μὴ ἀναμίζω τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἤτις, διὰ πολλοὺς λόγους δὲν ἔπρεπε νὰ γνωσθῇ ἀπὸ τὸν Βόριν.

—«Ὄχι, εἶπα ἐν τέλει, δὲν πρέπει νὰ πράξωμεν βεβιασμένως. Παρ' ὅτι » ὑποπτευόμεθα, δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τίποτε ποὺ νὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ εἰδο- » ποιήσωμεν τὰς Ἀρχάς. Εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῶμεν περὶ τῆς φύσεως τοῦ μυ- » στηρίου τούτου. Εἶσθε νέος καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ εἶσθε Ρῶσσος, καὶ δι' αὐτοὺς » τοὺς λόγους εἶναι προτιμότερον νὰ μὴ ἐκτεθῆτε. Ἐν τῇ ἰδιότητί μου ὡς ἀπε- » σταλμένου ξένης Δυνάμεως, τὸ πρόσωπόν μου εἶναι ἀπαραβίαστον, καὶ ἠμπορῶ » νὰ διακινδυνεύσω μίαν ἀκριτομυθίαν».

«Μείνατε ἐδῶ, σᾶς παρακαλῶ, ἐνῷ ἐγὼ θὰ μεταβῶ εἰς τὸ διαμέρισμα

» ὅπου λάμπει τὸ φῶς. Ἐὰν δὲν ἐπανέλθω ἐντὸς τετάρτου τῆς ὥρας, σᾶς πληρε-
» ξουσιοδοτῶ νὰ προειδοποιήσητε τὸν Μ. Βέλοριτς».

Ὁ νέος ἐφάνη κατ' ἀρχὰς δυσηρεστημένος διότι τῷ προέτεινα νὰ τὸν ἀποκλείσω ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν. Ἀλλ' ἐπικαλεσθεὶς τὴν πρὸς τὴν μητέρα του ἀγάπην, ἐπέτυχα νὰ λάβω τὴν συγκατάθεσίν του διὰ τὸ προτεινόμενον σχέδιον. Παρετήρησε τὸ ὡρολόγιόν του διὰ νὰ ὑπολογίσῃ τὸ ὁρισθὲν χρονικὸν διάστημα καὶ ἐπροχώρησα βραδέως καὶ ἀθορύβως διὰ τοῦ ἐξώστου.

Τὸ φῶς ποὺ εἶχα διακρίνει εἰσέδυεν ἀπὸ τὰ μικρὰ κενὰ βαρείας θύρας εὑρισκομένης εἰς τὸ ἄκρον τοῦ διαδρόμου. Ἠθέλησα κατ' ἀρχὰς νὰ κρούσω ἀλλὰ μοὶ ἦλθεν ἄλλη ἰδέα. Ἀσφαλῶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν θύραν εἶχεν εἰσέλθει τὴν προηγουμένην νύκτα τὸ πρόσωπον ποὺ ἐφάνη εἰς τὸν Βόριν, καὶ ἦτο πιθανὸν ὅτι εἶχε λησμονήσει νὰ κλείσῃ τὴν θύραν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του.

Ἐπῆρα τὴν λαβὴν εἰς τὸ χέρι καὶ τὴν ἔστρεψα μὲ πολλὴν λεπτότητα. Μόλις ἔπαυσε νὰ στρέφῃ ὑπὸ τὴν ἁπλῆν ὤθησιν τῆς χειρός μου, ὤθησα ἐλαφρὰ τὴν θύραν. Πρὸς μεγάλην χαράν μου, αὕτη ἐνέδωκεν. Ὤθησα δευτέραν φορὰν καὶ ἡ θύρα ἔτριξε φρικωδῶς. Ἦτο πλέον περιττὸν νὰ λάβω ἄλλας προφυλάξεις. Ἐμβῆκα γρήγορα εἰς τὸ δωμάτιον.

Ἐκ πρώτης ὄψεως ἀντελήφθην ὅτι εἶχα κάμει ἀνακάλυψιν ἁπλοῦ προθαλάμου σχηματίζοντος διέξοδον πρὸς τὰ διάφορα δωμάτια ποὺ ἀπετέλουν τὸ διαμέρισμα. Ὁ προθάλαμος αὐτὸς ἦτο ἔρημος, ἀλλὰ δεξιόθεν ὑπῆρχεν ἄλλο δωμάτιον ἡ θύρα τοῦ ὁποίου ἦτο ἡμιανοικτή, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἤρχετο τὸ φῶς ποὺ διεκρίναμεν εἰς τὸν ἐξώστην. Ἔκλεισα γρήγορα τὴν θύραν ὄπισθέν μου, καὶ ἔκαμα δύο βήματα εἰς αὐτὸ τὸ δεύτερον δωμάτιον.

Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὸ ρῖγος καὶ τὴν κατάπληξιν ποὺ μὲ κατέλαβαν ὅταν εἶδα τί περιεῖχεν. Ἐκεῖ, ἡμιόρθιον ἐπὶ καθίσματος, εἶδα τὸ αὐτὸ πρόσωπον ποὺ μὲ εἶχε περιγράψει ὁ Βόρις, ὑψηλὸν μὲ μαῦρα φορέματα, καὶ ἐπὶ ὅλων τούτων, τὴν ὠχρὰν καὶ καταπτοοῦσαν μορφὴν τοῦ μονάρχου, οὗτινος ὁ θάνατος εἶχε βυθίσει ὅλην τὴν Εὐρώπην εἰς πένθος.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐπακριβῶς πλέον τί ἐκραύγασα, ὅταν εἶδα αὐτὴν τὴν ἐμφάνισιν. Ἀλλ' ὅταν τὸ πρόσωπον ποὺ εὑρίσκετο ἀπέναντί μου, ἔσυρε περίστροφον ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του, δὲν ἠμποροῦσα πλέον ν' ἀμφιβάλλω περὶ τῆς πραγματικότητος, καὶ ὅτι εἶχα ἐμπρός μου ἄνθρωπον μὲ σάρκα καὶ ὀστᾶ. Ταχὺς ὡς ἡ ἀστραπή, ἔλαβα τὸ ἰδικόν μου περίστροφον, τὸ ἔστησα πρὸ τοῦ στήθους του καὶ ἐκραύγασα :

—«Στάσου! Εἶμαι ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Γαλλίας! Ἐν ὀνόματι τοῦ Τσάρου
» ποῖος εἶσαι;»

Κατεβίβασε τὸ περίστροφόν του, μὲ παρετήρησε μερικὰς στιγμάς, καὶ μὲ ἀνεγνώρισεν ἀναμφιβόλως, διότι ἀπήντησε μὲ τόνον λυπηρόν :

—«Εἶμαι ὁ Ἀλέξανδρος Γ'».

Καὶ τὴν αὐτὴν στιγμὴν κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ καθίσματός του τὸ περίστροφόν μου ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸ χέρι μου, καὶ ἐδέησε νὰ στηριχθῶ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης.

—«Μεγαλειότατε! ἦτο πᾶν ὅ,τι ἠμπόρεσα νὰ εἴπω. Ἀλλά....ἀλλὰ.... συγ-
» γνώμην διὰ τὴν ἀδιακρισίαν ταύτην, ἐνόμιζα ὅτι εἶσθε....»

—«Νεκρός ; ναί, τὸ γνωρίζω, ἀπήντησεν εἰς τὸν ἴδιον μελαγχολικὸν τόνον.
» Ἀλλὰ καθήσατε. Ἀφοῦ εἶσθε ἐδῶ καὶ ἡ τύχη ἢ αἱ περιστάσεις σᾶς ἔθεσαν ἐν
» γνώσει τοῦ μυστικοῦ μου, εἶναι προτιμότερον νὰ γνωρίζετε ὅλα. Καθήσατε, Κύριε
» Βαρῶνε, δὲν εἶμαι πλέον αὐτοκράτωρ».

Ὑπήκουσα, ἀγωνιῶν πάντοτε κατὰ τῆς καταπλήξεώς μου.

—«Ἐν πρώτοις, διαγήθητέ μοι πῶς κατωρθώσατε ν' ἀνακαλύψετε τὸ κατα-
» φύγιόν μου, ἐνῷ ἐδῶ ἐνόμιζα ἐμαυτὸν ἐν τελείᾳ ἀσφαλείᾳ, εἶπεν ὁ πρώην Τσά-
» ρος».

Διηγήθην εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, ὅσον συντόμως ἠμποροῦσα, αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπα. Μὲ ἤκουσε μετὰ προσοχῆς.

—«Ἔ λοιπόν, Βαρῶνε, σᾶς γνωρίζω ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, εἶπε μὲ ἐλαφρὸν » χαμόγελον. Εἴχετε πάντοτε τὴν φήμην ὅτι διευκρινίζετε περισσότερα μυστικὰ » παρ' ὁποιοσδήποτε ἄλλος, καὶ ὤφειλα νὰ προΐδω ὅτι ἦτο ἀναπόφευκτον νὰ σᾶς » θέσω ἐν γνώσει αὐτοῦ, ποὺ ἐσκόπευα νὰ κάμω. Εὐτυχῶς ποὺ εἶσθε μόνος καὶ » ἡ τιμή σας εἶναι τόσον διάσημος ὅσον καὶ ἡ ἱκανότης σας».

Ἐχαιρέτησα βαθύτατα. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐξηκολούθησε :

—«Διὰ ν' ἀνταμείψω τὴν πίστιν σας, περὶ τῆς ὁποίας εἶμαι βέβαιος, θὰ σᾶς » διηγηθῶ τί μὲ ὤθησεν εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Γνωρίζετε » βέβαια, ὅτι ὁ πατήρ μου, ὁ Ἀλέξανδρος Β', ἐφονεύθη ἀπὸ μίαν βόμβαν ἐν Πετρου- » πόλει. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζετε ὁποίαν ἐντύπωσιν ἐπροκάλεσεν αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἰς » τὸ πνεῦμά μου.

«Οἱ κύνδυνοι μιᾶς μάχης δὲν συγκινοῦν ἕνα γενναῖον ἄνθρωπον, ἀλλὰ ὁ δειη- » νεκὴς μυστικὸς κίνδυνος, ποὺ σᾶς παραφυλάττει ἡμέρας καὶ χρόνους ἀδιακόπως » —αὐτὸ εἶναι ἄλλο πρᾶγμα.

«Δὲν ἐντρέπομαι νὰ σᾶς ὁμολογήσω, Κύριε Βαρῶνε, ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς » ἀνῆλθα εἰς τὸν αἱματοβαφῆ θρόνον τῆς Ρωσσίας, ἡ ζωή μου ἦτο μακρὰ ἀγωνία. » Δὲν εἶχα μίαν ὥραν ἐλευθέραν καὶ ἤμην ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσω ἐμαυτόν, μάρτυς » προσδεδεμένος εἰς τὸν πάσσαλον τῆς αὐτοκρατορίας μου. Μοὶ ὡμιλοῦσαν περὶ » μεταρρυθμίσεων. Σεῖς, ποὺ γνωρίζετε καλλίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον τὴν Ρωσσίαν, » γνωρίζετε ὅτι ἐὰν ἐδοκίμαζα νὰ εἰσαγάγω τὴν ἐλαχίστην μεταρρύθμισιν, ὤφειλα » νὰ φοβοῦμαι τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἐκδίκησιν προσώπων πλησίον εἰς τὰ ὁποῖα οἱ » Μηδενισταὶ εἶναι ἀδέξιοι μαθητευόμενοι».

Ἐδέησε νὰ ἐπιβεβαιώσω αὐτὴν τὴν λυπηρὰν ἀλήθειαν.

—«Πρό τινων ἐτῶν, εἶχα ἤδη τὸν σκοπὸν νὰ παραιτηθῶ, ἐξηκολούθησεν ὁ » Ἀλέξανδρος. Ἀνέμενα μέχρις, ὅτου ὁ υἱός μου Νικόλαος ἦτο εἰς ἡλικίαν ν' ἀνα- » λάβῃ τὸ βαρὺ τοῦτο καθῆκον. Ἐλλ' ἐνόσῳ ἡ ὥρα τῆς ἀπαλλαγῆς ἐπροχώρει, » ἔμαθα ὅτι ἡ παραίτησις οὐδόλως θ' ἀνέστελλε τὸ μῖσος μὲ τὸ ὁποῖον μὲ παρακο- » λουθοῦσαν. Μοὶ ἐδήλωσαν ὅτι εἶχαν ὁρκισθῆ ὅτι δὲν θὰ ἀπέθνησκα ἐπὶ τῆς κλί- » νης μου.

«Νὰ παραδώσω τὴν αὐτοκρατορικὴν κατάστασίν μου, ἦτο ἁπλῶς νὰ ἐγκα- » ταλείψω τὴν αὐτοπροστασίαν μου, χωρὶς ν' ἀφοπλίσω οὔτε μίαν στιγμὴν ἐκεί- » νους ποὺ ἤθελαν τὸ αἷμά μου. Αὐταὶ αἱ σκέψεις μὲ ἐβίασαν τελικῶς νὰ ἐπινοήσω » αὐτὸ τὸ τέχνασμα διὰ τὸ ὁποῖον λυποῦμαι, ἀλλ' εἰς τὸ ὁποῖον χρεωστῶ τὰς πρώ- » τας εὐτυχεῖς ἡμέρας ποὺ ἐπέρασα ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν.

«Ἀπεφάσισα, ὅπως γνωρίζετε, νὰ περάσω ἐπισήμως ἀπὸ τὰς διατυπώσεις » τοῦ θανάτου καὶ τῆς ταφῆς, καὶ ἀπέκτησα οὕτω τὸ δικαίωμα νὰ ἀποσυρθῶ εἰς » μέρος ἄγνωστον, ὅπου θὰ ἠμποροῦσα νὰ περάσω τὸ ἐπίλοιπον τῶν ἡμερῶν μου, » προστατευμένος ἐναντίον τῆς ἐκδικήσεως τῶν ἀμειλίκτων ἐχθρῶν μου. Διὰ νὰ » ἐκτελέσω αὐτὸ τὸ σχέδιον, ἦτο ἀνάγκη νὰ ἔχω πέντε πρόσωπα ἐμπιστοσύνης—τὴν » σύζυγόν μου, τὸν υἱόν μου, δύο ἰατροὺς ἀπὸ τὴν νομιμοφροσύνην καὶ τὴν φιλίαν » τῶν ὁποίων εἶχα πεῖραν, καὶ ἕνα πιστὸν θαλαμηπόλον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχαν ἐπι- » βάλει τὸ καθῆκον νὰ τακτοποιήσῃ τὸ μέλλον ἡσυχαστήριόν μου, καὶ νὰ μὲ περι- » μένῃ ἐκεῖ. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπῆγε νὰ προμηθευθῇ τροφάς».

«Τὸ τέχνασμα ἐπέτυχε κατ' εὐχὴν καὶ ἡ ἐπιτυχία αὕτη ὠφείλετο ἴσως εἰς » αὐτὸ τὸ τολμηρὸν τοῦ σχεδίου.

«Ὁ λαός, μεμωρομένος μέσα εἰς τὴν στενὴν τριβήν του, δὲν ἀποδέχεται ὅτι » μία πρᾶξις ἔκτακτος ἠμπορεῖ νὰ παραχθῇ. Ὁ νέος φίλος σας, ὁ ἀκόλουθος, περὶ

» τοῦ ὁποίου ὡμιλήσατε, ἐπίστευσε μᾶλλον ὅτι εἶχεν ἐμπρός του ἓν φάντασμα παρὰ » τὸν 'Αλέξανδρον Γ'.

«'Η ἀγχίνοια καὶ ἐφευρετικότης σας θὰ ἠμπορέσῃ εἶμαι βέβαιος, ν' ἀνακα- » λύψῃ τὰς σκέψεις ποὺ ἐσχημάτισεν ἔκτοτε».

Οἱ λόγοι τῆς Αὐτοῦ Μεκαλειότητος μὲ ὑπενθύμισαν ὅτι ὁ Βόρις μὲ ἐπερίμενε. Παρετήρησα τὸ ὡρολόγι μου, ἦσαν δώδεκα λεπτὰ ἀφότου ἤμην ἐδῶ.

—«'Οφείλω νὰ σᾶς ἀφήσω, Μεγαλειότατε, εἶπα, εἰδεμὴ ὁ σύντροφός μου » θὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ζητήσῃ. 'Εστὲ βέβαιος ὅτι θὰ σᾶς ὀφείλω χάριν διότι μὲ ἐνεπι- » στεύθητε καὶ διότι ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε πεποίθησιν εἰς ἐμέ. 'Αλλὰ συνιστῶ εἰς » τὴν Μεγαλειότητά σας νὰ παύσῃ πρὸς στιγμὴν τὰς ἐπισκέψεις εἰς τὸν υἱόν σας. » 'Εὰν ἐπιθυμεῖτε νὰ μὲ τιμήσετε μὲ τὰς διαταγάς σας, εὑρίσκομαι εἰς τὴν Γαλ- » λικὴν Πρεσβείαν».

Καὶ ἀφοῦ εἶπα αὐτά, ἀφῆκα μετὰ σεβασμοῦ τὸν πρῴην Τσάρον, ὅστις μοὶ ἀπηύθυνεν ἕνα ἐγκάρδιον ἀποχαιρετισμόν.

Συνήντησα τὸν Βόριν ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, ποὺ ἐσκόπευε νὰ κάμῃ ἐπίκλησιν πρὸς βοήθειαν, καὶ κατώρθωσα, μὲ μερικὰς λέξεις, νὰ τὸν ἐμποδίσω ὅπως μὲ θέσῃ ἐρωτήματα.

—«Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς διηγηθῶ τί εἶδα, εἶπα, μὲ μικρὸν ὕφος εἶρον, ἀλλὰ » πιστεύω ὅτι ἐξελάβατε τὸν υἱὸν ἀντὶ τοῦ πατρός. Εἰς τὸ μέλλον, ἂν καὶ πάλιν » συναντήσετε τὸν Τσάρον κατὰ τοὺς νυκτερινοὺς περιπάτους του, θὰ τὸν ἴδετε » ἴσως εἰσερχόμενον εἰς αὐτὸ τὸ θελκτικὸν διαμέρισμα τοῦ ἀγάμου νεανίου ὅπου » εὑρέθην».

'Ο νέος Πρίγκηψ ἐδέχθη τὴν ἐξήγησίν μου καὶ τὴν ἐπαύριον ἡ ἐπίβλεψις τοῦ ἐξώστου εἶχεν ἀνασταλῆ. Ὅπως σᾶς εἶπα, τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀμέσως ἀπεσιωπήθη ἐν Πετρουπόλει. Μετά τινα καιρὸν δὲ ὁ δυστυχὴς ἀκόλουθος διωρίσθη ὑπολοχαγὸς ἐν Βλαδιβοστόκ, εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ.

'Ημπορῶ νὰ σᾶς προσθέσω ὅτι ἐὰν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἦτο ἀκόμη εἰς τὸ Χειμερινὸν 'Ανάκτορον, δὲν θὰ σᾶς ἐδιηγούμην τὴν ἱστορίαν ταύτην. Μὲ ἐτίμησε μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὲ ἐπιφορτίσῃ ὅπως ἀναζητήσω δι' αὐτὸν ἓν ἄσυλον ὅποιοε νὰ ἠμπορέσῃ ἀφόβως νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας του, καὶ πράγματι, εὑρίσκεται τώρα ἔξω τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας.

Βαρῶνος .....
Πρῴην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας.

Μεταφραστής: Σοφοκλῆς 'Αβρ. Χουδαβερδόγλους-Θεόδοτος (Παλ. Φάληρον)

Τὰ «**'Αστυνομικὰ Χρονικὰ**» ἐπεβλήθησαν ὡς τὸ μοναδικὸν ἐκπαι- δευτικὸν περιοδικὸν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, μὲ ὕλην πλουσίαν καλύπτου- σαν ὅλους τοὺς ἀστυνομικούς, ἠθικοκοινωνικούς, ἐπιστημονικούς, ἐγκλημα- τοτεχνικοὺς καὶ λογοτεχνικοὺς τομεῖς. Ἕνεκα τούτου ἀποτελοῦν ἀπαραίτη- τον βοήθημα δι' ὅλους τοὺς βαθμοφόρους τῆς 'Αστυνομίας.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑ[1] ΕΝ ΤΩ ΠΟΙΝΙΚΩ, ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΩ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩ ΔΙΚΑΙΩ

Ὑπὸ κ. **Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ** τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ καθηγητοῦ Σχολῆς Ὑπαστυνόμων.

I.—Προλεγόμενα.
II.—Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς ἐμφανίσεως τοῦ δόγματος τῆς μετανοίας ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ.
III.—Αἰτιάσεις κατὰ τοῦ δόγματος τῆς μετανοίας.
IV.—Γενικῶς περὶ τοῦ δόγματος τῆς μετανοίας ἐν τῷ Δικαίῳ ὅπερ ἀποτελεῖ θεσμὸν ἀγωγῆς.

«Οὕτω χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ» (2)

I. Προλεγόμενα

Τοὺς εὐγενεῖς νέους τοῦ «Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Φοιτητῶν» ἀπὸ καρδίας εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ τῇ προσενεχθείσῃ πρὸς ἡμᾶς τιμῇ προσκλήσεως πρὸς ὁμιλίαν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ὑπ' αὐτοῦ διοργανουμένων ἐπιστημονικῶν διαλέξεων. Ἐν τῇ τοιαύτῃ συνόλῃ χριστιανικῇ κινήσει τῶν ἡμετέρων Ἑλλήνων Φοιτητῶν καὶ Φοιτητριῶν διαβλέπομεν πνευματικὸν φυτώριον νέων καὶ νεανίδων ἐπιλέκτων, ἀγαθῶν καὶ δικαίων, οἵτινες, μεστοὶ εὐφροσύνης, φέρονται ἀόκνως πρὸς τὸ ὑψηλὸν καὶ τέλειον ἰδεῶδες, τὸ τοῦ χριστιανικοῦ ἐπιστήμονος. Ἔχομεν οὕτω πρὸ ὀφθαλμῶν μεγαλειῶδες ὅραμα, ἀχωρίστους συντρόφους τὴν Πίστην καὶ τὴν Ἐπιστήμην. Τοιαῦτα παραινεῖ ἡμῖν ὁ ἱερὸς λόγος: «Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ τῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίνου· ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε Αὐτόν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου» (3).

Ἡ τοιαύτη δ' ἐλπὶς τῆς μορφώσεως ἐπιστημόνων ἀνωτέρας πνοῆς καὶ ἀνωτέρου ἤθους, εἶναι ἡ μεγάλη ἐκείνη δύναμις, ἡ ἐμπνέουσα ἡμᾶς τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς διδασκάλους εἰς τὸ ἔργον τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἀγωγῆς τῆς φοιτητικῆς νεότητος.

II. Ἱστορικὴ ἐπισκόπισις τῆς ἐμφανίσεως τοῦ δόγματος τῆς μετανοίας ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ

1. Ὡς βαθέως χριστιανικὸν καὶ ἠθικὸν θεωροῦμεν τὸ θέμα τῆς παρούσης διαλέξεως «περὶ τῆς χριστιανικῆς μετανοίας ἐν τῇ ποινικῇ ἐπιστήμῃ».

2. Βεβαίως τὸ θέμα τῆς μετανοίας οὐδεμίαν εἶχε θέσιν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ ἀποκληθεισῶν «ἀπολύτων θεωριῶν». Κατὰ ταύτας ὁ δικαιολογικὸς λόγος τῶν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν ἐνέκειτο ἐν τῇ ἐκλαμβανομένῃ ὡς ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ τῆς ἀνταποδόσεως κατὰ τοῦ διαπράξαντος τὸ ἐν τῷ ἐγκλήματι περιεχόμενον κακὸν ἑτέρου ἐν τῇ ποινῇ περιεχομένου κακοῦ. Τοῦτο ἀπὸ συμφώνου καὶ πρὸς τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, ἐπιτάσσοντα «ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς,

(1) Διάλεξις γενομένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ «Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Φοιτητῶν» κατὰ τὴν 16ην Δεκεμβρίου 1953. Περὶ αὐτῆς «Θέμις, τῆς 15—31 Ἰανουαρίου 1954» σ. 141 ἐπ.

(2) Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου, ιε', στ. 10).

(3) Παροιμ. Σολομ. Κεφ. Γ'., 5—6. «Ὅρα σχετικῶς περὶ εὐσεβείας καὶ νεότητος» Δημητρίου Στ. Μαυροκορδάτου. Θρησκευτικαὶ μελέται. Τόμος Γ'. Ἀθῆναι 1896, ΝΣΤ' σ. 5 ἐπ.

ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός, κατάκαυσμα ἀντὶ κατακαύσματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος». (4)

Ὡς ἀπὸ περιωπῆς διερμηνεῖς τῆς ἰδέας τῆς ἀνταποδόσεως ἐθεωρήθησαν διάσημοι ἐπιστήμονες, καταλεγόμενοι μεταξὺ τῶν ὑψίστων φιλοσόφων τῶν νεωτέρων ἐποχῶν, ὡς ὁ Immanuel Kant ὁ δημιουργὸς τῆς κριτικῆς φιλοσοφίας, (1724—1804), ὁ ἰδεαλιστὴς Georg Wilhelm Friedrich Hegel (1770—1831) καὶ ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἐπιστημονικῆς παιδαγωγικῆς Johann Friedrich Herbart (1776—1841). Ἐκ τούτων ὁ Kant (5) ἀπεφάνθη ὅτι τὸ καθῆκον πρὸς ἀνταπόδοσιν τοῦ κακοῦ κατὰ τοῦ ἐγκληματήσαντος κέκτηται ἀπόλυτον χαρακτῆρα, ὅτι δικαιοσύνην δύναται νὰ θεμελιώσῃ μόνον ἡ ἀνταποδοτικὴ ποινὴ καὶ ὅτι ἄνευ ταύτης δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀξίαν ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ Hegel (6) ἐδίδαξεν ὅτι τὸ ἔγκλημα εἶναι ἄρνησις τοῦ δικαίου, ὅτι ἡ ἀνταποδοτικὴ ποινὴ εἶναι ἄρνησις τῆς ἀρνήσεως καὶ συνεπῶς ὅτι διὰ ταύτης ἐπανορθοῦται τὸ δίκαιον. Τέλος ὁ Herbart (7) ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀνταπόδοσις καλοῦ ἀντὶ τῆς καλῆς πράξεως καὶ κακοῦ ἀντὶ τῆς κακῆς (ἐγκληματικῆς) συνιστῶσιν αἰσθητικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάγκην.

Ἀπὸ προοπτικῆς κρίνοντες τὰς ἐν λόγῳ ἀπολύτους θεωρίας τῆς ἀνταποδόσεως καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ψυχολογικὸν ὑπόβαθρον τούτων εἶναι κυρίως εἰπεῖν ἡ συναισθηματικὴ καὶ ἐγωϊστικὴ ροπὴ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἐκδίκησιν ἡ τείνουσα πρὸς ἐπανύψωσιν τοῦ ταπεινωθέντος ἐγὼ καὶ στρεφομένη κατὰ παντὸς βλάψαντος. Χαρακτηριστικὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶναι ἡ παραστατικὴ ἀναγνώρισις ὑπὸ τοῦ ἐπιλέκτου ἐκ τῶν νεωτέρων ὀπαδῶν τῆς συντηρητικῆς κλασσικῆς σχολῆς τοῦ ποινικοῦ δικαίου Γερμανοῦ καθηγητοῦ τοῦ ποινικοῦ δικαίου V. Birkmeyer ὅτι « ἡ ποινὴ οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἐξευγενισθεῖσα ἐκδίκησις». (8)

3. Ἀντιθέτως τὸ θέμα τῆς μετανοίας ἀνέκυψε τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸ κράτος τῶν θεωριῶν, τῶν ἀπορριψασῶν τὴν εὐτελοῦς χροιᾶς καὶ φύσεως ἀνταπόδοσιν καὶ ἀντεκδίκησιν, καὶ ἐπιζητησασῶν τὴν διὰ τοῦ ποινικοῦ δικαίου πάλην κατὰ τῆς ἐγκληματικότητος. Ἰδίως δ' ἐκείνων ἐξ αὐτῶν, αἵτινες ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ ὕψιστος σκοπὸς τοῦ ποινικοῦ δικαίου θὰ ἔδει νὰ ᾖ ἡ ἠθικὴ σωτηρία τοῦ ἠθικῶς νοσοῦντος ἐγκληματίου. Οὕτως ἐπραγματώθη ἡ ἀξίωσις τοῦ Πλάτωνος, (9) καθ' ἣν «δίκη δ' ὀρθὴ τὸν πλημμελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖν». Ἰδίως ὅμως διὰ τῆς νέας θεωρητικῆς στροφῆς ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ ἡ θεία διδασκαλία τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Εἶναι ἡ θρησκεία ἐκείνη, ἥτις ἀνήσυχος περιπλανᾶται στρεφομένη πάντοτε καὶ πανταχοῦ, ἵνα ἀναζητήσῃ καὶ διασώσῃ τὰ ἀποδημήσαντα εἰς τὴν χώραν τῶν ἁμαρτιῶν ἀπολωλότα τέκνα αὐτῆς καὶ κινδυνεύοντα ἐξ ἠθικοῦ θανάτου. Ἀναμνησθῶμεν τῆς ὑψηλῆς καὶ ὑπερωραίας εἰκόνος τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου (10) συγκλονιζούσης ἐν-

(4) «Ἐξόδου ΚΑ' 24-25, Λευϊτικ. ΚΔ' 20, Δεύτερον ΙΘ 21», περὶ ὧν «Δημητρίου Ι. Καρανίκα, Σωφρονιστική. Τόμος Α'. Θεσσαλονίκη, 1948» σ. 224.

(5) Περὶ Kategorischer Imperativ ὅρα «Walter Brugger. Philosophisches Worterbuch. 3. Aufl. Freiburg. 1950» σ. 174 ἐπ.

(6) «Τιμ. Ε. Ἠλιοπούλου. Σύστημα τοῦ Ἑλλην. ποιν. δικ. Τόμος Α'. Ἐκδ. δ', Ἀθῆναι 1927» σ. 87.

(7) «Τιμ. Σ. Ἠλιοπούλου, αὐτόθι» σ. 87.

(8) «Τιμ. Σ. Ἠλιοπούλου, αὐτόθι» σ. 87.

(9) Κριτίας 106Β. Σχετικῶς «Κ. Γ. Γαρδίκα. Ἱστορία τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν. Ἀθῆναι 1953» σ. 8 ὑπ. 2.

(10) Λουκ. Ε., 11—32. Σχετικῶς καὶ «Πρ. Νικομηδείας Φιλοθέου. Περιοδ. Πολύκαρπος. Ἀρ. 72 τῆς 1-9-1912. Σμύρνη» σ. 1888 ἐπ. Ὅρα καὶ «Δημητρίου Ν. Καμβύση. Ἡ σωφρονιστικὴ μεταχείρησις τῶν ἐγκληματιῶν. Ἀθῆναι 1949» σ. 24 ἐπ.: «Ὁ Χριστιανισμὸς ὡρμήθη ἀπὸ ἀντιθέτου ὅλως ἀρχῆς εἰς τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ ἔγκλημα τὸ ἐξετάζει ὑποκειμενικῶς. Ἐνδιαφέρεται ὄχι μόνον διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλά, κυρίως καὶ πρώτιστα, διὰ τὸν ὀλισθήσαντα εἰς αὐτήν. Ὁ ἔνοχος δὲν πρέπει νὰ ἐξαφανίζηται σωματικῶς καὶ πνευματικῶς, ἀλλὰ νὰ ὁδηγῆται εἰς μετάνοιαν καὶ νὰ παρέχηται εἰς αὐτόν, ἀληθῶς

τόνως πᾶσαν πεπολιτισμένην καὶ εὐγενῆ ἀνθρωπίνην ψυχήν. «Ἔτι δὲ αὐτοῦ (τοῦ ἀπολωλότος τέκνου) μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον καὶ κατεφίλησεν αὐτόν».

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἐνεφυσήθη εἰς τοὺς σκοποὺς τῶν ἐπιβαλλομένων κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν ποινῶν ἡ πνοὴ τοῦ πλατωνικοῦ, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ χριστιανικοῦ ἰδεώδους τῆς διασώσεως τῶν ἐξολισθησάντων μέχρι τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὡς ἐκ τούτου κινδυνευόντων ἐξ ὀλέθρου ἠθικοῦ θανάτου ἠθικῶς νοσησάντων συνανθρώπων διὰ προωθήσεως αὐτῶν πρὸς μετάνοιαν καὶ σωτηρίαν. Τοιουτοτρόπως ἐνώπιον τῶν βυθισθεισῶν ἐν τῷ σκότει τῆς ἁμαρτίας τραγικῶν τούτων ἐγκληματικῶν προσωπικοτήτων ἐξεπέμφθη φῶς ἀληθείας, ὅπερ κατέστησεν αὐτὰς ἱκανὰς νὰ ἀναγνωρίσωσι καὶ ἀναμετρήσωσι τὴν ἄβυσσον, ἐν ᾗ ἔχουσι καταπέσει, καὶ φῶς θάρρους καὶ ἐλπίδος, ὅπερ κατέστησεν αὐτὰς ἱκανάς, ἵνα ἀνδριζόμενοι πρὸς κτῆσιν τῆς ἀρετῆς, ἐπιτύχωσιν ἔλεος καὶ ἠθικὴν ἀναγέννησιν. Κατὰ ταῦτα τὴν λύπην τῆς φυλακῆς διεδέχθη ἡ χαρὰ τῆς ἀνακουφίσεως καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἀποπνιγμοῦ ἐκ τῶν σιδηρῶν κιγκλίδων ἡ εἰρήνη ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἠθικῆς ἀναστάσεως διὰ τῆς μετανοίας. Οὕτω τελικῶς ἡ θύρα τοῦ παραδείσου διηνοίχθη καὶ διὰ τὸν ἐγκληματοπραγήσαντα λῃστήν, κλέπτην ἢ ἄλλον.

«Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.' Αποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων, Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ». (11).

III. Αἰτιάσεις κατὰ τοῦ δόγματος τῆς μετανοίας

1. Καὶ ὅμως κατὰ τοῦ τοιούτου δόγματος τῆς χριστιανικῆς μετανοίας ἐξηνέχθη ἐκ μέρους ἐνίων ἐπιστημόνων, ὡς τοῦ Wulffen, ἡ βαρυτάτη μομφή, καθ' ἣν ἡ μετάνοια συνιστᾷ ἐγκληματογόνον παράγοντα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐνθαρρύνει τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸ ἔγκλημα καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐφ' ὅσον οὗτοι κέκτηνται τὴν βεβαιότητα ὅτι ἀργότερον διὰ τῆς μετανοίας θὰ ἐπιτύχωσι διάλυσιν τῶν ἁμαρτιῶν των (12).

Ἡ τοιαύτη δ' αἰτίασις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπικουρηθῇ καὶ δι' ἀναδρομῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Αὕτη, πιστεύσασα ὅτι εἶχεν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν ἁμαρτίας, κατέφυγεν εἰς τὴν χορήγησιν τῶν περιφήμων παπικῶν ἀφέσεων ὑπὸ μορφὴν «συγχωρητηρίων γραμμάτων» (συγχωροχαρτίων, indulgentiae). Ἐγένετο δ' ὡς γνωστόν, δυστυχῶς τοσαύτη κατάχρησις, ὥστε ταῦτα τελικῶς μετεβλήθησαν εἰς ἀντικείμενα χρηματικῆς συναλλαγῆς καὶ εἰς μέσα ἐμμέσου φορολογίας ὑπὲρ τοῦ πλουτισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θησαυροῦ (thesaurus ecclesiae). Τοιουτοτρόπως κατήντησε ταῦτα νὰ προσφέρωνται πρὸς πώλησιν εἰς στρατιὰν πιστῶν, ἐξαγοραζόντων ἐναντι ἁπλῆς πληρωμῆς τόσον τὴν ἰδίαν, ὅσον καὶ τὴν σωτηρίαν προσφιλῶν αὐτοῖς τρίτων προσώπων, ζώντων ἢ ἀκόμη καὶ νεκρῶν. Οὐχ' ἧττον ὅμως καὶ εἰς κοινοὺς κλέπτας, λῃστάς, δολοφόνους ἢ ἑτέρους, οἵτινες ὑπελάμβανον ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἠδύναντο διὰ χρημάτων νὰ ἐπιτύχωσιν τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ καθαρτηρίου πυρὸς δι' ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν

μετανοήσαντα, ἡ «συγγνώμη». Προκύπτει ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς πρῶτος ἐπρόσεξε τὸ πρόσωπον τοῦ ἐγκληματίου».

(11) Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκὰν Ἁγίου Εὐαγγελίου κεφ. κγ' στ. 39—43.

(12) «Κ. Γ. Γαρδίκα». Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'. Ἔκδ. γ'. Ἀθῆναι 1948» σ. 189.

των, μάλιστα δι' οὗ μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν παρελθοῦσαν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐν ὄψει αὐτῆς ταύτης τῆς μελλούσης ἐγκληματικῆς αὐτῶν δράσεως (13).

2. Καὶ ὅμως ἀναμφιβόλως ἐν πάσῃ τῇ τοιαύτῃ ἀξιολογικῇ ἀντιμετωπίσει τοῦ ἐν λόγῳ δόγματος πρόκειται αὐτόχρημα περὶ τραγικωτάτης παρερμηνείας τῆς βαθυτέρας καὶ ὑψηλοτέρας ἐννοίας τῆς χριστιανικῆς μετανοίας. Ἡ τοιαύτη δὲ παρεξήγησις οὐδαμῶς καλύπτεται ἐκ τῆς διαγραφείσης ἐσφαλμένης τακτικῆς τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἀφορμηθείσης ἀπὸ παρερμηνείας τῶν διδασκαλιῶν τῆς Ἁγίας Γραβῆς καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν πάσῃ τῇ τοιαύτῃ συναλλαγῇ τῶν συγχωροχαρτίων ἐπρόκειτο περὶ ἀνθρώπων ἐχόντων διὰ στόματος μὲν τὴν τετεχνημένην μετάνοιαν, φερόντων δ' ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τὴν πανουργίαν.

Ἀναντιρρήτως ἡ χριστιανικὴ μετάνοια διασώζει. Ἀλλ' ὡς μετάνοια ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νοητέα ἡ ἐν ἀπολύτῳ εἰλικρινείᾳ καὶ μετὰ συντριβῆς καρδίας ἕνεκα τῶν διαπραχθέντων ἁμαρτημάτων καὶ σὺν τῇ σταθερᾷ ἀποφάσεως πρὸς ἠθικὴν διόρθωσιν ἄδολος, ψυχῇ τε καὶ ἔργῳ, μεταστροφὴ τοῦ ἁμαρτήσαντος καὶ ἐγκληματήσαντος ἐπὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως. Ἡ οὕτω πως δὲ νοουμένη μετάνοια οὐδὲ πόρρωθεν θὰ ἠδύνατο νὰ συνδεθῇ πρὸς οἱουσδήποτε ταπεινοὺς ὑπολογισμούς. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης δημιουργεῖται βαρυτάτη εὐθύνη διά τε τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους, ἰδιαιτέρως δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς λειτουργούς. Διότι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ διαφωτίζωσι τὰ τέκνα, τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς συνανθρώπους αὐτῶν περὶ τῆς ἀληθοῦς φύσεως τῆς γεμούσης ἐξ ἁγιότητος χριστιανικῆς μετανοίας. Οὕτως, ἵνα προφυλάξωσι συνάμα αὐτοὺς ἀπὸ οἱασδήποτε ἐσφαλμένης ἀξιολογήσεως μιᾶς πονηρᾶς καὶ ἐπὶ ταπεινῶν ὑπολογισμῶν ἐρειδομένης οὐ μόνον ἀχρήστου, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβοῦς νόσου μετανοίας.

Κατὰ τὸν κ. Κ. Γαρδίκαν ἡ χριστιανικὴ θρησκεία δέχεται μόνον τὴν δι' ἔργων μετάνοιαν (14). Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην ἀναφέρεται οὗτος εἰς τὴν δι' ἔργων μετάνοιαν τοῦ πλουσίου ἀρχιτελώνου τῆς Ἰεριχὼ Ζακχαίου: «Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινος τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραὰμ ἐστίν» (15).

Κατὰ τῶν μεμφθέντων τὴν μετάνοιαν ἐπίσης ἀντετάχθη ὀρθῶς καὶ ἕτερον ἐπιχείρημα. Εἰδικῶς δ' ὅτι, ἐὰν ἄνθρωποί τινες μωροί, παραλογισθέντες καὶ παρανοήσαντες, συνέχισαν τυχὸν τὴν ἁμαρτίαν ὑπολογίσαντες ἐπὶ μελλούσης μετανοίας, δηλαδὴ νόθου καὶ ἀχρήστου, ἐν τοσούτῳ ἀπὸ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς δὲν θὰ ἔδει νὰ παροραθῇ ὅτι ἀντιθέτως πλεῖστοι ἄλλοι μετενόησαν εἰλικρινῶς, συνεκρατήθησαν καὶ ἐπεζήτησαν τὴν ἐπούλωσιν πάσης ἐκ μέρους των προξενηθείσης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ζημίας (16).

Τέλος ἐτονίσθη καὶ ἕτερον σπουδαῖον προνόμιον τοῦ δόγματος τῆς μετανοίας. Ἤτοι ὅτι διὰ ταύτης καὶ τῆς ἀντιστοίχου συγχωρήσεως ἐπιτυγχάνεται ἐν τῇ διαταραχθείσῃ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων λήθη καὶ κατασίγασις τοῦ σάλου τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν καὶ προλαμβάνονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ ἄλλως μοιραῖαι τάσεις πρὸς ἀμοιβαίας ἐκδικήσεις καὶ ἀντεκδικήσεις. Ὑπὸ τοιαύτην δ' ἔννοιαν μάλιστα

(13) «Oskar Jaeger. Παγκόσμιος Ἱστορία. Μεταφρ. Α. Ἀργυροῦ. Τόμος Γ'. Ἀθῆναι 1899». σ. 25 ἑπ.

(14) Σχετικῶς καὶ «Κ. Γ. Γαρδίκα. Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'. Ἔκδ. Γ', Ἀθῆναι 1948» σ. 189.

(15) Λουκ. ι' 5 καὶ 9. Ὅρα καὶ περιοδ. «Πολύκαρπος Σμύρνη» τῆς 10 Νοεμβρίου 1912 σ. 1346 ἑπ.

(16) Κ. Γαρδίκας, αὐτόθι.

ἐπιτακτικὴ ἀνέκυψεν ἀπαίτησις τῆς Κοινωνικῆς Ἀγωγῆς, ὅπως ἡ Ἐκκλησία, τὸ κράτος καὶ ἡ κοινωνία καλλιεργῶσι τὰς χριστιανικὰς ταύτας ἰδέας καὶ προωθῶσι τοὺς μὲν βλάψαντας πρὸς εἰλικρινῆ μετάνοιαν, τοὺς δὲ ὑποστάντας τὰ πλήγματα πρὸς παροχὴν εἰλικρινοῦς συγγνώμης. Ἰδέαι συνιστῶσαι δείγματα ἀνωτέρου ἠθικοῦ πολιτισμοῦ.

3. Ἡ ἀληθὴς ἀποκαθαίρουσα μετάνοια τῶν ἀνανηψάντων ἐγκληματιῶν συνεκίνησε καὶ ἐπιλέκτους λογοτέχνας, οἵτινες, εἰς πολύκροτα αὐτῶν ἔργα ἐπειράθησαν νὰ ἐξυμνήσωσι τοιαύτας περιπτώσεις θριάμβου τῆς μετανοίας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τοιαῦτα ἔργα ἐν πολλοῖς εἶναι ἀπομεμακρυσμένα ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς πραγματικότητος, ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἀχαλινώτου φαντασίας συγγραφέων, ἀγνοούντων τὴν πραγματικὴν ψυχολογίαν τοῦ κόσμου τῶν ἐγκληματιῶν [17]. Οὐχ' ἧττον ὅμως δὲν δύναται ἐξ ἑτέρου νὰ παροραθῇ ἡ ἀσκηθεῖσα βαθεῖα ἀπήχησις τῆς τοιαύτης πολυτίμου ἀντιλήψεως περὶ τῆς μετανοίας, τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἠθικῆς ἀναστάσεως εἰς τὴν ψυχὴν τῆς μεγάλης μάζης τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης. Ἀναφερόμεθα κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν χορείαν τῶν διασημοτέρων Γάλλων ποιητῶν Victor Hugo, τὸν συγγραφέα τοῦ ἀριστουργήματος τῶν Miserables (τῶν Ἀθλίων) [18], τὸν λαλήσαντα μετὰ συγκινήσεως περὶ τῆς ἀνανήψεως τοῦ ἥρωος τοῦ μυθιστορήματος Γιάννη Ἁγιάννη. Περαιτέρω εἰς τὸ δρᾶμα τοῦ Faust τοῦ Goethe, ἔργον φιλοσοφικῆς καὶ ἠθικῆς χροιᾶς, ἔνθα σκιαγραφεῖται ἡ ἐν τῇ φυλακῇ μετάνοια τῆς Μαργαρίτας. Παραστατικὴ ἡ σχετικὴ περιγραφὴ τοῦ Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου [19]: «... ἡ ὑπέροχος προσευχὴ τῆς Μαργαρίτας μπροστὰ στὴν πολυπικραμμένη Παναγιὰ (Madona dolorosa)· αἱ τύψεις τῆς συνειδήσεως αὐτῆς ἐντὸς τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἀκούεται τὸ ἁρμόνιον καὶ ψάλλει ὁ χορός· ἡ μετάνοιά της ἐντὸς τῆς φυλακῆς μετὰ τὰς ἀμφιταλαντεύσεις, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἐντὸς αὐτῆς ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος· ἡ σωτηρία της μὲ τὴν ἐγκάρδιον καὶ ἀγωνιώδη προσευχὴν αὐτῆς:

Πατέρα μου, δική σου! Λύτρωσέ με!
Ὦ τῶν ἀγγέλων ἅγια πλήθη,
κυκλώσετε, φυλάξετέ με!

Ὡραιότατον εἶναι καὶ τὸ τέλος εἰς τὸ β' μέρος τοῦ Φάουστ, ἔνθα ἐπικρατοῦν αἱ χριστιανικαὶ ἔννοιαι τῆς λυτρώσεως, τῆς μετανοίας, τῆς χαρᾶς, τῆς τελειώσεως. Ἀναφορικῶς δὲ πρὸς τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν λογοτεχνίαν παραπέμπομεν φερ' εἰπεῖν εἰς τὴν ἐπανειλημμένως περὶ τοιαῦτα θέματα ἐνεργοῦ μετανοίας ἀναφερθεῖσαν ἐπίλεκτον φιλολογίαν τοῦ θρησκευτικοῦ Συλλόγου τῆς «Ζωῆς» [20]. Ὁμοίως καὶ

(17) «Κωνστ. Γ. Γαρδίκα. Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'. Ἔκδ. γ'. Ἀθῆναι 1948». σ. 332.

(18) «Εὐαγγ. Δ. Θεοδώρου. Ἱστορία τοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἀθῆναι 1950». (Ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας) σ. 278: «Οἱ Ἄθλιοι τοῦ Β. Οὺγκὼ ἐμφανίζουν τὴν γλυκεῖαν καὶ χριστιανικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἐπισκόπου Μυριήλ, εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὁποίου ἐκδηλοῦται τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα τῆς ἀγάπης».

(19) «Εὐαγγ. Δ. Θεοδώρου. Ἱστορία τοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἀθῆναι 1950». σ. 275 ἑπ.

(20) Ὅρα καὶ εἰδικὴν πραγματείαν περὶ μετανοίας: «Σεραφεὶμ Παπακώστα. Ἡ μετάνοια. Ἔκδ. δεκάτη. Ἀθῆναι 1953». (Ἔκδοσις ἀδελφότητος θεολόγων ἡ «Ζωή»). Μεταξὺ ἄλλων σ. 3 ἑπ.: «Δὲν γνωρίζομεν, ἂν ἐφθασέ ποτε εἰς τὰ αὐτιὰ τοῦ ἀναγνώστου ἡ ἀνεκτίμητος ἐκείνη πρόσκλησις (εἰς μετάνοιαν), ποὺ ἀπευθύνει πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Κύριος, ἡ πρόσκλησις: «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν» (Ματθ. ια' 28, 29). Ἐλᾶτε, λέγει, πρὸς ἐμέ, ἐπιστρέψατε εἰς ἐμὲ καὶ πλησιάσατέ με, ὅλοι ὅσοι εἴσθε κουρασμένοι καὶ βαρέως φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς ἀναπαύσω, θὰ εὕρετε κοντά μου τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν εἰρήνην ποὺ ποθεῖ ἡ ψυχή σας».

Σ. 6.: «Ταύτας, λοιπόν, τὰς ἀνεκτιμήτους δωρεάς, ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνην ἀφ' ἑνός,

Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα τῆς πείρας.....

Κυριακάτικο σούρουπο σὲ μιὰ 'Αθηναϊκὴ φτωχογειτονιά...

Εἴμαστε δύο... ἕνας συνάδελφος μου ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο κι' ἐγώ...

Καὶ περπατᾶμε περιπολῶντας ἀνάμεσα στὰ φιδωτὰ δρομάκια αὐτῆς τῆς συνοικίας..... Κυριακή...

'Η ἕβδομη μέρα τῆς ἑβδομάδας... 'Η ὄψη τοῦ νομίσματος ἡ ἀφιερωμένη στὸν Θεό... Αὐτὸ βέβαια ἰσχύει γιὰ τὰ πρωϊνά.. γιατὶ ἀργὰ—κατὰ τ' ἀπόγεμα—κατρακυλῶντας τὸ νόμισμα ἀπὸ τὶς σκάλλες τοῦ Ναοῦ, ἀναποδογυρίζει... Κι' ἔρχεται ξανὰ στὴν ἐπιφάνεια ἡ ἄλλη ὄψη: 'Η ἀφιερωμένη στὴ Λατρεία τῆς Ὕλης...

Ἔτσι πλημμυρίζει ἡ Κυριακάτικη ἀτμόσφαιρα τραγούδια, φωνές, καυγάδες...

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ Κράτος «τῶν ἀτάκτως ἐριμμένων πλίνθων καὶ κεράμων» ὅπου «ἄλλος ἄλλα ἔλεγε» βρεθήκαμε ν' ἀστυνομεύουμε αὐτὴ τὴν περιφέρεια ἐγὼ καὶ τὸ καλόκαρδο παλληκάρι ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο.. (Κι' ἦταν ἕνας νέος περήφανος. χαμογελαστὸς, εὐγενικὸς—ὅπως ὅλοι σχεδὸν οἱ συμπατριῶτες του).

'Εμεῖς δὲν εἴμαστε «σκοπιά»... εἴμαστε περιπολία γιὰ τὴν Κυριακάτικη κίνηση. Περπατάγαμε κοντὰ—κοντά, μὲ τὸ ἴδιο βῆμα, μὲ τὰ χέρια πίσω, ἀφοσιωμένοι στὴ δουλειά μας...

Εἶπα πάρα πάνω ὅτι ἀστυνομεύαμε μιὰ περιφέρεια...

Αὐτὴ ἡ πρόταση ἴσως μιλᾶ γιὰ μιὰ ἐπαγγελματικὴ ρουτίνα σ' ἕναν ὁποιον δήποτε ἄλλο λαό... Στὴν 'Ελλάδα ὅμως ἡ μάχη τοῦ πεζοδρομίου εἶναι μιὰ πολὺ λεπτὴ καὶ περίπλοκη ὑπόθεση ποὺ ἀπαιτεῖ τέχνη, νεῦρα χαλύβδεινα καὶ πρὸ παντὸς ρωμέϊκη πεῖρα...

'Εμεῖς ἐδῶ δὲν ἔχουμε ἄφθονα «συνταρακτικὰ» ἐγκλήματα, οὔτε μηχανοκίνητες συμμορίες ἢ αὐτόματα ποὺ θερίζουν κοσμάκη...

Ἔχουμε ὅμως κάτι ἄλλο ποὺ ἀποδείχτηκε ἀήττητο στὸ πέρασμα τῶν χρόνων: τὸ ρωμέϊκο...

Μήπως δὲν μὲ καταλαβαίνετε;

Θὰ σᾶς μιλήσω ἀμέσως γιὰ τοῦτες τὶς μάχες ποὺ συνάπτονται ἀδιάκοπα, μέρα καὶ νύχτα, σὲ κάθε σημεῖο τῆς δικαιοδοσίας μας, ἀποτίοντας συγχρόνως καὶ «φόρον τιμῆς» σ' αὐτοὺς τοὺς παράξενους Γίγαντες ποὺ ἔχουν τὴν ὑπέροχη δύναμη νὰ δαμάζουν τὴν 'Ελληνικὴ ψυχὴ καὶ νὰ τὴν ποδηγετοῦν μέσα στὰ νόμιμα καλούπια τῆς κοινωνίας μας.

Οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς χώρας δὲν εἶναι οὔτε σοσιαλιστές, οὔτε κοκκινοπαρμένοι προλετάριοι, οὔτε ἀφελεῖς ὀπαδοὶ μιᾶς φουτουριστικῆς κοσμοθεωρίας.

Εἶναι ἕνας λαός, πλημμυρισμένος ὡς τὰ κατάβαθα τοῦ εἶναι του ἀπὸ τὴν θρησκεία τῶν πατέρων του, ἀπὸ 'Ελλάδα, ἀπὸ ρωμαντισμὸ, ἀπὸ 'Ιδανικά...

Ἕνας λαὸς φτωχός, ἔξυπνος, ἐργατικός, ἀλλὰ γκρινιάρης καὶ καυγατζῆς. 'Ιδίως τὸ τελευταῖο.

'Εκεῖνο τὸ καθιερωμένον πιὰ «cherchez la femme» ποὺ ἰσχύει σ' ὅλον τὸν κόσμο, θὰ μποροῦσε νὰ μετατραπῇ στὴ χώρα μας ἔτσι: «'Αναζητήσατε τὸ ρωμέϊκο».

Κάποτε ἔγινε ἕνας τριπλὸς φόνος μὲ ἀσυνήθιστη ἔκταση. Καὶ τὰ κίνητρα ποὺ ἔσπρωξαν τὸν ἐγκληματία στὴν πράξη του ἦταν μιὰ κατσίκα...

'Η κατσίκα τοῦ γείτονα ποὺ ἔτρωγε τὸ ἀμπέλι του.. (τὶ τὴν θέλετε ὕστερα τὴν συμμορία τῶν γκάγκστερ μὲ τὰ πολυβόλα;).

Ἔ! λοιπόν. Δὲν εἶναι εὔκολο ν' ἀστυνομεύῃς αὐτὸν τὸν λαό. Εἶναι κάτι ποὺ μοιάζει μὲ ἡρωϊσμό...

Νὰ γιατὶ ἡ συμβολὴ τῆς 'Αστυνομίας εἶναι κάτι πάρα πάνω ἀπὸ πολύτιμη στὴν κοινωνία, καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο ἀναφέρει μηδὲν ἐγκληματικότητα.

'Ο Ἕλληνας δὲν ὑπερτερεῖ μονάχα στὴν τόλμη στὰ πεδία τῶν μαχῶν. Ξεχειλίζει πρὸ παντὸς ἀπὸ πεῖσμα καὶ ἐριστικὴ διάθεση τὴν κάθε ὥρα καὶ τὴν κάθε στιγμή.

'Ο Θεὸς φάνηκε σπάταλος στὴ ρωμέϊκη ψυχή. Τὰ ἔδωκεν ὅλα στὸν ὑπέρτατο βαθμό. Κι' ὅλοι αὐτοὶ οἱ κόσμοι τῆς δημιουργίας καὶ τῆς δράσεως, ἔτσι ὅπως εἶναι πληθωρικὰ στιβαγμένοι καὶ ἀλληλοσυγκρούονται, τὸν ἔχουν ὀνειροπόλο μαζὶ καὶ δραστήριο, εὐαίσθητο ὅσο καὶ δυναμικό...

Ναί! Ναί! Οἱ μάχες τοῦ πεζοδρομίου ἀπαιτοῦν δυνάμεις καὶ ἀρετὲς ποὺ δὲν χρειάζονται ἴσως ἀλλοῦ.

Κι' αὐτὲς οἱ μάχες δίνονται καὶ κερδίζονται μὲ τρόπο ἀριστοτεχνικό..

Στὶς Σχολὲς (μιὰ εἰκόνα τῶν ὁποίων θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς δώσω στὸ προσεχὲς τεῦχος) ὁ ἀστυνομικὸς δὲν μαθαίνει μονάχα τὸν Ποινικὸ Νόμο καὶ τὸν 'Αστυνομικό. Σπουδάζει κυρίως τὴν ψυχὴ τῶν 'Ελλήνων, ποὺ εἶναι καὶ δική του ψυχή. Καὶ μαθαίνει νὰ τὴν ὑποτάσσῃ χωρὶς νὰ τὴν θίγῃ, νὰ «διαχωρίζῃ τοὺς πονηροὺς ἀπὸ τοὺς ἀγαθούς, χωρὶς νὰ στερῇ κι' ἀπὸ τοὺς δυὸ οὔτε τὴν βροχή, οὔτε τὸν ἥλιο, ποὺ στέλνει ἀδιακρίτως σὲ ὅλους ὁ Θεός».

"Αν ἡ 'Ελληνικὴ 'Αστυνομία ἐκαλεῖτο ν' ἀστυνομεύσῃ ξένους λαοὺς (ὁσοδήποτε δύστροποι, δυναμικοὶ καὶ πολυθόρυβοι καὶ νᾶναι) θὰ τὰ κατάφερνε περίφημα. Γιατὶ δὲν λείπει ἀπὸ τὴν "Ελληνα οὔτε τὸ θάρρος, οὔτε ἡ δύναμη, οὔτε ἡ πονηρία, οὔτε ἡ τόλμη...καὶ γιατὶ χρόνια καὶ χρόνια τώρα σ' αὐτὴν τὴν γωνιὰ τῆς Εὐρώπης δὲν κάνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ πολεμᾷ καὶ νὰ τρώῃ τὸ ψωμάκι του μὲ ἱδρῶτα καὶ αἷμα."Αν ὅμως μιὰ ξένη 'Αστυνομία ἐρχόταν ἐδῶ νὰ μᾶς ἀντικαταστήσῃ, πολὺ—πολὺ ἀμφιβάλλω ἂν κατάφερνε νὰ τὰ φέρῃ βόλτα μὲ τὴν ρωμέϊκη ψυχή.

Αὐτὸ δὲν εἶναι μονάχα μιὰ δική μου γνώμη. Τὸ βεβαιώνει ἡ ἱστορία, ἡ πεῖρα, ἀλλὰ καὶ οἱ συγκεκριμμένες παληὲς καὶ πρόσφατες περιπτώσεις λαῶν ποὺ μᾶς ἐμίσησαν γιατὶ δὲν μᾶς κατάλαβαν καὶ δὲν μπόρεσαν ποτὲ ν' ἀνακαλύψουν τοὺς παλμούς μας.

Καὶ ὁ παλμὸς τοῦ "Ελληνα αὐτὸ τὸ Κυριακάτικο σούρουπο εἶναι γλήγορος, ζεστός, ξεχιλίζει ἀπὸ «εὐθυμία», καὶ «εὐθιξία» καὶ ὄρεξη γιὰ καυγά. 'Εκληθήκαμε οἱ δυό μας ν' ἀντιπροσωπεύουμε τὴν 'Αστυνομία στὶς λαϊκὲς τάξεις, τὶς φιλότιμες, τὶς εὔθικτες, τὶς ἀσύγκριτες σὲ ὁμορφιὰ καὶ ψυχικὸ μεγαλεῖο. Εἴμαστε οἱ πρεσβευτὲς τοῦ Κράτους σ' ἕνα λαὸ ποὺ ἀναπαύεται μὲ θόρυβο καὶ διασκεδάζει μὲ καυγάδες.

Κι' ἴσως νὰ χρειαστῇ ὁλόκληρος ἡ Σοφία τοῦ Σολομῶντος καὶ στὶς πιὸ ἀσήμαντες ἀκόμη περιπτώσεις...

Οἱ σκηνὲς διαδέχονται γοργὰ ἡ μιὰ τὴν ἄλλη...

Στὸ θέατρο τῆς ζωῆς πρωταγωνιστεῖ τὸ «ρωμέϊκο».

... Κι' ὁ "Ελληνας σὰν πάντα ξεσπαθώνει.....

Θὰ σᾶς μεταφέρω ἐδῶ μία μονάχα (ἀπὸ τὶς 18 ποὺ ἔλαβαν χώραν στὴν 4ωρη περιπολία μας) ἀπ' αὐτὲς τὶς σκηνὲς τὶς παιγμένες σ' αὐτὴν τὴν ἐργατικὴ γειτονιά, αὐτὸ τὸ βράδυ...

Κι' ἴσως μὲ δικαιολογήσουν ἐλάχιστοι «ἄσπονδοι» φίλοι μου, ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ καταλάβουν γιατὶ εἶπα κάποτε γιὰ τὸν ἀστυνομικὸ «'Ιδοὺ αὐτὸς—ὁ Υἱὸς τοῦ 'Ανθρώπου» κάνοντας κάποιο παραλληλισμὸ τοῦ ἔργου του μ' ἐκεῖνο τοῦ Χριστοῦ».

'Αλλὰ καὶ γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι οἱ «καλόπιστοι» ἀντίπαλοι ὅτι εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νᾶσαι "Ελληνας ἀστυνομικὸς καὶ ὅτι σ' αὐτὲς τὶς δυὸ ἁπλὲς λέξεις κρύβεται ὁλόκληρο τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ κοινωνικοῦ εἶναι μας.

Τέλος γιὰ νὰ νοιώσῃ ὁ συνάδελφός μου, ποὺ κρατᾶ αὐτὴν τὴν ὥρα ἐτοῦτο τὸ περιοδικό, ὅτι ἡ ἀποστολή του εἶναι λεπτὴ ὅσο καὶ ὄμορφη καὶ ὅτι ἡ συμβολή του στὴν ὁμαλὴ λειτουργία τῆς Κρατικῆς μηχανῆς εἶναι ἀπέραντη, ἀκόμη καὶ ὅταν ἁπλῶς διαβαίνει τὴ σκοπιά του σὰν εἰρηνευτὴς καὶ φρουρὸς τῆς τάξεως, χωρὶς νὰ κυνηγᾷ κακοποιοὺς ἢ νὰ ἐξιχνιάζῃ ἐγκλήματα.

.....

Ἡ σκηνὴ ἀρχίζει σ' ἕνα ἐρειπωμένο δρόμο ὅπου ἕνα ζευγαράκι σφιχταγγαλιασμένο ταξειδεύει στὸ Ἄγνωστο μὲ βάρκα τὴν ἐλπίδα—τοὺς προσέξαμε γιατὶ μᾶς ἔκανε ἐντύπωση ἡ ἁρμονία ποὺ ὑπῆρχε στὰ μάτια τους, στὴ φυσιογνωμία τους, ἀκόμη καὶ στὰ φιλιά τους. Περπατάγανε ἀφηρημένοι, ξεχασμένοι ὁλότελα, δοσμένοι τελείως στὸ ρομάντσο τους.

Καὶ εἴχαμε ἀρχινήσει νὰ ψυχαναλύουμε αὐτὸ τὸ ἐρωτικὸ σύμπλεγμα μὲ εὐχάριστη προδιάθεση ὅταν ἀκούσαμε φωνὲς ποὺ καλοῦσαν βοήθεια....Τοὺς ἀφήσαμε λοιπὸν μὲ τὸν ἔρωτά τους παρέα καὶ σπεύσαμε πρὸς τὸ σημεῖον ποὺ κάποιος ἄνθρωπος ἀσφαλῶς θὰ κινδύνευε—βρεθήκαμε ἔξω ἀπὸ ἕνα σπίτι χαμηλοτάβανο καὶ προχειροκτισμένο—καὶ πρὶν καλὰ-καλὰ πλησιάσουμε μᾶς ἦλθε ἕνα ποτήρι στὸ κεφάλι (εὐτυχῶς ποὺ ἦταν τσίγκινο, ἀλλοιῶς ἕνας ἀπ' τοὺς δυό μας θὰ καλοῦσε κι' αὐτὸς βοήθεια).

Πλησιάσαμε στὴν μισάνοιχτη πόρτα καὶ τὴν ἀνοίξαμε. Ἐκεῖνο ποὺ εἴδαμε δὲν λέγεται οὔτε γράφεται—ἕνα δωμάτιο ποὺ ἔμοιαζε μὲ βομβαρδισμένη στρατιωτικὴ βάση. Ὅλα ἀναποδογυρισμένα σὰν ὕστερα ἀπὸ μιὰ μεγάλη μάχη.Ὁλόγυρα ἐρείπια καὶ στὴ μέση ἕνας ἄντρας ξεμαλλιασμένος, μὲ τὸ πουκάμισο ξεσχισμένο. Ἀντικρύ του σὲ χειρότερη κατάσταση ἡ....τρυφερὴ γυναικούλα του....

Μόλις μπήκαμε καὶ πρὶν προλάβουμε νὰ ρωτήσουμε τὶ συμβαίνει καὶ ποιὸς φώναξε βοήθεια, αὐτὸς μὲ τὸ σχισμένο πουκάμισο καὶ τὶς ἄτακτες μποῦκλες μᾶς εἶπε μὲ ἀνακούφιση :

«Ἐπὶ τέλους. Ὁ Θεὸς Σᾶς ἔστειλε. Ἤρθατε στὸ τσάκ».

«Στὸ πιό;» ρωτήσαμε.

«Στὸ τσάκ», μᾶς ἀπάντησε «τὴν ὥρα ποὺ σᾶς χρειζόμουνα δηλαδή».

Καὶ συνέχισε.

«Σταθῆτε κύριε ἀστυφύλακα ἐδῶ κοντάμου—Γυρίστε πρὸς τὴν πόρτα—Εἶστε ὁ σέντερ φόρ—ὁ συνάδελφός σας εἶναι ὁ τερματοφύλακας, ποῦ εἶμαι ἐγώ;»

«Στὸ σπίτι σας» ἀπάντησα.

«Ὄχι» δὲν ρωτῶ αὐτὸ «θέλω νὰ πῶ σὲ ποιὰ θέση βρίσκουμαι πιὸ μπροστὰ ἢ πιὸ πίσω ἀπὸ σᾶς;»

Τὸν κύτταξα σαστισμένος, ἀμφιβάλλοντας γιὰ τὴν διανοητική του κατάσταση.Ἀλλ' ἐν πάσει περιπτώσει (εἴπαμε Ἕλληνες εἴμαστε καὶ ὅλα πιθανὰ εἶναι) τοῦ ἀπάντησα : «Πιὸ πίσω».

«Λαμπρὰ-Λαμπρὰ» συνέχισεν αὐτὸς μ' ἐνθουσιασμό. «Τώρα κλωτσῆστε σᾶς παρακαλῶ τὴν μπάλλα πρὸς τὸν συνάδελφό σας».

—«Τὶ εἴπατε νὰ κάνω;»

—«Νὰ κλωτσήσετε τὴν μπάλλα πρὸς τὸ ἐχθρικὸ τέρμα. Νά, πᾶρτε αὐτὸ τὸ τενεκεδάκι τῆς κονσέρβας καὶ κλωτσῆστε το».

Ὁ συνάδελφός μου μοῦ ἔκλεισε τὸ μάτι νὰ συμμορφωθῶ ποιὸς ξέρει. Ἴσως ἀπ' αὐτὴ τὴν κλωσιά μου νὰ ἐξηρτᾶτο ἡ οἰκογενειακή του γαλήνη. Καὶ παίρνοντας φόρα ἐκλώτσησα πρὸς τὴν πόρτα τὸ κονσερβοκοῦτι.

«Σᾶς ρωτῶ λοιπόν» μὲ ξαναρώτησε «τὶ εἶναι αὐτό;»

«Γκὸλ» τοῦ ἀπάντησα μὲ ὑπομονή.

Χειροκροτήματα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, μὲ συγχωρεῖτε τῆς γυναίκας του ἤθελα νὰ πῶ· πῦρ καὶ μανία αὐτὸς. «Γκὸλ εἶναι ἢ ὀφ-σάϊτ-κὺρ ἀστυφύλακα;» Γιὰ προσέξτε καλλίτερα ποὺ βρίσκουμαι ἐγὼ—τὴ θέση μου παρατηρῆστε—ἐγὼ εἶμαι τὸ μπὰκ—τὸ τρίτο μπὰκ—μὲ ἔχετε ξεπεράσει, σουτάρετε, τὶ εἶναι;

«Ὀφ-σάϊτ» ἐπενέβη ὁ συνάδελφός μου γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν ἄντρα.

«Μωρὲ ἐσὺ ἔχεις μεσάνυχτα ἀπὸ ποδόσφαιρο».Τοῦ λέει ἡ γυναῖκα. «Ἐνῷ τοῦ λόγου του, τὸ παιδὶ ἀπὸ δῶ φαίνεται νὰ ξέρῃ πολλὰ πράγματα ἀπὸ ἀθλητισμό.»

«Ὅπως κι' ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, φώναξε ξαφνικὰ ὁ ὀπαδὸς τῆς θεωρίας τοῦ

ὀφ-σάϊτ, δρόμο ἀπ' αὐτὸ τὸ σπίτι—τράβα ὅπου σ' ἀρέσει μὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμὴ χωρίζουμε γιὰ πάντα».

«Καλὲ τί μᾶς λές», ἀντέτεινε ἡ ἄλλη «καὶ ποιὸς μένει πιὰ στὸ σπίτι σου ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἐσὺ εἶσαι τρελλός, τρελλὸς μὲ λοφίο, τρελλὸς γιὰ δέσιμο.»

«Γιὰ σταθῆτε δύο λεπτά, παιδιά» τοὺς εἶπα «χωρίζετε;»

«Καὶ βέβαια. Μὲ εἶπε πόρνη»... «Ἀσφαλῶς. Μὲ ἔβρισε ἀλήτη».

«Καὶ αἰτία τοῦ χωρισμοῦ σας εἶναι ἕνα γκὸλ ὀφ-σάϊτ; Ἔ! Αὐτὸ δὲν τὸ περίμενα—Εἶδα πολλὰ ἀντρόγυνα νὰ χωρίζουν γιὰ διάφορους λόγους, ἀλλὰ γιὰ ἕνα ἀμφισβητούμενο γκὸλ ποτὲ δὲν εἶδα διαζύγιο. Τόσο λοιπὸν ρηχὸ ἦταν τὸ περιεχόμενο τοῦ γάμου σας. Ἐξαρτιόταν ἀπὸ τὴν θέση τοῦ σέντερ φὸρ τοῦ Παναθηναϊκοῦ; Μεγάλη, μὰ τὴν πίστη μου, θέση δίνεται στὸ γάμο».

Σιγὰ-σιγὰ ἤλθαν κοντά μου κι' ὁ θυμός τους ὁλοένα καὶ ἔσβυνε. Ἀλλὰ πιὸ ψύχραιμα τώρα μοῦ ἐπανελάμβαναν ὅτι εἶχαν πάρει τὴν ἀμετάκλητη ἀπόφαση νὰ χωρίσουνε.Τὸ περίεργο ἦταν ὅτι εἶχαν παντρευτῆ ἀπὸ ἕνα Μεγάλο Ἔρωτα κι' ὅτι αὐτὸς διατηρεῖτο ἀκόμη ζεστὸς ὅπως τότε ποὺ χόρεψαν μαζὶ τὸ πρῶτο τρελλὸ βαλσάκι. Τότε γιατὶ χώριζαν; Μέσα στὴν ἀκατανόητη ἑλληνικὴ ψυχὴ κυριαρχεῖ πολλὲς φορὲς κάτι ἀσήμαντο. Ἕνα τίποτε, μὰ ποὺ ἔχει τὴ δύναμη νὰ γκρεμίσῃ καὶ τὸν Ναὸ ἀκόμη καὶ νὰ τὸν ἀνεγείρῃ μέσα σὲ τριήμερο. Ἄξαφνα κάποια ἰδέα μοῦ ἦλθε στὸ μυαλό. Καὶ εἶπα σοβαρά, ἀφοῦ σηκώθηκα ὀρθός.

«Νὰ χωρίσετε. Ἔχετε δίκηο. Δὲν ταιριάζετε. Καλὰ λένε οἱ γείτονες ὅλο γκρινιάζετε».

«Γκρινιάζουμε»; ρώτησαν κι' οἱ δυὸ μαζὶ ἀγανακτισμένοι. «Ποτὲ δὲν τσακωθήκαμε. Εἶναι ἡ πρώτη φορά».

«Ὅπως κι' ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα δὲν ταιριάζετε. Νὰ χωρίσετε πρέπει. Καλὰ τὸ λέει ἡ γειτονιά».

«Ἡ γειτονιὰ νὰ κυττάξῃ τὴν τύφλα της» ξανάπαν μαζὶ «κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακατεύεται στὶς δουλειές μας. Κανονικὰ οὔτε κι' ἐσεῖς οἱ δυὸ ποὺ ξεφυτρώσατε χωρὶς νὰ μᾶς ρωτήσετε».

Χαμογέλασα κρυφά. Τὰ λόγια μου ἔφερναν ἕνα μαγικὸ ἀποτέλεσμα.

«....Ἐμεῖς οἱ δυό; Τί ἐμεῖς οἱ δυό. Ἤλθαμε γιατὶ φοβηθήκαμε μὴν σκοτωθῆτε, τὴν ὥρα ποὺ σᾶς κοροϊδευε ἡ γειτονιά».

«Νὰ σκοτωθοῦμε;» εἶπεν ὁ ἄντρας «ἕνα μικροκαυγαδάκι ἤτανε μὲ τὴ γυναῖκα μου κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὴν θίγῃ γιατὶ ἔχει τὸ ὄνομά μου καὶ τὴν ἀγαπῶ. Ὅσο γιὰ τὴν γειτονιὰ θὰ τὴν κάνω νὰ σκάσῃ». Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὴ γυναῖκα του «Ξαναντύσου. Θὰ βγοῦμε ἔξω πάλι. Πᾶμε στὰ μπουζούκια. Καὶ στὸ δρόμο θὰ σὲ φιλῶ, νὰ σκάσουν ἀπὸ τὴ ζήλεια τους».

«Καλὰ τώρα» τοῦ ξαναεῖπα «Τώρα σὲ πῆρε τὸ φιλότιμο. Ἀλλὰ αὔριο τὰ ἴδια θὰ ξαναπάνῃς». «Ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι μου» φώναζεν ἀγριεμμένος. «Κι' ἂς μάθουν ὅλοι ὅτι τίποτε δὲν ἀγαπῶ περισσότερο στὸν κόσμο, ὅσο τὴ γυναῖκα μου....»

Ἐπιστρέφοντας στὸ Τμῆμα ἀναφέραμε ἡσυχία.

Κι' ὅμως τέσσερις ὁλόκληρες ὧρες ἐδώσαμε μ' ἐπιτυχία 18 μάχες.....

Καὶ ξαναφέρνοντας στὴ μνήμη μας κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς νοιώθαμε μιὰν ἀπέραντη εὐτυχία γιὰ ὅσα ἀθόρυβα καὶ ἀνώνυμα εἴχαμε προσφέρει....

Ἂν ἕνα γκὸλ ὀφ-σάϊτ ἐκλόνισε ἕναν εὐτυχισμένο γάμο, ἕνας ἐπιδέξιος χειρισμός μας ξανάφερε τὴ χαρὰ σ' αὐτὸ τὸ σπίτι....ὅπως καὶ σὲ τόσα ἄλλα.....

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ. Κ. Π.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὁ 'Υπαστυν. Β' κ. Κατσόρχης Τσιλιβῆς καὶ οἱ ἀστ)κες Μαυραγάνης Δ., Παπουτσιδάκης Δ., Καραχρῆστος Θ., Δήμας Α., Ζομπᾶς Α., Κωνσταντέλλος Χ., Παπαδημητρίου Θ. καὶ ὁ μαθ. ἀστυφ. Μητρολιὸς Χρῆστος.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ ἀστ)κες Γραμματικὸς Γ. καὶ Κουφάκης Κ. καὶ διὰ λόγους ὑγείας ὁ 'Αρχιφ. Τζουβαδάκης 'Εμ.

—Διεγράφη ὁ ἀποβιώσας 'Υπαστυνόμος Β' Στεφανάκης Ξεν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ἐμονιμοποιήθησαν οἱ κάτωθι μαθητευόμενοι ἀστ)κες τοῦ 177 'Εκπαιδ. Τμήματος τῆς 'Αστυν. Σχολῆς 'Αστυφυλάκων πλὴν τοῦ μαθ. ἀστ)κος Λαγκαδινοῦ Παν., μὴ κριθέντος ἱκανοῦ πρὸς μονιμοποίησιν διὰ λόγους ὑγείας :

Μακρῆς Δ., Φερέτος Εὐσ., Παναγόπουλος Η., Κλουκινιώτης 'Αθ., Καμπάνης Γ., Μαυρουδᾶκος ἢ Μαυροειδῆς Δ., Μεγαλακάκης Κ., Σκουλαρίκης Π., Τσουραπᾶς Β., 'Αρκουδέας Ν., Σουλελὲς Σ., Σταθόπουλος Δ., Τσακνίδης Κ., Στίγκας Θ., Μακκὸς Σ., Σιμώνης Γ., Καραμπᾶτος Η., 'Ασπιώτης Θ., 'Αργυρόπουλος Γ., Λάμπρου Κ., Σαραντόπουλος Λ., Γάλλος Π., Σκάρκας Κ., Ματσούκας Ι., Τζώτζης Ε., Κανελλόπουλος Ν., Κοκκοβίκας Ν. , Κότσιρας Η., Σαλακᾶς Π., Μπουρνέλος Π., Κωνσταντίνου Ε., Μεταλληνὸς Τ., Πολίτης Κ., Παπαγεωργίου Θ., Κοψαύτης Θ., Γαμβρουλᾶς Π., Σπανέας Στ., Βενάρδος Δ., Γαλανόπουλος Δ., Ματσῖνος Ν., Μεγαλοκονόμος Ν., Πινιώτης Γ., Παυλόπουλος Κ., Κουτσουβέλης Ι., Καλλιμάνης Γ., Κώνστας Σπυρ., Καλαματιανὸς Ν., Σαραντᾶκος Ο., Παπακωνσταντίνου Π., Πατρινιώτης Γ., Πάτσης Ν., Πίτσιος Α., Δράλλος Β., Καββαδίας Ι., Βαχαβιῶλος Λ., Κορέλης Φ., Βραχιώτης Π., Νικολόπουλος Δ., Καραΐσκος Π., Βασιλείου Π., Χρυσοσπάθης Β., Λάππας Σ., Γραμματικὸς Γ., Νικολόπουλος Γ., Καστρινάκης Κ. Μπασδέκης Α., Σκόκας Α., Κουμουνδοῦρος Δ., Ντόντος Κ., Ζαγοριανὸς Γ., Κόρμακης Λ., Βλάχος Γ., Πολυτσέρης Ζ., Σκιαδᾶς Π., Μωραΐτης Ι. καὶ Πλέσσας Θ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ

Τὸ 'Υπουργεῖον 'Εμπορίου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2777)6)6)54 διαταγῆς του, ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν του πρὸς τοὺς διατελέσαντας ὡς μέλη 'Επιτροπῆς 'Ελέγχου Κυλινδρομύλων:

1) 'Αστυνόμους κ.κ. Μπούραν 'Ηλ., Παπακώσταν Κων)νον, Πλεύρην 'Αντ., 'Αρμῦρον Γεώργ., Πάρχαν 'Ιωάν., Καραγιαννόπουλον Σπυρ., Γκόγκαν Σπυρ., Γεωργακόπουλον Γεώργ., Μπακῆν Κων., 2) 'Υπαστυνόμους Κυριαζῆν Φίλ., Παπκκώσταν Σερ., Καραμούζην Γ., διότι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτοῖς ἔργου ἐπέδειξαν ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

Μὴν πηγαίνετε λοιπὸν τὶς γυναῖκες σας στὸ ποδόσφαιρο. Γιατὶ ἕνα γκὸλ ποὺ παραβιάζει τὰ δίχτυα μπορεῖ νὰ παραβιάσῃ καὶ τὴν δική σας ἡσυχία καὶ χαρά.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ι. Ἀπὸ τῆς 25ης μέχρι τῆς 28ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. εἰς τὸ Ρίγκ τοῦ Ἐθνικοῦ Γ. Σ. ἐτελέσθη τὸ τοπικὸν πυγμαχικὸν πρωτάθλημα Β' κατηγορίας εἰς ὃ μετέσχον καὶ ἀστυφύλακες πυγμάχοι. Ὁ Ἀστυφύλαξ Κωνσταντόπουλος Σωτήριος ἀνεκηρύχθη πρωταθλητὴς τῆς κατηγορίας του ἐνῷ ὁ ἀστυφύλαξ Ἀναγνωστόπουλος Ἠλίας κατέλαβε τὴν 2αν θέσιν εἰς τὴν κατηγορίαν ἐλαφρῶν.

ΙΙ. Εἰς τοὺς τελεσθέντας τὴν 1ην, 4ην καὶ 5ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. εἰς Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἀγῶνας Στίβου μετέσχον καὶ οἱ ἀστυφύλακες ἀθληταὶ ἐπιτυχόντες τὰς κάτωθι ἱκανοποιητικὰς ἐπιδόσεις.

1) Σίλλης Βασ. 200 μ. 22'' 2) 10, 2) Κόρμαλης Λεων. 200 μ. 22'' 7)10, 400μ. 5'' 6)10, 3) Παπακωνσταντίνου Προκόπιος 100μ. 11'' 7)10, 200μ. 23'' 8)10, 4) Πολυτσέρης Ζαχαρίας 1500μ. 4'27'', 5) Σύριος Ἰωάν. 10.000μ. 33' 57''4)10, 6) Πολίτης Κων. ἅλμα εἰς ὕψος 1.75, 7) Κούκης Ἠλίας ἅλμα εἰς μῆκος 6.65, 8) Κουμουνδοῦρος Δημ. 13.70μ., 9) Ντόντος Κων)νος ἅλμα εἰς μῆκος 6.35 μ., ἅλμα τριπλοῦν 13.89, 10) Κωτσαύτης Δημήτριος 400μ. 54'' 8)10, 11) Ντόκος Γεώργ. ἅλμα ἐπὶ κοντῷ 3.50, 12) Μαχαίρας Νικόλαος 110μ. ἐμπόδια 17'' 5)10, 13) Παπαγεωργίου Ἀνδρέας ἀκόντιον 53.94μ. καὶ Τρουλινὸς Ἐμμαν. 41.94 εἰς σφυροβολίαν καὶ Μουρᾶς Ἀπόστ. 4.33'' εἰς 1500μ.

ΙΙΙ. Τὸ Σάββατον 4-9-54 εἰς τὸ Γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν Τρίτωνος ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς καλαθοσφαίρας ἀντιμετώπισε εἰς φιλικὸν ἀγῶνα καλαθοσφαίρας τὴν ἰσχυρὰν ὁμάδα Α' κατηγορίας Α.Ο. Τρίτωνος. Κατόπιν ἐνδιαφέροντος ἀγῶνος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Τρίτωνος μὲ σκὸρ 81—68.

ΙV. Τὴν Κυριακὴν 6-9-54 αἱ Ἀστυνομικαὶ ὁμάδες καλαθοσφαίρας καὶ πετοσφαίρας ἐξέδραμον εἰς Καβοῦρι ὅπου συνηντήθησαν εἰς φιλικοὺς ἀγῶνας καλαθοσφαίρας καὶ πετοσφαίρας μὲ τὴν ὁμάδα στελεχῶν κατασκηνώσεως Λέσχης Ἐργαζομένου Παιδιοῦ. Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀγῶνας νικήτριαι ἀνεδείχθησαν αἱ Ἀστυνομικαὶ ὁμάδες.

***

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ τοῦ δημοσιευομένου σήμερον τελευταίου ἐκ τῶν «Δώδεκα Μυστικῶν τοῦ Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν» κλείουν αἱ ἐκμυστηρεύσεις τοῦ πρώην πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας βαρώνου.....

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν σεβαστὸν καὶ σοφὸν γέροντα Σοφοκλῆν Ἀβρος. Χουδαβερδόγλους—Θεόδοτον, διὰ τὴν εὐγενῆ καλωσύνην τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ μεταφράσῃ διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας τὸ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ συναρπαστικὸν βιβλίον τοῦ Ἄγγλου δημοσιογράφου Ἄλαιν Ἄπουωρντ.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Ἀστυνόμον Β' κ. Ι. Κορρέν. Λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν ἀρθρίδιόν σας, διότι ἔχομεν ὡς ἀρχὴν νὰ μὴ δίδωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ὕλην ἐριστικὴν καὶ αὐτοδιαφημιστικήν. Ὡς γνωστὸν δὲ ἡ ὀργάνωσις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἀποτελεῖ ἔμπνευσιν καὶ ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, οἱ δὲ ὁριζόμενοι ἑκάστοτε εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἑκάστου Σώματα ἐκτελοῦν ἁπλῶς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των καὶ δὲν δύνανται ν' αὐτοκαλοῦνται ἱδρυταὶ ἢ ὀργανωταὶ τῶν διοφόρων ὁμάδων.